

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 13 Ιουλίου 2018 με την εξής σύνθεση:
Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Κουρή Σταυρούλα και
Πουλοπούλου Αγγελική, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 11-6-2018 Προδικαστική Προσφυγή με
Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών
(ΑΕΠΠ) 532/12-6-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την
επωνυμία «...» και διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτος
προσφεύγων)

Και την από 11-6-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό
Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 531/11-
6-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως
εκπροσωπούμενου (δεύτερος προσφεύγων)

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΡΑΚΗΣ», νομίμως εκπροσωπούμενης

Και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη αμφοτέρων των
προσφυγών οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νομίμως
εκπροσωπούμενου (πρώτος παρεμβαίνων)

Του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της πρώτης προσφυγής,
δεύτερου ως άνω προσφεύγοντος

Και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της δεύτερης προσφυγής, πρώτου ως άνω προσφεύγοντος

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, αμφότεροι οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτούς την 1-6-2018 υπ' αριθ. 124/58/31-5-2018 (θέμα Β5-Οικονομικά) και υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΠΘ/ΣΥΓΚ/47048/2564/31-05-2018 απόφασης της Συγκλήτου ΔΠΘ, με την οποία εγκρίθηκε το από 25- 05-2018 4^ο πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης και αξιολογήθηκαν εκ νέου οι ΤΕΧΝΙΚΕΣ προσφορές των συμμετεχουσών εταιριών σε συμμόρφωση προς την αριθ. 328/2018 Απόφαση της ΑΕΠΠ, ο μεν πρώτος εξ αυτών περαιτέρω ζητά να αξιολογηθεί εκ νέου λόγω εσφαλμένης και μη επαρκούς αιτιολογίας της αξιολόγησης της τεχνικής προσφοράς της εταιρίας μας, η οποία βαθμολογήθηκε πολύ λιγότερο σε σχέση με αυτή της εταιρίας ... και αυτή της εταιρίας «...», ο δε δεύτερος ζητά αντίστοιχα να αναπεμφθεί εκ νέου στην Αναθέτουσα Αρχή η αξιολόγηση, ώστε να γίνει πλήρης συμμόρφωση προς την ΑΕΠΠ 328/2018, χωρίς τα ανωτέρω ελαττώματα της αιτιολογίας της νέας επαναξιολόγησης και να εκδοθεί βαθμολόγηση των τριών συμμετεχουσών εταιριών επί τη βάση συγκριτικής μεταξύ τους επισκόπησης, κατά τρόπον ώστε α) ο ... στο κριτήριο Α1 να λάβει μικρότερη βαθμολογία αφού ελάχιστα υπερκάλυψε τα ζητούμενα, β) να αυξηθεί η βαθμολογία της εταιρίας μας που υπερκάλυψε πολλαπλώς τα ελάχιστα ζητούμενα στο κριτήριο Α1, γ) να αυξηθεί η διαφορά μας με τον ... στο κριτήριο Α1 από 2 βαθμούς σε τουλάχιστον 3 βαθμούς με βάση τα διαπιστωθέντα από την Επιτροπή Αξιολόγησης, δ) να μειωθεί η βαθμολογία του ... στο κριτήριο Β1 και να γένει εν γένει προσαρμογή της εκεί συνολικής αξιολόγησης αφού δεν τηρήθηκε ορθή μεθοδολογία αξιολόγησης. Η διαφορά λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης που προκηρύχθηκε με τη με αρ. 614/2017 Διακήρυξη για την ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΑΝΑΔΟΧΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΣΙΤΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΕΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ: (Α) ΟΜΑΔΑ: ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΚΑΙ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ (Β) ΟΜΑΔΑ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ, ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

6.240.000,00 ΕΥΡΩ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΥ ΦΠΑ και δικαιωμάτων προαίρεσης (5.032.258,06 ευρώ άνευ ΦΠΑ συμπ/νων δικαιωμάτων προαίρεσης), ΓΙΑ ΔΥΟ ΕΤΗ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΑΡΑΤΑΣΗΣ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ (CPV: 55322000-3), η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 24-11-2017 και δημοσιεύτηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 4-12-2017 με Μοναδικό ΑΔΑΜ 17PROC002331809 και στο ΕΣΗΔΗΣ την 6-12-2017 με συστημικό α/α 50665.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ. 21812757895808080056 και ποσού 15.000,00 ευρώ) και για την άσκηση της δεύτερης Προσφυγής το αντίστοιχο παράβολο (με αρ. 21745257495808060059, ποσού 15.000 ευρώ), αμφότερα δε φέρουν την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, οι κατατεθείσες την 11-6-2018 Προσφυγές στρέφονται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στους προσφεύγοντες την 1-6-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί περάτωσης σταδίου αξιολόγησης-βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών κατ' έγκριση του οικείου πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού, το οποίο επαναλήφθηκε μετά την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018. Ο δε πρώτος προσφεύγων βαθμολογήθηκε με 108,615 βαθμούς και ο δεύτερος προσφεύγων με 108,74 βαθμούς, ο δε τρίτος και μόνος έτερος διαγωνιζόμενος ... έλαβε 108,83 βαθμούς. Αμφότεροι δε οι προσφεύγοντες βάλλουν κατά της προσβαλλομένης λόγω πλημμελούς συμμόρφωσής της με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018, κατ' αναπομπή εκ της οποίας επαναλήφθηκε η βαθμολόγηση και εκδόθηκε η προσβαλλομένη. Ο δε πρώτος προσφεύγων επικαλείται με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του, παραβίαση της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 ως προς τον κριτήριο αξιολόγησης

A1 και τα οικεία αναφερθέντα στις περί αυτού σκέψεις της ως άνω Αποφάσεως, η σωστή εφαρμογή των οποίων θα οδηγούσε, κατά τον πρώτο προσφεύγοντα, σε βαθμολογική υπεροχή του έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος και περαιτέρω διεύρυνση της βαθμολογικής υπεροχής του έναντι του τρίτου διαγωνιζομένου. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του επικαλείται αντίστοιχη παραβίαση και ως προς το κριτήριο Α.3.α, επί του οποίου μάλιστα η αναθέτουσα το πρώτον κατά τη νυν προσβαλλομένη εισήγαγε νέες παραμέτρους αξιολόγησης, με αποτέλεσμα αλλοίωση της συγκριτικής βαθμολόγησης, ενώ κατά τον πρώτο προσφεύγοντα αυτός θα έπρεπε να λάβει μεγαλύτερη βαθμολογία έναντι του τρίτου διαγωνιζομένου και ακόμη μεγαλύτερη βαθμολογική διαφορά έναντι του δεύτερου προσφεύγοντα. Με τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής, ο πρώτος προσφεύγων βάλλει κατά της βαθμολόγησης στο κριτήριο Β1 και ειδικότερα επικαλείται ότι ο δεύτερος προσφεύγων παρουσιάζει συμβάσεις που αφορούν ως επί το πλείστον παραγωγή γευμάτων και όχι υπηρεσίες μαζικής σίτισης, που περιλαμβάνουν και διάθεση και διανομή των γευμάτων, αλλά και υπηρεσίες καθαριότητας των χώρων, οπότε υπερβαθμολογήθηκε έναντι του δέοντος, ενώ όσον αφορά τον τρίτο διαγωνιζόμενο, η αναθέτουσα με ασάφεια προσδιόρισε τον συνολικό αριθμό μερίδων τριετίας και τον μέσο όρο σιτιζομένων ημερησίως εντός της τριετίας, ενώ περαιτέρω επέλεξε τρόπο βαθμολόγησης που μεγιστοποίησε τη βαθμολογική διαφορά του ίδιου έναντι του τρίτου διαγωνιζομένου. Περαιτέρω, αιτείται εφόσον γίνει δεκτή η προσφυγή του, να μεταβληθεί η σύνθεση της επιτροπής διαγωνισμού ώστε να διασφαλισθεί η αμεροληψία του οργάνου αξιολόγησης και να διασφαλισθεί η αποφυγή και τυχόν τρίτης αναπομπής.

3. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του επικαλείται ότι η αναθέτουσα κατά παράβαση της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 παρέλειψε ως προς το κριτήριο Α1 να προβεί σε συγκριτική επαναξιολόγηση του συνόλου των προσφορών, αφήνοντας τον ίδιο στον ίδιο βαθμό (112) ενώ αύξησε τη βαθμολογία του πρώτου προσφεύγοντος με αποτέλεσμα, να μειωθεί η μεταξύ τους βαθμολογική διαφορά, ενώ η υπεροχή του δεύτερου προσφεύγοντος έναντι του τρίτου διαγωνιζομένου υποτιμήθηκε σοβαρά με την μόλις 8 βαθμούς απόκλιση που προέκυψε κατά τη δεύτερη βαθμολόγηση και ενώ περαιτέρω, αυτή έπρεπε να έχει διαμορφωθεί σε 10

βαθμούς τουλάχιστον, αφού ο τρίτος διαγωνιζόμενος κατ' ελάχιστον υπερκαλύπτει τις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης. Ούτως, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι επί το ορθόν έπρεπε να λάβει τουλάχιστον 116 βαθμούς, εφόσον ο πρώτος προσφεύγων και ο τρίτος διαγωνιζόμενος έλαβαν 110 και 104 βαθμούς αντίστοιχα, ενώ επικουρικά, εφόσον υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος αναγνωρίστηκε αύξηση 2 βαθμών της διαφοράς του έναντι του τρίτου διαγωνιζομένου, θα έπρεπε αντιστοίχως και αναλογικώς να αυξηθεί και η βαθμολογία του δεύτερου προσφεύγοντος έναντι του πρώτου προσφεύγοντος. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται εσφαλμένη εφαρμογή της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 και επί του κριτηρίου Β1, αφού ενώ ο ίδιος υπερέβη κατά 315% το ελάχιστο απαιτούμενο, ο πρώτος προσφεύγων 734,71% και ο τρίτος διαγωνιζόμενος πολύ περισσότερο, η αναθέτουσα όφειλε να επαναξιολογήσει τις προσφορές βάσει του αριθμού των υπερκαλύψεων εκάστου συμμετέχοντος επί των ζητούμενων και όχι βάσει της υπόληψης ότι ο τρίτος διαγωνιζόμενος έπρεπε να λάβει 120, ενώ η παραπάνω μάλιστα Απόφαση ΑΕΠΠ όρισε ότι κάθε αναλογική σχέση μεταξύ βαθμολογιών θα πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς. Ούτως όμως, η αναθέτουσα εφήρμοσε αντιφατικό τρόπο αξιολόγησης με τα κριτήρια Α1 και Β2 όπου βαθμολόγησε με βάση τις υπερκαλύψεις. Αντίθετα, κατά τον δεύτερο προσφεύγοντα η αναθέτουσα θα έπρεπε να αιτιολογεί γιατί η εν προκειμένω χείριστη προσφορά δεν δύναται να βαθμολογηθεί με 120, γιατί η εν προκειμένω βέλτιστη προσφορά δεν δύναται να βαθμολογηθεί με 120 και γιατί εν τέλει επιλέχθηκε μία μέθοδος βαθμολόγησης που εξαντλεί σε επίπεδο βαθμολογικής διαφοράς την ποιοτική υπεροχή της βέλτιστης προσφοράς χωρίς να κρίνει ότι από ένα σημείο υπερπλήρωσης και άνω οι διαφορές μεταξύ των προσφορών καθίστανται άνευ αντικειμένου και, ως εκ τούτου, οι εν λόγω ποιοτικές διαφορές δεν αποτυπώνονται βαθμολογικά. Δεδομένου όχι μόνο ότι οι ως άνω προσφυγές ως και οι εκατέρωθεν παρεμβάσεις είναι προδήλως συναφείς, αλλά και του ότι είναι αδύνατο να διαχωριστεί η κατ' ουσία εξέταση τους λόγω της φύσης και του περιεχομένου των εκατέρωθεν ισχυρισμών, οι δύο προσφυγές ως και οι κατ' αυτών επιμέρους παρεμβάσεις πρέπει να συνεξεταστούν και να κριθούν ομού και ενιαία.

4. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων παρενέβη προς απόρριψη της

πρώτης προσφυγής με την από 22-6-2018 παρέμβασή του, εμπρόθεσμα μετά από την από 12-6-2018 κοινοποίηση από την αναθέτουσα της πρώτης προσφυγής, νομίμως υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό του και μετ' εννόμου συμφέροντος αφού δι' αυτής ο πρώτος προσφεύγων στρέφεται μεταξύ άλλων και κατά της βαθμολόγησής του δεύτερου προσφεύγοντος. Ο δε πρώτος προσφεύγων παρενέβη προς απόρριψη της πρώτης προσφυγής με την από 21-6-2018 παρέμβασή του, εμπρόθεσμα μετά από την από 11-6-2018 κοινοποίηση από την αναθέτουσα της δεύτερης προσφυγής, νομίμως υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό του και μετ' εννόμου συμφέροντος αφού δι' αυτής ο δεύτερος προσφεύγων στρέφεται μεταξύ άλλων και κατά της βαθμολόγησής του πρώτου προσφεύγοντος. Ο δε πρώτος παρεμβαίνων παρενέβη προς απόρριψη της πρώτης και δεύτερης προσφυγής με την από 21-6-2018 παρέμβασή του, εμπρόθεσμα μετά από την από 11-6-2018 κοινοποίηση από την αναθέτουσα της δεύτερης προσφυγής και την από 12-6-2018 κοινοποίηση της πρώτης προσφυγής, νομίμως υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπό του και μετ' εννόμου συμφέροντος αφού δια των προσφυγών τους τόσο ο πρώτος όσο και ο δεύτερος προσφεύγων στρέφονται μεταξύ άλλων και κατά της βαθμολόγησής του πρώτου παρεμβαίνοντος.

5. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων με την παρέμβασή του και προς αντίκρουση της πρώτης προσφυγής επικαλείται τα ακόλουθα. Ως προς το κριτήριο Α1, όσον αφορά το πρωινό ότι υπερέχει έναντι του πρώτου προσφεύγοντος και ο περί αντιθέτου ισχυρισμός του τελευταίου στηρίζεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι η ποικιλία των προσφερόμων ειδών ήταν η μόνη παράμετρος αξιολόγησης των πρωινών και ότι δεν ελήφθη υπόψη της θετικά η συγκεκριμένη ποικιλία ειδών που προσφέρθηκε. Αντίθετα, η ποικιλία ελήφθη υπόψη και με βάση και αυτό διεγνώσθη η ελαφρά υπεροχή του δεύτερου προσφεύγοντος. Όσον αφορά το πρώτο πιάτο ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι ήδη από την προηγούμενη Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 αναφέρθηκε ότι προσφέρθηκαν εναλλακτικές στα πιάτα του και ότι υπερέχει σε εναλλακτικές έναντι του πρώτου προσφεύγοντος, ενώ ορθώς ελήφθη υπόψη

υπέρ του ιδίου ότι προσφέρει απεριόριστη ποσότητα και ότι ο πρώτος προσφεύγων προσφέρει τις περισσότερες επαναλήψεις από τις άλλες εταιρείες στις εναλλακτικές της σούπας. Περαιτέρω, ότι ο πρώτος προσφεύγων εσφαλμένα προσπαθεί να εξισώσει τις δικές του επαναλήψεις σε επίπεδο ίδιας εβδομάδας με τις επαναλήψεις του δεύτερου προσφεύγοντος σε επίπεδο μήνα. Άρα, ο πρώτος προσφεύγων λόγω των επαναλήψεων του υπολείπεται του δεύτερου προσφεύγοντος. Ως προς το κυρίως γεύμα ότι εσφαλμένα ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν προσφέρει εναλλακτικές, το ίδιο και ως προς τη γαρνιτούρα και ότι χωρίς καμία πρόβλεψη της διακήρυξης, υπεισέρχεται στη μέτρηση της διατροφικής αξίας των εκατέρωθεν προσφερόμενων πιάτων. Ως προς τα ειδικά μενού ότι ο πρώτος προσφεύγων ανεπίτρεπτα υπεισέρχεται στη διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας. Ως προς τα δε γαλακτοκομικά και τις σαλάτες ότι ο ίδιος έχει ισοδύναμη προσφορά και ότι η οικεία τεχνική κρίση της αναθέτουσας που επιβεβαιώθηκε από την παραπάνω Απόφαση της ΑΕΠΠ είναι ανέλεγκτη. Ως προς το κριτήριο Α3.α ότι η γεωγραφική απόσταση των εστιατορίων δεν είναι η μόνη παράμετρος αξιολόγησης και πρέπει να ληφθεί υπόψη και το εμβαδό των εστιατορίων, όπως και ο εξοπλισμός τους, ενώ η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 δεν περιόρισε την αναθέτουσα να εκτιμήσει, άλλες πλην της γεωγραφικής, παραμέτρους και ότι ούτως η βαθμολογική διαφορά του με τον πρώτο προσφεύγοντα ήταν ορθή. Ως προς το κριτήριο Β1 ότι απαραδέκτως προβάλλεται το πρώτον πλέον ο ισχυρισμός περί του ότι οι συμβάσεις του δεν αφορούν μαζική σίτιση και ότι σε κάθε περίπτωση είναι αβάσιμος γιατί οι συμβάσεις που προσκόμισε αφορούν μαζική σίτιση με παροχή τριών γευμάτων ανά ημέρα. Ο δε πρώτος προσφεύγων με την παρέμβασή του προς αντίκρουση της δεύτερης προσφυγής επικαλείται τα εξής. Ως προς το κριτήριο Α1 επικαλείται ό,τι και στην προσφυγή του σχετικά. Το ίδιο και ως προς το κριτήριο Α3.α και το κριτήριο Β1. Η δε παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος είναι απαράδεκτη καθ' ο μέρος επαναλαμβάνει τους λόγους που με την προσφυγή του προέβαλε κατά της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος, αφού η έννοια της παρέμβασης ανάγεται στη διατήρηση του κύρους της προσβαλλομένης καθ' ο μέρος αυτή ωφελεί τον προσφεύγοντα.

6. Επειδή, ο πρώτος παρεμβαίνων με τη δική του παρέμβαση προς αντίκρουση αμφοτέρων των προσφυγών επικαλείται τα ακόλουθα. Ως προς το κριτήριο Α1 ότι με δεδομένη την αιτιολογία της προσβαλλομένης η βαθμολογική εις βάρος του διαφορά των 6 βαθμών έναντι του πρώτου προσφεύγοντος είναι επαρκής και αποτυπώνει τη διαγνωσθείσα διαφοροποίηση των προσφορών. Περαιτέρω, ότι ορθώς η αναθέτουσα μείωσε αντί να αυξήσει τη βαθμολογική διαφορά μεταξύ του δεύτερου προσφεύγοντος και του πρώτου, ενώ η μεταξύ του δεύτερου προσφεύγοντος και του πρώτου παρεμβαίνοντος διαφορά των 8 βαθμών ως πλέον έχει είναι ήδη εξαιρετικά διευρυμένη. Περαιτέρω, όμως, ο πρώτος παρεμβαίνων αμφισβητεί την ορθότητα της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 επί τη βάσει ότι σε αντίθεση με το κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης αναγνωρίστηκε στον πρώτο προσφεύγοντα τέτοια διαφορά επί τη βάσει της προσφοράς περισσότερων των δύο ειδών στο πρωινό και των τριών ειδών στο κυρίως πιάτο και τη γαρνιτούρα και κατ' αποτέλεσμα συνάγει ότι σε κάθε περίπτωση δεδομένων των ανωτέρω η μείωση της βαθμολόγησής του ήταν ευρεία ούτως ή άλλως και δεν είναι δυνατόν να μειωθεί περαιτέρω. Περαιτέρω, ότι η ΑΕΠΠ δεν δύναται να υποκαταστήσει την αναθέτουσα στο βαθμολογικό της έργο διότι είναι ανέλεγκτη η ουσιαστική κρίση της. Περαιτέρω, ότι ορθώς αξιολογήθηκε η παροχή πρωινού εκ μέρους του ως απεριόριστης ποσότητας και ότι η προσφορά του για ιατρικά μενού αναλύεται σε πέντε επιμέρους μενού. Βάσει των ανωτέρω, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται ότι αν μη τι άλλο δεν είναι δυνατόν να αυξηθεί περαιτέρω η εις βάρος του διαφορά από τους ως άνω δύο προσφεύγοντες. Σε κάθε περίπτωση, εξ αρχής απορρίπτεται ως απαραδέκτως προβαλλόμενος πλέον, κάθε ισχυρισμός της παρέμβασης του πρώτου παρεμβαίνοντος, ο οποίος στρέφεται κατά της ορθότητας της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, καθώς ο νυν πρώτος παρεμβαίνων, που ουδόλως είχε ασκήσει παρέμβαση κατά της τότε προσφυγής εφ' ης εκδόθηκε η παραπάνω Απόφαση, ουδέποτε αμφισβήτησε την τελευταία και το κύρος της, η οποία πλέον έχει ούτως δεσμευτικά αποτελέσματα και για τον ίδιο και για τους λοιπούς νυν διαδίκους και την αναθέτουσα, αλλά και για την ίδια την ΑΕΠΠ (βλ. ΣτΕ ΕΑ 54/2018). Κατά τα λοιπά οι περί ανελέγκτου ουσιαστικής κρίσεως ισχυρισμοί του είχαν εκ των προτέρων απαντηθεί δια της παραπάνω

Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, ιδίως σκ. 13, η δε τότε προσβαλλόμενη δεν ακυρώθηκε λόγω τυχόν διαφορετικής ουσιαστικής κρίσης της ΑΕΠΠ, αλλά λόγω του ότι η ουσιαστική κρίση της αναθέτουσας κατά τα ακυρωθέντα μέρη της ήταν αναιτιολόγητη, αντιφατική, άνιση, παραβίαζε το ενιαίο μέτρο κρίσης ή βασιζόταν σε αντικειμενικώς εσφαλμένα περιστατικά και στοιχεία ή αναιρούσε την ίδια τη μεθοδολογία που η ίδια ανέφερε ότι εφήρμοζε ή ερειδόταν σε στοιχεία που δεν προέκυπταν από τις προσφορές ή αντίστροφα δεν λάμβανε υπόψη στοιχεία και πληροφορίες που προέκυπταν από τις προσφορές και η ίδια είτε τα λάμβανε υπόψη με τρόπο αντίθετο στο γράμμα τους ή αξιολογούσε αντίστοιχα στοιχεία και πληροφορίες με αντίθετο τρόπο για κάθε μετέχοντα. Σε κάθε περίπτωση, τα ανωτέρω και οι λόγοι ακύρωσης της τότε προσβαλλομένης έχουν αναλυτικά εκτεθεί ανά κάθε επιμέρους λόγο στη σκ. 23 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 και τις εκεί παραπεμπόμενες λοιπές σκέψεις και δεν δύνανται να επανακριθούν πλέον. Σημειωτέον, πάντως ότι όσον αφορά τις ως άνω επικλήσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος ότι κατά την παραπάνω Απόφαση ΑΕΠΠ ελήφθησαν υπόψη αντίθετα στο κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης τα περισσότερα των κατ' ανώτατο όριο αξιολογούμενων εναλλακτικών ανά είδος σε πρωινό και κυρίως γεύμα, είναι περαιτέρω και αντίθετα στο ίδιο το γράμμα της ως άνω Απόφασης, η οποία ρητά στο πρωινό διαχώρισε τα προσφερόμενα πέραν των υποχρεωτικών είδη, για τα οποία κανένα ανώτατο όριο δεν είχε τεθεί, όπως προκύπτει και από την ίδια την αιτιολογία της αρχικής βαθμολόγησης, αφού τα περισσότερα των υποχρεωτικών είδη ελήφθησαν υπόψη υπέρ όλων των προσφορών, από τις ανά είδος εναλλακτικές όπου ρητά αναφέρθηκε ότι ο ανώτατος αξιολογούμενος αριθμός ήταν 2 και τόνισε συγκεκριμένα ότι ο ανώτατος αυτός αριθμός καλύπτεται από τον πρώτο προσφεύγοντα ακριβώς διότι προσφέρει περισσότερα από αυτόν σε κάθε προσφερόμενο υποχρεωτικό, αλλά και πρόσθετο είδος. Η δε παραπάνω Απόφαση έκρινε και πλέον ανέλεγκτα και δεσμευτικά και τα περί απεριορίστων ποσοτήτων πρωινού του νυν πρώτου παρεμβαίνοντος, οι δε σχετικοί ισχυρισμοί της πρώτης παρέμβασης αλυσιτελώς πλέον προβάλλονται (σκ. 16 όσον αφορά το πρωινό « ... εσφαλμένα η αναθέτουσα υπέλαβε και έλαβε υπόψη στη βαθμολόγηση, ότι η προσφορά του προσφεύγοντος δεν προσφέρει εναλλακτικές ανά είδος, καίτοι

αυτός προσφέρει περισσότερες των 2 ανώτατα αξιολογούμενων ανά είδος εναλλακτικών για κάθε ένα εκ των 20 ληφθέντων υπόψη και στην πραγματικότητα 24 ειδών που προσφέρει, ήτοι των 9 ελαχίστων και 11 όπως ελήφθησαν υπόψη ή 15 όπως προκύπτουν στην πραγματικότητα πρόσθετων. Και τούτο, πέραν του γεγονότος ότι και μόνο το πλήθος των πρόσθετων ειδών εξασφάλιζε πολύ μεγαλύτερη ποικιλία για την προσφορά του έναντι αυτής της ..., αλλά και του γεγονότος ότι σε κανένα σημείο της προσφοράς της τελευταίας δεν αναφέρεται ότι η διάθεση των ειδών του πρωινού θα λάβει χώρα σε απεριόριστες ποσότητες, σε αντίθεση με αυτήν του προσφεύγοντος» και όσον αφορά το κυρίως γεύμα και τις γαρνιτούρες «Όσον αφορά το κυρίως πιάτο, η αναθέτουσα παρατηρεί ο προσφεύγων προσφέρει 3 εναλλακτικές στο γεύμα και 3 στο δείπνο, έναντι 2 και 2 αντίστοιχα της ..., δηλαδή 6 εναλλακτικές ανά ημέρα έναντι 4, ενώ η διακήρυξη απαιτεί τουλάχιστον 1 και 1 επιλογή, δηλαδή 2. Όσον αφορά τη γαρνιτούρα ο προσφεύγων και πάλι προσφέρει 3 και 3 εναλλακτικές αντίστοιχα, ήτοι 6 ανά ημέρα, έναντι 1 και 1 της ... και συνολικά 2, και κατ' αποτέλεσμα στην παράμετρο κυρίως πιάτο-γαρνιτούρα, όπως προκύπτει από τις ίδιες τις αξιολογικές εκτιμήσεις της αναθέτουσας, ο προσφεύγων υπερέχει καταφανώς της .... Όμως, όπως προκύπτει από τον ίδιο τον συγκεντρωτικό πίνακα και την ανάλυση μενού που περιέλαβε η ... στο έγγραφο περί Προσφερομένου Μενού μετά της προσφοράς της, σε αντίθεση με ο,τι εσφαλμένα υπέλαβε η αναθέτουσα, προκύπτει ξεκάθαρα ότι δεν προσφέρει γαρνιτούρα καθημερινά, αλλά 3 ή 2 φορές ανά εβδομάδα ανά γεύμα ή δείπνο και συνολικά 5 ή 6 φορές ανά εβδομάδα και συνολικά 22 φορές σε διάστημα 4 εβδομάδων δηλαδή 28 ημερών, στοιχείο εκ του οποίου προκύπτει ότι δεν προσφέρει τουλάχιστον 1 γαρνιτούρα ανά γεύμα και 1 ανά δείπνο ανά ημέρα καθ' όλη την εβδομάδα, δηλαδή 14 φορές την εβδομάδα και 56 φορές ανά 28 ημέρες, ενώ σε ορισμένες ημέρες ανά εβδομάδα δεν προσφέρει ούτε στο γεύμα ούτε στο δείπνο. Επομένως, καίτοι ούτως ή άλλως ο προσφεύγων στην παράμετρο αυτή υπερέχει σημαντικά της ..., με βάση όσα παρατήρησε η αναθέτουσα, εν τέλει και οι παρατηρήσεις της αυτές ήταν εσφαλμένες και ευνοϊκές υπέρ της ....»).

Περαιτέρω, ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται προς απόρριψη των ισχυρισμών του πρώτου προσφεύγοντος όσον αφορά το κριτήριο Α3.α ότι ο

ισχυρισμός της αναθέτουσας περί του ότι το 80% των φοιτητών παρακολουθεί στα νέα κτίρια της Πολυτεχνικής Σχολής στα Κιμμέρια Ξάνθης είναι αποδεδειγμένος δια της συμπερίληψής του στις Απόψεις της αναθέτουσας. Περαιτέρω, ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται ότι η αναθέτουσα δεν έχει υποχρέωση συμμόρφωσης με κατάφωρα εσφαλμένες κρίσεις της ΑΕΠΠ περί έλλειψης πεζοδρομίου στην αυτοκινητογέφυρα με την οποία συνδέεται το εστιατόριο του, η δε Επιτροπή του Διαγωνισμού οφείλει να εμμένει στην αντίθετη προς την Απόφαση της ΑΕΠΠ θέση της, διότι έχει γνώση της πραγματικότητας. Περαιτέρω, επικαλείται ότι όπως ορθώς εν τέλει και παραδεκτώς κατ' άρ. 365 παρ.1 Ν. 4412/2016 η αναθέτουσα μετέβαλε κατά την προηγούμενη προσφυγή επί του ιδίου διαγωνισμού την αιτιολογία της βαθμολόγησής της επί του ως άνω κριτηρίου, επί τη βάση ότι το κρίσιμο περί την απόσταση στοιχείο είναι η απόσταση από τις στάσεις του λεωφορείου και όχι από το κτίριο του Πανεπιστημίου εντός της πόλης, όπως είχε ληφθεί υπόψη στην αρχική αιτιολογία της προηγούμενης βαθμολογίας, το στοιχείο της απόστασης των εστιατορίων από τις στάσεις των λεωφορείων είναι κρίσιμο για την εξυπηρέτηση των φοιτητών. Επιπλέον, ότι αβάσιμα ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται ότι κατά παράβαση της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 ελήφθη το πρώτον πλέον υπόψη το εμβαδόν των εστιατορίων, αφού και προηγουμένως είχαν συνεκτιμηθεί οι επιφάνειες των εστιατορίων, ενώ η αναθέτουσα δύναται με τις απόψεις της να συμπληρώσει την αιτιολογία της. Περαιτέρω, ότι αφού το κριτήριο Α3.α αναφέρεται στα μέσα και τον τρόπο που αυτά θα χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή γευμάτων και στον εξοπλισμό που θα εγκατασταθεί στα εστιατόρια για τη λειτουργία τους, εξυπακούεται ότι πρέπει να συναξιολογηθεί εύρος στοιχείων μεταξύ των οποίων και του εμβαδού αυτών, πλέον βέβαια της απόστασης των εστιατορίων από τις στάσεις λεωφορείων. Επιπλέον, επικαλείται ότι σε κάθε περίπτωση η 1 μονάδα επιπλέον που ο πρώτον προσφεύγων έλαβε λόγω διόρθωσης του σφάλματος της μέτρησης της απόστασής του εστιατορίου του από την πύλη του Πανεπιστημίου στην Ξάνθη ήταν επαρκής και ότι κάθε αιτίαση που στρέφεται κατά του ύψους της βαθμολόγησης βάλλει απαραδέκτως κατά ακυρωτικώς ανέλεγκτης κρίσης που εκφεύγει της αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ. Όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Β1

ο πρώτος παρεμβαίνων επαναλαμβάνει τα αριθμητικά στοιχεία και τις συσχετίσεις της Επιτροπής Διαγωνισμού κατά τις οποίες η βαθμολόγησή του και η βαθμολογική του υπεροχή από τους άλλους μετέχοντες είναι ευθέως ανάλογη αυτής που αποτυπώνεται από τα εξαχθέντα πλέον κατόπιν της αναπομπής αριθμητικά στοιχεία, ενώ αν αυξανόταν η βαθμολόγηση του πρώτου ή του δεύτερου προσφεύγοντος, τούτο θα κατέληγε σε υποβαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντος αφού θα πληττόταν η αναλογική σχέση και το ίσο μέτρο κρίσης. Όσον αφορά ειδικότερα την προσφυγή του δεύτερου προσφεύγοντος, ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται ότι ασκείται άνευ εννόμου συμφέροντος αφού ο δεύτερος προσφεύγων δεν άσκησε προσφυγή κατά της αρχικής βαθμολόγησης, συνέχεια της οποίας αποτελεί η νυν προσβαλλομένη, η οποία τον διατηρεί στην ίδια βαθμολογική θέση, ήτοι δεύτερο, όπως και η ακυρωθείσα δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018. Περαιτέρω, ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται ότι αβασίμως ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι έλαβε χώρα στο κριτήριο αξιολόγησης Β1 βαθμολόγηση βάσει μεθοδολογίας αντίθετης με το κριτήριο αξιολόγησης Β2, αφού στο δεύτερο αυτό κριτήριο δεν υφίστατο ελάχιστη απαίτηση, ενώ απορριπτέος τυγχάνει και ο ισχυρισμός περί αντίφασης με το κριτήριο Α1, καθώς τα στοιχεία του τελευταίου είναι όλως ποιοτικής φύσης και δεν μπορούν να διατυπωθούν αριθμητικές αναλογίες όπως στο κριτήριο Β1.

7. Επειδή, κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 οι αναθέτουσες αρχές έχουν υποχρέωση και δέσμια αρμοδιότητα συμμόρφωσης με τις Αποφάσεις της ΑΕΠΠ επί προδικαστικών προσφυγών. Επί της από 10-4-2018 προδικαστικής προσφυγής του νυν πρώτου προσφεύγοντος εκδόθηκε η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή η τότε προσφυγή του συγκεκριμένα κατά το ρητό περιεχόμενο της σκ. 23 ακυρώθηκε η τότε προσβαλλομένη Απόφαση με αρ. 67/56/29-3-2018 της Συγκλήτου της αναθέτουσας ειδικώς και αποκλειστικώς κατά τα εξής *«καθ' ο μέρος αυτή εσφαλμένα βαθμολόγησε την προσφορά του προσφεύγοντος και αυτήν του παρεμβαίνοντος ... ως και του έτερου διαγωνιζομένου ... και δη συγκριτικά, ήτοι τόσο κατ' απόλυτο βαθμό*

εκάστης όσο και ως προς τη μεταξύ τους συνολική (ήτοι στο σταθμισμένο σύνολο των κριτηρίων) και ανά επιμέρους κριτήριο βαθμολογική συσχέτιση (η οποία αφορά ανά περίπτωση τόσο τη διαφορά σε αριθμό βαθμών όσο και την κατάταξη τόσο ανά κριτήριο όσο και συνολικά), έκρινε δε εσφαλμένα, σύμφωνα και με τις αναλυτικά ανωτέρω αναφερόμενες επιμέρους ανά κριτήριο αξιολόγησης σφάλματα της οικείας αιτιολογίας και λοιπές πλημμέλειες, τη μεταξύ τους βαθμολογική διαφορά στα κριτήρια αξιολόγησης A1, A.3.α, B1 και B2.» Η δε ως άνω Απόφαση 67/56/29-3-2018 της αναθέτουσας έμεινε κατά τα λοιπά, ήτοι κατά κάθε άλλο μέρος της, κρίση της και πόρισμά της ισχυρή και δεσμευτική για την αναθέτουσα και για τους μετέχοντες στη διαδικασία. Σημειωτέον δε, ότι ούτε ο νυν δεύτερος προσφεύγων ούτε ο νυν πρώτος παρεμβαίνων προσέβαλαν την παραπάνω Απόφαση της αναθέτουσας και συνεπώς προκύπτει ότι ανεπιφύλακτα και οριστικά την αποδέχθηκαν ως προς κάθε κεφάλαιο και κρίση της, άρα και ως προς κάθε κεφάλαιο, κρίση και σκέλος της το οποίο δεν ακυρώθηκε δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018. Ομοίως και ο νυν πρώτος προσφεύγων και τότε μόνος προσφεύγων προκύπτει ότι αμφισβήτησε την κρίση και τα κεφάλαια της τότε προσβαλλομένης αποκλειστικά ως προς τα όσα περιλαμβάνει στους ισχυρισμούς της τότε προσφυγής του, απεδέχθη αυτή κατά τα λοιπά. Περαιτέρω, ουδείς εκ των μετεχόντων, ήτοι ούτε ο πρώτος ούτε ο δεύτερος νυν προσφεύγων ούτε ο πρώτος νυν παρεμβαίνων ούτε όμως η αναθέτουσα, αμφισβήτησαν τη νομιμότητα της τότε Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 η δε προθεσμία ασκήσεως αιτήσεως αναστολής κατ' αυτής κατ' άρ. 372 Ν. 4412/2016 έχει παρέλθει προ πολλού άπρακτη τόσο για την αναθέτουσα όσο και για το σύνολο των μετεχόντων. Άρα τόσο η αναθέτουσα όσο και το σύνολο των νυν διαδίκων, οι οποίοι είναι και το σύνολο των μετεχόντων του διαγωνισμού, απεδέχθησαν οριστικά τη νομιμότητα και δεσμευτικότητα της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, ως και την ορθότητά της και συνεπώς ουδέν δικαίωμα και δικονομική δυνατότητα είχαν για οιαδήποτε το πρώτον και μεταγενέστερη αμφισβήτηση κεφαλαίου της, όπως και για αμφισβήτηση κεφαλαίου της τότε προσβαλλομένης, το οποίο δεν ακυρώθηκε ήδη δια της προηγούμενης Απόφασης ΑΕΠΠ. Συγχρόνως όμως, και η ΑΕΠΠ δεσμεύεται από τα προηγουμένως κριθέντα εξ αυτής στο πλαίσιο της

προηγούμενης Αποφάσεώς της και δεν δύναται να επανέλθει και να κρίνει διαφορετικά (ΣΤΕ ΕΑ 54/2018), επί των ήδη εξ αυτής κριθέντων επί της ίδιας διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης. Ούτε η ΑΕΠΠ δύναται να εξετάσει πλέον το πρώτον νέους ισχυρισμούς, οι οποίοι στρέφονται κατ' ουσία κατά της προτέρας κρίσης της αναθέτουσας, διότι είτε οι οικείοι ισχυρισμοί δεν προβλήθηκαν εγκαίρως και εμπροθέσμως και συνεπώς απαραδέκτως προβάλλονται τυχόν το πρώτον πλέον είτε τα οικεία ζητήματα έχουν ήδη εξεταστεί και οι οικείοι ισχυρισμοί είτε έγιναν δεκτοί είτε απορρίφθηκαν από την ΑΕΠΠ και ούτως αυτή δεσμεύεται από την τότε κρίση της. Η μόνη δε πλέον αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ ανάγεται στον έλεγχο συμμόρφωσης της αναθέτουσας με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 και δη επί του αν η νέα εκδοθείσα και νυν προσβαλλομένη, προς συμμόρφωση με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018, πράξη της αναθέτουσας συμμορφώνεται με το διατακτικό και όπου κατά παραπομπή από το διατακτικό, αιτιολογικό της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018.

8. Επειδή όμως, ουδόλως οι αναθέτουσες αρχές εμποδίζονται καταρχήν ούτως ή άλλως εξ ίδιας αρμοδιότητάς τους και ανεξαρτήτως μεσολαβήσεως Απόφασης της ΑΕΠΠ επί προσφυγής μετέχοντος, να επανέρχονται στις ήδη συντελεσθείσες κρίσεις τους και να τις μεταβάλλουν, διορθώνοντας σφάλματα που έχουν τυχόν εμφιλοχωρήσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ακόμη και μεταβάλλοντας το αποτέλεσμα ήδη περατωθέντος σταδίου. Εξάλλου, ουδόλως οι ενδιάμεσες αποσπαστές πράξεις της διαγωνιστικής διαδικασίας είναι ανεπίδεκτες ανάκλησης κατά τα γενικώς ισχύοντα για τις διοικητικές πράξεις. Είναι διαφορετικό δε αυτό το ζήτημα από το γεγονός ότι η αναθέτουσα δεν μπορεί να επανέλθει στο στάδιο βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών μετά την αποσφράγιση οικονομικών προσφορών (βλ. ΕλΣυν Κλ. Στ' Πρ 133/2017), συνθήκη που εν προκειμένω δεν υφίσταται αφού ο διαγωνισμός παραμένει στο στάδιο βαθμολόγησης τεχνικών προσφορών και συνεπώς σε κάθε περίπτωση δυνατό να επανέλθει σε νέα εξαρχής κρίση. Εξάλλου, τούτο, δηλαδή η ελευθερία επανόδου ενώ ο διαγωνισμός ακόμη τελεί στο ίδιο στάδιο, δεν μεταβάλλεται από το γεγονός ότι στην ειδικότερη συγκεκριμένη περίπτωση λόγω φύσης του αντικειμένου διαγωνισμού ως

σιτίσεως φοιτητών, το σιτηρέσιο παραμένει ίδιο και εκ του νόμου προκαθορισμένο, αφού υφίσταται και πάλι, άρ. 3 παρ. Γ της διακήρυξης διακριτό στάδιο οικονομικών προσφορών (υπό την αντίθετη λογική η αναθέτουσα δεν θα δύνατο εξαρχής να προβεί σε βαθμολόγηση προσφορών, αφού σε κάθε περίπτωση, ακριβώς λόγω της παραπάνω ιδιαιτερότητας και πάλι ακόμη και η τυχόν μία, μόνη και αδιαμφισβήτητη βαθμολόγηση τεχνικών προσφορών θα κατέληγε στην ανάδειξη προσωρινού αναδόχου, υπό την επιφύλαξη παραδεκτού της οικονομικής προσφοράς). Η ως άνω ελευθερία επαναφοράς και ανάκλησης δεν μεταβάλλονται από την τυχόν έκδοση Απόφασης της ΑΕΠΠ, η οποία τυχόν ακυρώνει εν μέρει προσβαλλόμενη αποσπαστή πράξη της διαδικασίας. Ήτοι, ουδόλως η αναθέτουσα εμποδίζεται ακόμη και μετά από τέτοια Απόφαση, να επανέλθει και να ακυρώσει ή τροποποιήσει την κρίση σε έτερα ζητήματα και κεφάλαια της μερικώς ακυρωθείσας και κριθείσας μόνο κατά τα προσβληθέντα κεφάλαιά της, προτέρας πράξεώς της, προκειμένου να αποκαταστήσει τη νομιμότητα και ορθότητα αυτής. Και τούτο, πολλώ δε μάλλον αφού η ΑΕΠΠ δεν έχει αρμοδιότητα καθολικού, ελεύθερου και αυτεπάγγελτου ελέγχου επί των ενδιαμέσων πράξεων της διαγωνιστικής διαδικασίας, αλλά αποκλειστικά εξέτασης των προσβαλλομένων εκ προσφυγής ειδικότερων κεφαλαίων των πράξεων αυτών και μόνο καθ' ο μέρος και κατά τις βάσεις που τυγχάνουν επίκλησης από τον προσφεύγοντα και δη μετ' εννόμου συμφέροντος από την πλευρά του (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 167/2018). Άλλως, η κατάσταση θα κατέληγε στο παράλογο και αντίθετο με το αληθές νόημα και νομοθετικό σκοπό της προδικαστικής προσφυγής (που ανάγεται στο δικαίωμα προστασίας των συμμετεχόντων και όχι στην άνευ ετέρου άσκηση ελέγχου νομιμότητας, σκοπιμότητας ή ακόμη και ουσιαστικού τεχνικού επανελέγχου επί των κρίσεων και των πράξεων του προσυμβατικού σταδίου) αποτέλεσμα, να διατηρούνται στον νομικό κόσμο εν γνώσει της αναθέτουσας εσφαλμένες πράξεις της, επειδή ο οικονομικός φορέας που έτυχε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ παρέλειψε να προσβάλει εσφαλμένα κεφάλαια αυτής ή δεν είχε προς τούτο έννομο συμφέρον ή επειδή οι τυχόν βλαπτόμενοι έτεροι οικονομικοί φορείς παρέλειψαν να ασκήσουν τέτοια προσφυγή. Το μόνο όριο στην παραπάνω

διακριτική ευχέρεια των αναθετουσών αρχών είναι η κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 υποχρέωση συμμόρφωσης στα ήδη κριθέντα και διαταχθέντα με τις Αποφάσεις της ΑΕΠΠ. Συνεπώς, σε περίπτωση αναπομπής κατόπιν Απόφασης ΑΕΠΠ για νέα βαθμολογική κρίση, ουδόλως η αναθέτουσα αποκλείεται εξ αρχής από τη δυνατότητα νέας κρίσης επί νέων σχετικών με το αξιολογούμενο κριτήριο στοιχείων που παρέλειψε να λάβει υπόψη στην προηγούμενη αξιολόγησή της ή επί στοιχείων που έλαβε υπόψη, κατ' εσφαλμένο όμως τρόπο ή με διόρθωση του τρόπου με τον οποίο στάθμισε τις επιμέρους παραμέτρους του βαθμολογικού κριτηρίου, αρκεί οι όποιες νέες κρίσεις της να μην προσκρούουν στα κριθέντα με την προηγηθείσα Απόφαση της ΑΕΠΠ. Είναι αυτονόητο ότι σε μια τέτοια περίπτωση πάντως, παράγεται νέα εκτελεστή πράξη, η οποία δεν τελεί σε συνέχεια με την προηγούμενη πράξη καθ' ο ειδικότερο μέρος της περιλαμβάνει τις νέες αυτές κρίσεις και ότι η πράξη αυτή είναι παραδεκτά προσβλητή δια προδικαστικής προσφυγής κατά τα ειδικότερα αυτά κεφάλαιά της που συνιστούν νέες κρίσεις σε σχέση με όσες είχαν ενσωματωθεί στην προηγούμενη πράξη της και είχαν στηρίξει το αιτιολογικό της περιεχόμενο και οι οποίες ουδόλως τελούσαν σε γνώση των μετεχόντων κατά τον χρόνο έκδοσης της προηγούμενης προσβαλλομένης. Άλλως θα βλαπτόταν εκ πλαγίου τόσο η αποτελεσματική προστασία των διαγωνιζομένων, οι οποίοι θα παρέμεναν χωρίς δικονομικές δυνατότητες έναντι μιας νέας πράξης με διαφορετικό αιτιολογικό έρεισμα από την προηγούμενη και με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό που τελούσε σε γνώση τους κατά τον χρόνο άσκησης της προηγούμενης προσφυγής τους, όσο και η αληθής και πραγματική συμμόρφωση των αναθετουσών αρχών με τις Αποφάσεις της ΑΕΠΠ. Και τούτο γιατί έτσι οι αναθέτουσες θα δύναντο ούτως να καταστρατηγούν το διατακτικό και το σκεπτικό των τελευταίων δια νέων, πλην ανεπίδεκτων ελέγχου, κρίσεων που θα προσέθεταν στις νέες κατόπιν αναπομπής πράξεις τους και οι οποίες θα οδηγούσαν εν τέλει στην υποκατάσταση της παλαιάς εσφαλμένης αιτιολογίας με νεότερη, η οποία όμως νεότερη αιτιολογία δεν θα υπόκειτο σε δυνατότητα άσκησης προδικαστικής προσφυγής καίτοι δεν ήταν εξ αρχής δυνατόν να προσβληθεί από οικονομικό φορέα και άρα να ελεγχθεί από την ΑΕΠΠ ή ακόμη περισσότερο, θα οδηγούσαν

σε μια ιδιότυπη ανέλεγκτη και ανεξέλεγκτη αρμοδιότητα της αναθέτουσας να προβαίνει προς οτιδήποτε εις βάρος και υπέρ οιοδήποτε υπό το πρόσχημα της αναπομπής, που θα λάμβανε χώρα επί έτερων ζητημάτων. Εξάλλου, και η ίδια η ΑΕΠΠ δεσμεύεται από τις Αποφάσεις της καθ' ο μέρος όμως έκριναν ρητά ή σιωπηρά αντικείμενο που τέθηκε στην κρίση της (βλ. ΣΤΕ ΕΑ 54/2018). Επομένως, η περίπτωση αυτή, ήτοι της εκ μέρους της αναθέτουσας εισαγωγής νέων κρίσεων και αιτιολογιών και επίκλησης νέων στοιχείων ή αναστάθμισης παλαιών ή σε κάθε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου της επί ζητημάτων που δεν κρίθηκαν από την προηγούμενη Απόφαση της ΑΕΠΠ και δεν ήταν δυνατόν να προβληθούν ενώπιον της, καθώς εισήχθησαν το πρώτον μετά την έκδοσή της και επί νέας εκδοθείσας πράξεως, συνιστά και τη μόνη άλλη περίπτωση, πλην της παραβίασης συμμόρφωσης κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016, στην οποία η ΑΕΠΠ είναι αρμόδια να επανέλθει σε πράξη της αναθέτουσας που εκδόθηκε κατόπιν αναπομπής από προτέρα Απόφαση της ΑΕΠΠ και τούτο διότι κατά τα ειδικότερα κεφάλαιά της που συνιστούν νέες κρίσεις, συνιστά νέα και αυτοτελώς προσβλητή εκτελεστή πράξη. Σε κάθε περίπτωση η κατ' άρ. 346, 360 και 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, τόσο στην περίπτωση παράβασης συμμόρφωσης με Αποφάσεις της, όσο και στην περίπτωση νέων κρίσεων που εμφιλοχωρούν σε νέες πράξεις των αναθετουσών που εκδίδονται κατόπιν αναπομπής από την ΑΕΠΠ, κινείται, εξαρτάται και προσδιορίζεται από τη μετ' εννόμου συμφέροντος προβολή των οικείων ισχυρισμών από τους προσφεύγοντες και δεν εκτείνεται αυτεπαγγέλτως πέραν του πεδίου αυτοί ορίζουν. Άρα οι νέες τυχόν κρίσεις της αναθέτουσας είναι εκ των προτέρων παράνομες και καταστρατηγικές της συμμόρφωσης με την τυχόν πρότερη Απόφαση της ΑΕΠΠ ούτε όμως ανέλεγκτες, η δε εκ μέρους των οικονομικών φορέων άσκηση προδικαστικής προσφυγής και η επίκληση με ειδικότερους ισχυρισμούς τους των τυχόν αμφισβητούμενων σημείων των νέων αυτών κρίσεων συνιστούν προϋπόθεση ώστε η ΑΕΠΠ να κρίνει αν αυτές οι νέες κρίσεις είναι εν τέλει σύννομες, αν συνιστούν παράβαση της προτέρας Αποφάσεώς της ΑΕΠΠ ή αν χωρίς να συνιστούν τέτοια παράβαση, είναι ούτως ή άλλως για έτερους λόγους παράνομες. Επιπλέον, στο πλαίσιο των νέων κρίσεων που εμφιλοχωρούν στη μετ' αναπομπής νέα βαθμολογική διαδικασία

που διενεργεί η αναθέτουσα ουδόλως αποκλείεται να προκύψουν νέα και το πρώτον προκύπτοντα ζητήματα λήψης υπόψη στοιχείων ασαφών ή στοιχείων που δεν προκύπτουν με σαφήνεια από τις προσφορές ή θέματα παράλειψης ζήτησης διευκρινίσεων από τους προσφέροντες. Εάν τα ζητήματα αυτά συνέχονται με νέες κρίσεις ή με θέματα που δια της προτέρας Απόφασης ΑΕΠΠ κρίθηκαν ως μη προκύπτοντα από τις προσφορές, η λήψη υπόψη τους από την αναθέτουσα και ο τρόπος αξιολόγησής τους, ως και το ζήτημα περί της τυχόν χρείας αποσαφήνισης τους προ της νέας αξιολόγησης, συνιστούν αντικείμενα που παραδεκτώς δύνανται να ελεγχθούν από την ΑΕΠΠ σε περίπτωση προσφυγής κατά νέας κατόπιν αναπομπής βαθμολόγησης. Εφόσον δε, η προηγούμενη Απόφαση ΑΕΠΠ έκρινε μεταξύ άλλων ότι δεν προκύπτει συγκεκριμένο στοιχείο από προσφορά διαγωνιζομένου και αναπέμπει για εκ νέου συνολική βαθμολογική κρίση από την αναθέτουσα, η αναθέτουσα ναι μεν δεν απαγορεύεται να προβεί σε αποσαφήνιση του οικείου στοιχείου, ζητώντας τις οικείες τυχόν διευκρινίσεις από τους προσφέροντες, πλην όμως δεν δύναται να προβεί μόνη της σε αντίθετη κρίση. Και τούτο γιατί στη μεν πρώτη περίπτωση, η δεύτερη βαθμολόγηση θα περιλάβει νέα και το πρώτον λαμβανόμενα υπόψη στοιχεία, τα οποία με τη σειρά τους δύνανται να αμφισβητηθούν με νέα προσφυγή και να ελεγχθούν ακολούθως, στη δεύτερη όμως περίπτωση, η κατ' αναπομπή βαθμολόγηση θα έχει προβεί και μάλιστα χωρίς νέο στοιχείο, σε αντίθετη κρίση από την Απόφαση ΑΕΠΠ (καθώς θα έχει λάβει υπόψη της στοιχείο ως προκύπτον, ενώ αντίθετα έχει κριθεί ως μη προκύπτον, τουλάχιστον με σαφήνεια, από τις προσφορές).

9. Επειδή, αμφότερες οι προσφυγές αφορούν διαδικασία παροχής γενικών υπηρεσιών με διεθνή ανοικτό ηλεκτρονικό διαγωνισμό άνω των ορίων με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας-τιμής, για 2 έτη και 1 επιπλέον έτους ως δικαίωμα προαίρεσης, με συνολική εκτιμώμενη αξία 6.240.000,00 ευρώ συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ 24% και δικαιωμάτων προαίρεσης, 5.032.258,06 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ αλλά συμπ/νων

δικαιωμάτων προαίρεσης και 3.354.838,71 ευρώ μη συμπ/νου ΦΠΑ και δικαιωμάτων προαίρεσης., που προκηρύχθηκε με τη Διακήρυξη υπ' αρ. 614/2017 της αναθέτουσας, η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 24-11-2017 και δημοσιεύτηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 4-12-2017 με Μοναδικό ΑΔΑΜ 17PROC002331809 και στο ΕΣΗΔΗΣ την 6-12-2017 με συστημικό α/α 50665. Επομένως, η διαφορά εκ της προσβαλλομένης αμφοτέρων των Προσφυγών υπάγεται βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης και δη του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, οι Προσφυγές ασκούνται εμπροθέσμως κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 1-6-2018 και χρόνος άσκησης αμφοτέρων των προσφυγών η 11-6-2018), ενώ νομίμως εκάστη εξ αυτών υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο εκάστου προσφεύγοντος.

10. Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό του πρώτου παρεμβαίνοντος περί έλλειψης εννόμου συμφέροντος όσον αφορά τον δεύτερο προσφεύγοντα, προκύπτουν τα εξής. Πρώτον, το γεγονός ότι ο δεύτερος προσφεύγων κατετάγη δεύτερος μεταξύ των τριών μετεχόντων όπως και στην προηγούμενη βαθμολόγηση ουδόλως αναιρεί το έννομο συμφέρον του. Ομοίως το έννομο συμφέρον του δεν αναιρείται από το ότι σε κανένα από τα κριτήρια αξιολόγησης κατά της βαθμολογίας επί των οποίων στρέφεται η προσφυγή του, ήτοι τα Α1 και Β1 δεν μεταβλήθηκε η βαθμολόγησή του. Και τούτο διότι εξακολουθεί να ωφελείται από την ακύρωση της κρίσης της αναθέτουσας, τόσο καθ' ο μέρος υποβαθμολογήθηκε συγκριτικά με τους άλλους δύο μετέχοντες, όσο και καθ' ο μέρος υπερβαθμολογήθηκαν αυτοί. Σημειωτέον δε, ότι το έννομο συμφέρον του διατηρείται και κατά το νυν πρώτου προσφεύγοντος και ήδη καταταχθέντος ως τρίτου, διότι εκκρεμούσης της δυνατότητας εκ μέρους του τελευταίου ασκήσεως προδικαστικής προσφυγής και εν τέλει ασκήσεώς της, ουδόλως αποκλείεται η βαθμολόγηση να μεταβληθεί και εν τέλει να υπερβεί σε βαθμολογία και τον νυν

δεύτερο προσφεύγοντα. Ουδόλως δε το γεγονός ότι η νέα βαθμολόγηση επήλθε κατόπιν αναπομπής από την ΑΕΠΠ αναιρεί τα ανωτέρω, διότι ουδόλως αποκλείεται η αναθέτουσα αφενός κατά παράβαση της Απόφασης 328/2018 να βαθμολόγησε τον νυν πρώτο παρεμβαίνοντα και πρώτο σε κατάταξη, με μεγαλύτερη βαθμολογία από αυτήν που έπρεπε, με αποτέλεσμα από τη μη προσαρμογή της χαμηλότερα, ο νυν δεύτερος προσφεύγων να απώλεσε τη δυνατότητα να καταταγεί πρώτος αντί για δεύτερος. Εξάλλου, το γεγονός ότι η προηγούμενη βαθμολόγηση είχε ακυρωθεί βάσει προσφυγής του πρώτου προσφεύγοντος και όσον αφορά την υποβαθμολόγηση αυτού και την υπερβαθμολόγηση ειδικώς του νυν πρώτου παρεμβαίνοντος, δεν αναιρεί ότι από το διατακτικό της προηγούμενης Απόφασης απέρρευσαν *erga omnes* συνέπειες, τόσο λόγο της φύσης της αξιολόγησης ως συγκριτικής (δεδομένου εξάλλου ότι και η αναπομπή δεν έλαβε μεμονωμένα χώρα για τις βαθμολογήσεις του πρώτου προσφεύγοντος και του πρώτου παρεμβαίνοντος αλλά προκειμένου αυτή να επαναληφθεί εξαρχής, συγκριτικά και για όλες τις προσφορές, λαμβανομένων όμως υπόψη των διορθώσεων των σφαλμάτων που είχαν εμφιλοχωρήσει στην προηγούμενη κρίση και είχαν οδηγήσει σε υποβαθμολόγηση του πρώτου προσφεύγοντος και τυχόν υπερβαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντος, όσο και λόγω του εξ αντικειμένου χαρακτήρα της βαθμολογικής διαδικασίας ως καταλήγουσας σε μια κατάταξη, αλλά και μία βαθμολογική συσχέτιση και βαθμολογικές διαφορές μεταξύ των προσφερόντων, στοιχεία που όλα μαζί επηρεάζονται από την εμφιλοχώρηση ενός σφάλματος στην αξιολόγηση ενός διαγωνιζομένου. Η δε Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 που ουδόλως αμφισβητήθηκε από τους μετέχοντες ή την αναθέτουσα και συνεπώς δεσμεύει τώρα τόσο αυτούς όσο και την ΑΕΠΠ ανέπεμψε για εξαρχής νέα σύγκριση και νέα βαθμολόγηση όλων των προσφορών και όχι μεμονωμένα κάποιων, παράγοντας ήδη έκτοτε *erga omnes* συνέπειες, επί των οποίων δύνανται να ερείδονται το πρώτον νέα δικαιώματα ακόμη και υπέρ μη προσφεύγοντος κατά την προηγούμενη εξέταση διαδίκου. Εξάλλου, σε αντίθετη περίπτωση, η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 θα είχε ως μόνη έννοια της την ανάδειξη του νυν πρώτου προσφεύγοντος και τότε μόνου προσφεύγοντος ως άνευ ετέρου πρώτου στην κατάταξη, αφού το μόνο αντικείμενο συμμόρφωσης

θα ήταν η συγκριτική αύξηση της βαθμολογίας του έναντι των υπολοίπων και μόνο αυτός θα μπορούσε να προσβάλει τη νέα βαθμολόγηση και τούτο μόνο για μη αύξηση της βαθμολογίας του σε βαθμό που τον αναδεικνύει πρώτο. Τα παραπάνω είναι αντίθετα τόσο στο γράμμα της ως άνω Απόφασης ΑΕΠΠ, όσο και στο ίδιο το αντικείμενο της ενώπιον της ΑΕΠΠ διαδικασίας και του περιεχομένου των Αποφάσεων της επί εσφαλμένων βαθμολογήσεων προσφορών. Εξάλλου, η υποχρέωση των αναθετουσών προς συμμόρφωση με τις Αποφάσεις της ΑΕΠΠ δεν εξαντλούνται εξ αρχής και άνευ ετέρου σε κάποιο σχετικό και ατομικό δικαίωμα του προσφεύγοντος επί της προσφυγής του οποίου εκδόθηκε η Απόφαση, αλλά το υπέρ του προσφεύγοντος αποκλειστικό αποτέλεσμα εξαρτάται από τη φύση, το αντικείμενο της προσφυγής του, το στάδιο της διαδικασίας κατά του οποίου στρέφεται και το περιεχόμενο του διατακτικού. Αν θεωρείτο ότι η συμμόρφωση προς Απόφαση ΑΕΠΠ αφορά μόνο τον εκάστοτε προσφεύγοντα, τότε σε περίπτωση προσφυγής κατά όρου διακήρυξης και συνακόλουθης ακύρωσης του όρου αυτού, θα έπρεπε να γίνει δεκτό ότι ο όρος ακυρώθηκε μόνο υπέρ του οικονομικού φορέα που προσέφυγε και διατηρείται κατά των υπολοίπων ενδιαφερομένων προς συμμετοχή, δηλαδή αποτέλεσμα παράλογο. Ομοίως, αν κατ' αποδοχή προσφυγής μετέχοντος σε διαγωνισμό ακυρωθεί η αποδοχή ενός άλλου μετέχοντος, τότε δικαίωμα προς προσβολή της μη τυχόν συμμόρφωσης της αναθέτουσας στην Απόφαση της ΑΕΠΠ με την οποία κρίνεται ο αποκλεισμός του τελευταίου, έχουν όλοι οι αποδεκτοί μετέχοντες και όχι μόνο αυτός που είχε ασκήσει την προσφυγή. Άλλως, θα λάμβανε χώρα το άτοπο, αν τυχόν η αναθέτουσα δεν συμμορφωνόταν και διατηρούσε στον διαγωνισμό τον δια της Απόφασης ΑΕΠΠ αποκλεισθέντα και ο οικονομικός φορέας που τότε είχε προσφύγει αποκλειόταν σε επόμενο στάδιο (επί παραδείγματι οικονομικών προσφορών) ή δεν κατατασσόταν ως αμέσως επόμενος του αποκλεισθέντος, ο τυχόν έτερος οικονομικός φορέας που τυχόν απέμενε ως μόνος αποδεκτός (μαζί με τον παρανόμως διατηρηθέντα από την αναθέτουσα) ή ως αμέσως επόμενος αυτού καταταγείς, να μην μπορεί να προσβάλει τη δια της μη συμμόρφωσης στην ΑΕΠΠ διατήρηση του δια της Απόφασης ΑΕΠΠ αποκλεισθέντος στον διαγωνισμό και εν τέλει ουδείς να μπορεί να προσφύγει κατά της τυχόν

κατακύρωσης στον τελευταίο. Αντίστροφα σε περίπτωση που έχει αποκλεισθεί οικονομικός φορέας, προσφύγει κατά του αποκλεισμού του και αυτός ακυρωθεί, είναι προφανές ότι η συμμόρφωση με το διατακτικό της Απόφασης ΑΕΠΠ επενεργεί μόνο έναντι αυτού καταρχήν, αν και πάλι οι τυχόν άλλοι μετέχοντες που αποκλείσθηκαν για τον ίδιο τυχόν λόγο έχουν δικαίωμα να αιτηθούν την επαναφορά τους στον διαγωνισμό, άλλως να προσφύγουν το πρώτον ενώπιον της ΑΕΠΠ (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 409 και 465/2018). Συνεπώς και όπως προκύπτει από το σύνολο των ανωτέρω, άμεσο έννομο συμφέρον για την προβολή μη συμμόρφωσης της αναθέτουσας σε Απόφαση της ΑΕΠΠ που ανέπεμψε προς νέα συγκριτική βαθμολογική κρίση, έχουν όλοι οι μετέχοντες στη νέα βαθμολογική διαδικασία και οι συνέπειες της Απόφασης της ΑΕΠΠ εκτείνονται σε αυτήν την περίπτωση υπέρ και κατά όλων των αποδεκτών οικονομικών φορέων που υπόκεινται στη βαθμολόγηση και επομένως ενδέχεται να ζημιωθούν από την εκ νέου εσφαλμένη βαθμολογική κρίση, ήτοι να απωλέσουν ή να διακινδυνευτεί η δυνατότητά τους να αναδειχθούν εν τέλει ανάδοχοι. Εξάλλου, κατ' άρ. 346 και 360 Ν. 4412/2016 το δικαίωμα άσκησης προδικαστικής προσφυγής κατοχυρώνεται υπέρ κάθε οικονομικού φορέα που έχει ή είχε δυνατότητα ανάληψης της σύμβασης και ζημιώνεται από την προσβαλλόμενη Απόφαση, άρα και κάθε καταρχήν οικονομικού φορέα που βαθμολογείται ακόμη και κατόπιν αναπομπής μετά από ακύρωση προηγούμενης βαθμολογικής κρίσης και ασχέτως αν είχαν προσφύγει κατά της τελευταίας (βλ. όμως παρακάτω στην ίδια σκέψη σε ποιες περιπτώσεις υφίσταται η δυνατότητα άσκησης προδικαστικής προσφυγής μετ' εννόμου συμφέροντος στην ειδική αυτή περίπτωση, όπως η προκείμενη).

11. Επειδή, δεύτερον και σε συνέχεια όσων αναφέρθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, αλλά και την ανωτέρω σκ. 8, ουδόλως αποκλείεται η αναθέτουσα κατόπιν της αναπομπής εν τέλει να έλαβε υπόψη νέα στοιχεία ή παλαιά στοιχεία με διαφορετικό τρόπο από την προηγούμενη φορά, με αποτέλεσμα να προκύπτει τυχόν άνιση μεταχείριση του νυν δεύτερου προσφεύγοντος. Το ενδεχόμενο αυτό ουδόλως εν τοις πράγμασι αποκλείεται

από το γεγονός ότι μεσολάβησε αναπομπή ούτε ήταν δυνατό στο πλαίσιο της προηγούμενης προσβαλλομένης να προβλεφθούν από τον δεύτερο προσφεύγοντα τυχόν οπιγενή στοιχεία, κρίσεις και αιτιολογίες της αναθέτουσας που εμφιλοχωρούν στη νέα βαθμολογία της, πέραν αυτής καθαυτής της συμμόρφωσης στο διατακτικό της παραπάνω Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 και ενδεχομένως να οδήγησαν σε υψηλότερη βαθμολογία από αυτήν που έπρεπε, σε σχέση πάντα με τη δική του προσφορά, ως προς τους άλλους μετέχοντες. Εξάλλου, όπως αναλυτικά είχε κρίνει και η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 το ζητούμενο στη βαθμολογική διαδικασία και το κρίσιμο για τη συγκρότηση βλάβης δεν είναι αυτός καθαυτός ο αυτοτελής απόλυτος βαθμός που ένας προσφέρων λαμβάνει άνω του 100, αλλά η βαθμολογική του διαφορά και συσχέτιση με τις λοιπές προσφορές. Το δε γεγονός ότι η νέα βαθμολόγηση επήλθε κατόπιν αναπομπής από εν μέρει ακύρωση προηγούμενης βαθμολόγησης, ουδόλως αναιρεί το ενδεχόμενο νέων κρίσεων και αξιολογήσεων στη νέα βαθμολόγηση, κατάσταση που συνιστά καινοφανές νομικά στοιχείο που ουδόλως τελεί σε συνέχεια με την προηγούμενη βαθμολογική πράξη. Επομένως, ουδόλως είναι δυνατόν εκ των προτέρων να αποκλειστεί το έννομο συμφέρον του δεύτερου προσφεύγοντος εκ μόνου του γεγονότος ότι δεν μετεβλήθη η δική του βαθμολογία στα προσβαλλόμενα από αυτόν κεφάλαια της νέας βαθμολόγησης, δεν μετεβλήθη η τελική του κατάταξη και δεν είχε προσφύγει κατά της προηγούμενης βαθμολόγησης. Όμως, ορθά επισημαίνεται από τον πρώτο παρεμβαίνοντα ότι ο δεύτερος προσφεύγων, όπως εξάλλου και ο πρώτος προσφεύγων δεν έχουν έννομο συμφέρον να αμφισβητήσουν οτιδήποτε άλλο πλην πρώτον, της συμμόρφωσης της αναθέτουσας με την προηγούμενη Απόφαση ΑΕΠΠ και δεύτερον, των τυχόν νέων, σε σχέση με την προηγούμενη βαθμολόγηση, κρίσεων που η αναθέτουσα έλαβε υπόψη και δεν είχε λάβει κατά την προηγούμενη πράξη της. Αντίθετα, δεν έχουν έννομο συμφέρον να προβάλλουν ισχυρισμούς για στοιχεία και κρίσεις που έμειναν ίδια και είχαν ήδη ληφθεί υπόψη κατά την πρώτη βαθμολόγηση, εκτός όσων ήδη κρίθηκαν από την Απόφαση 328/2018. Τούτο διότι οι οικείοι ισχυρισμοί είτε ήδη προβλήθηκαν και απερρίφθησαν, οπότε και δεν μπορούν να επανεξεταστούν από την ΑΕΠΠ είτε δεν προβλήθηκαν και συνεπώς δεν

μπορούν πλέον να προβληθούν για πρώτη φορά. Τα επιμέρους πάντως ζητήματα επί των ειδικότερων λόγων και ισχυρισμών κάθε προσφεύγοντος, ως και το επ' αυτών έννομο συμφέρον, θα εξεταστούν στο πλαίσιο της κατ' ουσία εξέτασης των λόγων της προσφυγής.

12. Επειδή, επομένως και κατά συνέπεια των σκ. 10-11, προκύπτει ότι αμφότεροι οι προσφεύγοντες έχουν καταρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής τους, αφού μετείχαν στη διαδικασία με προσφορά που κρίθηκε αποδεκτή και συνεπώς προδήλως ευνοούνται από την ακύρωση της τυχόν εσφαλμένης εις βάρος τους βαθμολόγησης υπέρ έτερου συναξιολογουμένου μετ' αυτών ομοίως αποδεκτού μετέχοντος. Εξάλλου, η τελική βαθμολόγηση των τεχνικών προσφορών είναι και το εν τοις πράγμασι κριτήριο ανάθεσης εν προκειμένω, σύμφωνα και με το αρ. 5 της διακήρυξης αφού το ημερήσιο σιτηρέσιο ανά φοιτητή, έχει καθοριστεί εκ της ΚΥΑ Φ547452/Β3/9-5-2007 στο σταθερό ποσό των 1,80 ευρώ άνευ ΦΠΑ για την Κομοτηνή και την Ξάνθη και 2,25 ευρώ για την Αλεξανδρούπολη και την Ορεστιάδα και επομένως το πρόσωπο του προσωρινού αναδόχου προκύπτει ευθέως και αμέσως εκ μόνης της βαθμολογίας της τεχνικής προσφοράς του. Επομένως, συνεπία των παραπάνω σκ. 1-11, ως και της παρούσας σκέψεως, αμφότερες οι προσφυγές ως και οι αντίστοιχες προς απόρριψή τους παρεμβάσεις, ειδικότερα δε αυτή του πρώτου προσφεύγοντος μόνο κατά τους ισχυρισμούς της που αφορούν την απόρριψη της δεύτερης προσφυγής, πρέπει να γίνουν καταρχήν τυπικά δεκτές και να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία, το δε ανά επιμέρους ισχυρισμό εκάστου προσφεύγοντος ή παρεμβαίνοντος έννομο συμφέρον, ως και όποιο άλλο επιμέρους ζήτημα παραδεκτού επί ειδικότερων ισχυρισμών, θα εξετασθεί κατά τον κατ' ουσία έλεγχο αυτών.

13. Επειδή, ο ειδικότερος ισχυρισμός ως και αίτημα του πρώτου προσφεύγοντος περί ορισμού νέας Επιτροπής Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του διαγωνισμού προς διασφάλιση της αμερόληπτης νέας κρίσης, απαραδέκτως προβάλλεται, αφού εξέρχεται των κατά το Βιβλίο IV Ν. 4412/2016

αρμοδιοτήτων της ΑΕΠΠ, οι οποίες ουδόλως εκτείνονται στην υπόδειξη προς τις αναθέτουσες του τρόπου με τον οποίο θα διενεργήσουν κάθε μελλοντική ενέργειά τους και αξιολόγηση των διαγωνιστικών αποτελεσμάτων ούτε η ΑΕΠΠ έχει εκ του νόμου και του ιδρυτικού της σκοπού ρόλο κατάστρωσης, συμμετοχής και διαχείρισης των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων. Ούτε η αναπομπή έχει τέτοια έννοια, παρά μόνο αφορά την υπόδειξη προς την αναθέτουσα των ήδη εντοπισθέντων σφαλμάτων και παραλείψεων που κατά τη δική της αρμοδιότητα οφείλει να αναιρέσει και να διορθώσει, κατόπιν συνακόλουθης ακύρωσης ήδη εκδοθείσας πράξης της ακριβώς για τα σφάλματα και τις παραλείψεις περί των οποίων η διατασσόμενη αναπομπή. Εξάλλου, αν η τυχόν νέα κρίση της αναθέτουσας εν τέλει όντως πάσχει και τούτο λόγω τυχόν της μεροληψίας του οργάνου αξιολόγησης, τότε οι μετέχοντες έχουν κάθε δικαίωμα κατόπιν της εκδόσεώς της να την προσβάλουν, επικαλούμενοι βέβαια συγκεκριμένα στοιχεία επί των οποίων ερείδεται η εξ αυτών ισχυριζόμενη μεροληψία. Πάντως, ο πρώτος προσφεύγων ουδόλως προβάλλει ως λόγο ακύρωσης της νυν και ήδη προσβαλλομένης μια τυχόν ήδη συντελεσθείσα εις βάρος του μεροληψία του οργάνου αξιολόγησης ούτε τη στοιχειοθετεί ούτε επικαλείται συγκεκριμένα περί αυτής υποστηρικτικά στοιχεία, παρά αιτείται η ΑΕΠΠ να αποφασίσει για την ανασυγκρότηση του οργάνου αξιολόγησης ενόψει της όποιας νέας αναπομπής αυτή διατάξει. Συνεπώς, ο παραπάνω ισχυρισμός ως και το συναφές μετ' αυτού αίτημα του πρώτου προσφεύγοντος πρέπει σε κάθε περίπτωση να απορριφθούν.

14. Επειδή, ειδικότερα δε, κατά το δεσμευτικό για την ΑΕΠΠ και το σύνολο των νυν διαδίκων διατακτικό της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 διατάχθηκαν τα εξής *«Να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει τη βαθμολόγηση ορθώς αιτιολογημένα και με σύγκριση μεταξύ των τεχνικών προσφορών, αίροντας τις πλημμέλειες που εμφιλοχώρησαν στην ενσωματωθείσα στην προσβαλλομένη κρίση της και εκεί εσφαλμένη αιτιολογία της, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα αναλυτικά ανωτέρω και συγκεκριμένα όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Α1 κατά τις σκ.*

15-18 και τις εκεί αναλυτικά αναφερόμενες πλημμέλειες και κατευθύνσεις προς άρση τους, όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Α.3.α κατά τη σκ. 20 και με αναφορά σε όσες πλημμέλειες περαιτέρω διακριβώθηκαν στη σκ. 19, όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Β1 κατά τη σκ. 21 και όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Β2 κατά τη σκ. 22. Τονίζεται πάντως, ότι η ως άνω εσφαλμένα εξαχθείσα βαθμολογική συσχέτιση και διαφορά μεταξύ των ανά περίπτωση δύο (ήτοι του προσφεύγοντος ως προς την ... ως προς το κριτήριο Α.1) ή τριών (ήτοι του προσφεύγοντος ως προς την ... και την ... ως προς τα κριτήρια Α.3.α, Β1 και Β2) ως άνω προσφορών και κατ' αποτέλεσμα, η κατ' αναπομπή απαιτούμενη διόρθωση αυτής, περιλαμβάνει και την τυχόν μεταξύ τους κατάταξη, αφού η ολική ανά κριτήριο και επομένως και συνολική βαθμολογική διαφορά προκύπτει από την αφαίρεση της μικρότερης βαθμολογίας του δεύτερου ή του τρίτου από τη μεγαλύτερη βαθμολογία του πρώτου ή του δεύτερου αντίστοιχα και επομένως, η διόρθωση της βαθμολογικής διαφοράς δύναται να προκύπτει τόσο με μεταβολή της κατάταξης όσο και με διατήρηση αυτής με περαιτέρω όμως διεύρυνση ή σμίκρυνση, ανά περίπτωση, της διαφοράς, το δε μέγεθος της διόρθωσης εξαρτάται από το μέγεθος των σφαλμάτων που εμφιλοχώρησαν και την εν γένει ανά περίπτωση εσφαλμένη υποτίμηση ή υπερτίμηση της βαθμολογικής διαφοράς, ο δε τρόπος εφαρμογής της άρσης αυτής εξαρτάται από το μέγεθος της απαιτούμενης διόρθωσης, κατά την κρίση της αναθέτουσας, βάσει πάντως των πορισμάτων της παρούσας Απόφασης σε συνδυασμό με την ήδη κατάταξη και το τυχόν ήδη μέγεθος της διαφοράς στη νυν βαθμολογία). Η δε παρούσα Απόφαση ναι μεν δεν δύναται η ίδια να ορίσει την ορθή (απόλυτη και διαφορική) βαθμολογία των μετεχόντων, η οποία ανάγεται στην οικεία κρίση της αναθέτουσας, πλην όμως κατ' άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 οφείλει να συμμορφωθεί με τα κρινόμενα στην παρούσα Απόφαση και δη στο διατακτικό, αλλά και τις αναλυτικές σκέψεις του αιτιολογικού της. Η δε συμμόρφωση αυτή δύναται να εφαρμοσθεί με, κατά την οικεία κρίση της αναθέτουσας, ανά περίπτωση συνδυασμό αύξησης, διατήρησης ή μείωσης της βαθμολογίας εκάστης προσφοράς ανά κριτήριο αξιολόγησης, ακόμη δε και με μεταβολή της μεταξύ τους κατάταξης (εφόσον η διόρθωση της βαθμολογίας εκάστης ανά περίπτωση προσφοράς και δη της μεταξύ τους συσχέτισης και διαφοράς,

επιφέρει κατ' αποτέλεσμα μεταβολή της πρώτης σε βαθμούς ανά κριτήριο ή και συνολικά), η ως άνω όμως κρίση της αναθέτουσας και η βαθμολογική της αποτύπωση θα πρέπει να προκύπτει βάσει ορθής, αντικειμενικής και σύμφωνης με όσα αναλυτικά διακριβώθηκαν και αναπέμφθηκαν προς άρση δια της παρούσας Απόφασης, επιμέτρησης της μεταξύ των ως άνω δύο ή ανά περίπτωση τριών προσφορών βαθμολογικής συσχέτισης και ανά περίπτωση βαθμολογικής διαφοράς. Σε κάθε περίπτωση, σημειώνεται ότι ουδόλως προκύπτει από τον νόμο και την προκείμενη διακήρυξη αδυναμία συμπερίληψης δεκαδικών αριθμών και δη ανεξαρτήτως αριθμού δεκαδικών ψηφίων στην ανά κριτήριο βαθμολόγηση, όπως και στη συνολική (στην οποία μόνο η αναθέτουσα εφήρμοσε βαθμολογία σε δεκαδικούς) ούτε υποχρεούται η αναθέτουσα να εκφράσει την ανά κριτήριο βαθμολογία αποκλειστικά σε ακέραιους αριθμούς. Ιδίως δε εν όψει ότι τα κριτήρια αξιολόγησης B1 και B2, όπως προκύπτει από το ίδιο το 2^ο πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης και τις Απόψεις της αναθέτουσας, έχουν πρωτίστως ποσοτικό χαρακτήρα (χωρίς όμως η προκείμενη παρατήρηση και κατεύθυνση περί της αναπομπής να περιορίζεται στα κριτήρια αυτά, αλλά αφορά το σύνολο της βαθμολογικής διαδικασίας) και η οικεία συγκριτική βαθμολογία προκύπτει όλως αντικειμενικά βάσει των οικείων αριθμητικών μεγεθών των προσφερόντων, επισημαίνεται ότι η έκφραση της βαθμολογίας αποκλειστικά με ακέραιους αριθμούς (πλην, προφανώς, της πάντως μη συνήθους περίπτωσης, όπου η συσχέτιση των όποιων λαμβανομένων υπόψη ποσοτικών μεγεθών οδηγεί όντως σε ακέραιους αριθμούς βαθμολογίας), δεδομένης και της επιρροής κάθε έστω και ελάχιστης απόκλισης στο τελικό αποτέλεσμα, ενδέχεται να διακινδυνεύσει σοβαρά την αντικειμενικότητα και τον ακριβοδίκαιο χαρακτήρα της βαθμολόγησης και εν τέλει την τήρηση της ίσης μεταχείρισης ως προς τους διαγωνιζόμενους και οπωσδήποτε κάθε στρογγυλοποίηση δεκαδικού αποτελέσματος ή σε κάθε περίπτωση της ανά περίπτωση προσήκουσας βαθμολογίας, σε ακέραιο, η οποία θα οδηγεί ούτως σε τεχνητές αλλοιώσεις της ορθής ανά περίπτωση βαθμολογικής διαφοράς, είναι αδικαιολόγητη, μη νόμιμη ή ερειδόμενη στους όρους της διακήρυξης και ως εκ τούτου αυθαίρετη. Τονίζεται, ότι αφού η αξιολόγηση λαμβάνει κατά τη διακήρυξη χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή

επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των τριών προσφορών (αφού κατά την ίδια τη διακήρυξη, οι βαθμοί άνω του 100 απονέμονται αποκλειστικά κατά μέθοδο σύγκρισης με τους έτερους μετέχοντες), η δε αναθέτουσα κατά την εκτίμηση και κρίση της, πλην όμως σε συμμόρφωση με το σύνολο όσων διακριβώθηκαν στις ως άνω σκέψεις θα προβεί σε νέα σύγκριση και κατ' αποτέλεσμα βαθμολογική ανασυσχέτιση των προσφορών, αναλόγως πάντα του ειδικότερου αντικειμένου της ανά κριτήριο αξιολόγησης αναπομπής, το οποίο αντιστοιχεί στις, κατ' αποδοχή των αντιστοίχως προβαλλομένων από τον προσφεύγοντα, διακριβωμένες επιμέρους πλημμέλειες.». Συνεπώς, η αναπομπή που έλαβε χώρα δεν αφορούσε μια εν γένει, αόριστη, εξαρχής και απόλυτα ελεύθερη και υποκείμενη στην ευχέρεια της αναθέτουσας και την έκταση που εκείνη αποφάσιζε να της δώσει, επανάληψη της διαδικασίας βαθμολόγησης, αλλά στη διόρθωση συγκεκριμένων σφαλμάτων, τη λήψη ή μη λήψη υπόψη συγκεκριμένων στοιχείων και η θέση νέων βαθμών, όχι όμως γενικώς και εξαρχής, αλλά ειδικώς και συγκεκριμένα λόγω της λήψης υπόψη των ακριβών σημείων σφαλμάτων που δέχθηκε η παραπάνω Απόφαση ΑΕΠΠ. Επομένως, κάθε αντίθετη κρίση της αναθέτουσας ως προς τα ως άνω διατασσόμενα είναι ακυρωτέα. Περαιτέρω, κάθε νέα κρίση της αναθέτουσας, η οποία ενσωματώνεται στην νυν προσβαλλόμενη για πρώτη φορά και λαμβάνεται υπόψη ομοίως για πρώτη φορά και δεν αποτέλεσε κεφάλαιο της τότε προσβαλλομένης, επομένως δεν ήταν δυνατό ούτε να προσβληθεί ούτε να ελεγχθεί στο πλαίσιο της προηγούμενης προσφυγής, συνιστά νέο εκτελεστό κεφάλαιο της νυν προσβαλλομένης, παραδεκτώς το πρώτον τυχόν προσβαλλόμενο δια νέας προδικαστικής προσφυγής, εφόσον επηρεάζει και λαμβάνεται υπόψη για την απονεμηθείσα βαθμολογία.

15. Επειδή, το αντικείμενο ελέγχου επί της οποίας ερείδονται οι σκ. 16-18 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Α1 προσδιορίστηκε κατ' άρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 από τους προβληθέντες λόγους του νυν πρώτου προσφεύγοντος στο πλαίσιο της τότε προσφυγής του. Οι δε ως άνω σκέψεις εξέτασαν την αξιολόγηση της προσφοράς του συγκριτικά

με αυτήν του νυν πρώτου παρεμβαίνοντος και μόνο, αφού οι οικείοι ισχυρισμοί της τότε προσφυγής δεν στρέφονταν κατά της αξιολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος συγκριτικά με τον νυν δεύτερο προσφεύγοντα, δηλαδή ως προς το αν η προσφορά του νυν πρώτου προσφεύγοντος υποβαθμολογήθηκε ειδικώς ως προς τον νυν δεύτερο προσφεύγοντα. Η δε προσφορά του νυν δεύτερου προσφεύγοντος ελήφθη υπόψη ως προς συγκεκριμένα επιμέρους στοιχεία της, όπως ειδικότερα το πρώτο πιάτο και την ποικιλία του και δη την αρνητική λήψη υπόψη επανάληψης της σούπας και τη θεώρησή της ως ομοίου πιάτου ανεξαρτήτως συστατικών της, απλώς και μόνο για να διακριβωθεί αν τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της η αναθέτουσα για την καταρχήν και εν γένει αξιολόγηση του νυν πρώτου προσφεύγοντος εφαρμόστηκαν εις βάρος του τελευταίου με ίσο, ενιαίο και ομοιόμορφο τρόπο. Επομένως, η παραπάνω Απόφαση ΑΕΠΠ δεν εισήλθε σε οιαδήποτε κρίση επί της συγκριτικής βαθμολόγησης του νυν πρώτου ως προς τον νυν δεύτερο προσφεύγοντα ούτε με βάση τα στοιχεία που είχαν τότε αξιολογηθεί κατά την προηγούμενη προσβληθείσα πράξη της αναθέτουσας.

16. Επειδή, από τα παραπάνω προκύπτει ότι η Απόφαση 328/2018 εντόπισε τα εξής σφάλματα που εμφιλοχώρησαν στην τότε κρίση της αναθέτουσας. Πρώτον, ότι όσον αφορά το πρωινό ελήφθη εσφαλμένα υπόψη ως προς τον νυν πρώτο προσφεύγοντα ότι παρέχει 9 υποχρεωτικά και 11 πρόσθετα είδη με 1 επιλογή ανά είδος, αντί 9 και 15 αντίστοιχα με 2 κατ' ανώτατο όριο αξιολογούμενες επιλογές ανά είδος. Δεύτερον, ότι πάλι όσον αφορά το πρωινό, εσφαλμένα ελήφθη υπόψη υπέρ του νυν πρώτου παρεμβαίνοντος και κατ' αποτέλεσμα εις βάρος συγκριτικά του νυν πρώτου προσφεύγοντος, αλλά αναγκαία και του νυν δεύτερου προσφεύγοντος, ότι προκύπτει και δη μετά σαφηνείας ότι ο πρώτος παρεμβαίνων προσέφερε πρωινό σε απεριόριστη ποσότητα, κρίση η οποία σε κανένα σαφές έρεισμα και αναφορά της προσφοράς του δεν στηρίχθηκε δεν στηρίχθηκε, όπως ρητά έκρινε η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 και το πρώτον η αναθέτουσα με τη δεύτερη βαθμολόγηση και χωρίς καμία βάση επί του φακέλου της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος ή τυχόν σχετικής διευκρίνισής του, συνήγαγε ότι

προκύπτει εκ κοινής πείρας. Τρίτον, ότι όσον αφορά το πρώτο πιάτο ελήφθη υπόψη εσφαλμένα εις βάρος του νυν πρώτου προσφεύγοντος ότι εμφανίζει επαναληψιμότητα στη μία εκ των δύο επιλογών του πρώτου πιάτου, ειδικώς καθ' ο μέρος τούτο αφορά την θεώρησης της κάθε είδους «σούπας», καίτοι αυτός ενήλασσε τα επιμέρους πιάτα σούπας, ως ένα ίδιο πιάτο και δη έπραξε τούτο αποκλειστικώς όσον αφορά τον νυν πρώτο προσφεύγοντα, η μόνη δε επανάληψη που εμφάνισε στην πραγματικότητα ήταν μόνο για 2 ημέρες ανά εβδομάδα για μία εκ των δύο επιλογών πρώτου πιάτου. Τέταρτον, ότι εσφαλμένα ελήφθησαν υπόψη ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα 5 ειδικά πιάτα αντί 8, ενώ όσον αφορά τον πρώτο παρεμβαίνοντα εσφαλμένα ελήφθη υπόψη ότι προέκυπτε από την προσφορά του και το μενού που πρότεινε η παροχή άνω των 3 ειδικών μενού ανά ημέρα, χωρίς καν το ζήτημα αυτό να έχει αποσαφηνιστεί δια τυχόν διευκρινίσεων. Πέμπτον ότι εσφαλμένα και εις βάρος του πρώτου προσφεύγοντος ελήφθη υπόψη απεριόριστη κατανάλωση μόνο στο πρώτο πιάτο της σούπας και όχι στη γαρνιτούρα, τη σαλάτα, το φρούτο, το ψωμί και το γάλα, βλ. σελ. 66-67 Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018. Σημειωτέον δε, ότι το ακριβώς ανωτέρω σημείο «πέμπτον», η αναθέτουσα δεν το έλαβε υπόψη ούτε υπέρ του νυν πρώτου προσφεύγοντος ούτε υπέρ του νυν δεύτερου προσφεύγοντος, όπως προαναφέρθηκε, όμως η προσφυγή ασκήθηκε από τον νυν πρώτο προσφεύγοντα και δη επί τη βάσει χαμηλής βαθμολόγησής του ως προς τον νυν πρώτο παρεμβαίνοντα και επομένως δεν υφίστατο λόγος ελέγχου της αιτιολογίας της αναθέτουσας ως προς το αν η αιτιολόγηση της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ ... και ... και τα στοιχεία που η ίδια η αιτιολογία της περιέλαβε ως προς τον τελευταίο ήταν πλήρη, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι δεν δύνατο από μόνη της, βάσει και όσων αναφέρθηκαν παραπάνω στη σκ. 8, να λάβει υπόψη της το ζήτημα αυτό που τυχόν δεν είχε εκτιμήσει τότε, κατά τη νεότερη κρίση της. Περαιτέρω, σε συνέχεια της εύρεσης των ανωτέρω πλημμελειών η Απόφαση 328/2018 έκρινε ότι *«η βαθμολογική κρίση της αναθέτουσας ως προς το κριτήριο αξιολόγησης Α1 πάσχει, διότι ερείδεται επί εσφαλμένων πραγματικών προϋποθέσεων, εσφαλμένης εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού των προσφορών, εσφαλμένης μη λήψη υπόψη όσων έπρεπε να έχουν ληφθεί και εσφαλμένης συναγωγής συμπερασμάτων αντίθετα*

με το ρητό κείμενο των προσφορών, περιέχει δε εσφαλμένη, ασαφή, αόριστη και αντιφατική αιτιολογία, σύμφωνα με όλες τις ευρείες και πολυάριθμες πλημμέλειες που αναλυτικά αναφέρθηκαν στις ως άνω σκ. 15-17, ο όγδοος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός και να ακυρωθεί η προσβαλλομένη κατά το μέρος της βαθμολογικής κρίσης όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Α1. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να επαναλάβει την κρίση της, εκδίδοντας νέα βαθμολογία επί τη βάση όλων όσων αναφέρθηκαν αναλυτικά στις ανωτέρω σκ. 15-17, κατ' άρση των σωρευτικών σφαλμάτων που εμφιλοχώρησαν στην κρίση της και οδήγησαν σε υποβαθμολόγηση τόσο αυτοτελώς (δηλαδή όσον αφορά τη δική του βαθμολογία) όσο ιδίως και συγκριτικά της προσφοράς του προσφεύγοντος έναντι αυτής του προσφέροντος .... Πρέπει δε να απορριφθεί αντιστοίχως η παρέμβαση, καθ' ο μέρος βάλλει κατά του αιτήματος του προσφεύγοντος προς αύξηση της βαθμολογίας του, τόσο σύμφωνα με τα ανωτέρω στις σκ. 15-17, όσο και σύμφωνα με τη σκ. 5. Τονίζεται, πως καίτοι το αντικείμενο της παρούσας αναπομπής, κατ' αποδοχή του αιτητικού του προσφεύγοντος αφορά τη βαθμολογική του συσχέτιση με την ..., δεδομένου ότι η αξιολόγηση λαμβάνει κατά τη διακήρυξη χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των τριών προσφορών, η δε αναθέτουσα κατά την εκτίμηση και κρίση της, πλην όμως σε συμμόρφωση με το σύνολο όσων διακριβώθηκαν στις ως άνω σκέψεις, θα προβεί σε νέα σύγκριση και κατ' αποτέλεσμα βαθμολογική ανασυσχέτιση των προσφορών.».

17. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης προσφυγής που αμφότεροι αφορούν τη βαθμολόγηση επί του κριτηρίου αξιολόγησης Α1, προκύπτουν τα ακόλουθα. Το Πρακτικό της 4ης Συνεδρίασης της Επιτροπής Διαγωνισμού που επαναβαθμολόγησε κατόπιν της αναπομπής τις προσφορές και επικυρώθηκε δια της προσβαλλομένης αναφέρει τα εξής ως προς το κριτήριο αξιολόγησης Α1 “Στο πλαίσιο αυτού του ποιοτικού κριτηρίου, σύμφωνα με τη διακήρυξη, αξιολογείται και βαθμολογείται το

προσφερόμενο μενού και η δυνατότητα του προσφέροντα για περαιτέρω βελτίωση του απαιτούμενου από το Πανεπιστήμιο μενού. Το προσφερόμενο μενού θα πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να είναι ίσης ή ανώτερης διατροφικής αξίας. Αξιολογείται η συμφωνία του προσφερόμενου μενού με το προτεινόμενο ενδεικτικό εδεσματολόγιο των τεχνικών προδιαγραφών, καθώς και τυχόν βελτιώσεις της σύνθεσης, πέραν της προτεινομένης. Για όλα τα προσφερόμενα είδη αξιολογείται η ποικιλία, η ποιότητα και η δυνατότητα επιλογής μεταξύ διαφορετικών ειδών. Για το κυρίως πιάτο, γαρνιτούρα, σαλάτα, επιδόρπιο, φρούτο και ψωμί αξιολογούνται το ανώτερο μέχρι τρία είδη και δύο είδη για όλες τις άλλες κατηγορίες. Επί πλέον προσφορές δεν αξιολογούνται. Το παραπάνω πλαίσιο βαθμολόγησης συμπληρώνεται από το Κεφάλαιο Γ [Τεχνικές Απαιτήσεις – Προδιαγραφές], στοιχείο 1 της διακήρυξης (σελ. 41 αυτής) και τα Παραρτήματα I [Εδεσματολόγιο: Α. Κύρια Γεύματα, Β. Προτεινόμενο πρόγραμμα (εδεσματολόγιο) πρωινού για όλους τους δικαιούμενους δωρεάν σίτιση φοιτητές] και II [Κατάλογος συνοδευτικών και προδιαγραφές πρώτων υλών] αυτής (σελ. 45 και 46 αυτής). Η αξιολόγηση του κριτηρίου αυτού επικεντρώνεται, επομένως, (α) στην περιγραφόμενη βελτίωση του απαιτούμενου από το Πανεπιστήμιο μενού, (β) στην ποικιλία, την ποσότητα, την ποιότητα και την δυνατότητα επιλογής μεταξύ των διαφορετικών ειδών (κυρίως πιάτων και συνοδευτικών) και (γ) στις επιπλέον παροχές που θα συντελούν στη βελτίωση της σίτισης των φοιτητών. Στο κριτήριο αυτό (Α.1.) αναφέρονται αναλυτικά οι σκ. 15-18 της απόφασης της ΑΕΠΠ (σελ. 56-74). Οι κρίσιμες παραδοχές της εντοπίζονται στις εξής: -Ως προς το πρωινό η απόφαση της ΑΕΠΠ καταλήγει στο πόρισμα ότι: «Συνεπώς, ο προσφεύγων καταφανώς υπερέχει ως προς το πρωινό της ..., το δε ζήτημα της ποικιλίας που θέτει η προσβαλλομένη αβασίμως ελήφθη υπόψη, αφού βάσει και μόνο του πλήθους προσθέτων ειδών που προσφέρει η προσφεύγουσα έναντι της ... προκύπτει πολύ μεγαλύτερη ποικιλία της προσφοράς της έναντι της τελευταίας.» (σελ. 59 της απόφασης 328/2018) Προς συναγωγή του ως άνω πορίσματος η απόφαση της ΑΕΠΠ λαμβάνει υπόψη ότι η εταιρεία ... κάνει λόγο για απεριόριστη ποσότητα, ενώ η εταιρεία ... δεν αναφέρεται σε ελεύθερη επιλογή κατ' απεριόριστη ποσότητα (βλ. σελ. 58 και 61 της απόφασης), κάτι που όμως (η απεριόριστη ποσότητα) κατά τα συναλλακτικά

ήθη και τα διδάγματα της κοινής πείρας προκύπτει και μόνο από το γεγονός ότι η προσφορά της ... αφορά σε πρωινό με μορφή *openbreakfast* (μπουφέ), όπου, ως γνωστόν, δεν υπάρχει περιορισμός ποσότητας. Επίσης, σημαντικό ρόλο παίζει για το ως άνω συμπέρασμα της ΑΕΠΠ ο μεγάλος αριθμός προσφερόμενων επιπλέον της διακήρυξης ειδών από την εταιρεία .... Πράγματι στο σημείο αυτό η εταιρεία ... υπερέχει της ... , η οποία προσφέρει μόνο δύο επιπλέον είδη σε σχέση με τα ελάχιστα απαιτούμενα στη διακήρυξη, με ρητή ωστόσο αναφορά των δύο επιλογών ανά είδος (πλην του βουτύρου και του αυγού, στα οποία η επιλογή είναι μία, όπως επισημαίνει και η απόφαση της ΑΕΠΠ). Η εταιρεία ..., όπως είχε τονισθεί και με το 2^ο Πρακτικό της Επιτροπής, δεν διευκρινίζει πόσες επιλογές θα προσφέρει καθημερινά από το κάθε είδος. Αυτό, όμως, κατά την απόφαση της ΑΕΠΠ είναι αδιάφορο ενόψει της υπεροχής του αριθμού των προσφερόμενων ειδών, που διασφαλίζουν ούτως ή άλλως μεγαλύτερη ποικιλία (βλ. σελ. 59 της απόφασης της ΑΕΠΠ), αιτιολογία προς την οποία και θα συμμορφωθεί η αξιολόγηση του πρωινού από την Επιτροπή. Ωστόσο, στο πλήθος των εναλλακτικών ανά είδος, τα γενικώς, δηλαδή, διατιθέμενα προς εναλλαγή είδη-ποικιλίες από κάθε προϊόν, δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ της ... και της ..., αφού αμφότερες στις προσφορές τους έχουν περιλάβει λίστα με διάφορες εναλλακτικές τσαγιού, χυμών κ.λπ. Πέραν των εναλλακτικών που μνημονεύει η απόφαση για την εταιρεία ..., και η εταιρεία ... στην τεχνική της προσφορά αναφέρεται σε 15 διαφορετικά είδη τσαγιού, 4 είδη γάλακτος, 15 είδη χυμού, 7 είδη μαρμελάδας, 4 είδη μελιού, 6 είδη ψωμιού, 5 είδη φρυγανιάς, 4 είδη κρουασάν. Πέραν αυτού, όμως, διευκρινίζει ρητά ότι στον καθημερινό *μπουφέ* (*openbreakfast*) θα υπάρχουν δύο επιλογές από όλα τα παραπάνω εναλλάξ, κάτι που δεν πράττει η εταιρεία .... Ωστόσο, αφού κατά την ΑΕΠΠ αυτό είναι αδιάφορο, ενόψει της υπεροχής του αριθμού των προσφερόμενων ειδών, σε αυτό θα προσανατολισθεί και η αξιολόγηση του πρωινού των δύο εταιρειών. Η εταιρεία ..., στο πρωινό της οποίας δεν γίνεται αναφορά από την απόφαση, αφενός προσφέρει και επτά (7) παραπάνω είδη (καφέ, κακάο, σοκολάτα, δημητριακά, αυγά, αλλαντικά και τυριά) σε σχέση με τα ζητούμενα από τη διακήρυξη, και διευκρινίζει ρητά ότι η προσφερόμενη ποικιλία θα είναι 2 έως 5 ανά είδος, με ελεύθερη επιλογή

προϊόντων από τον μπουφέ προς κατανάλωση σε απεριόριστη ποσότητα, όπως είναι, άλλωστε, εξ ορισμού η λειτουργία του μπουφέ. Άρα, καθημερινά προσφέρει τουλάχιστον 2 επιλογές (Σημειώνεται, άλλωστε, ότι σύμφωνα με τη διακήρυξη (σελ. 23) για το πρωινό δεν μπορούν να αξιολογηθούν πάνω από δύο επιλογές ανά είδος) από τα εννέα υποχρεωτικά είδη, και τουλάχιστον 2 επιλογές από τα επιπλέον 7 είδη, ήτοι συνολικά 23 επιπλέον επιλογές (δεύτερη επιλογή σε όλα τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη εννέα είδη, δηλαδή $9 \times 2 = 14$ επιπλέον επιλογές στα εξτρά είδη που προσφέρει). Συνεπώς, το πρωινό της εταιρείας ... υπερέχει εκείνου της εταιρείας ..., η οποία προσφέρει κατά την απόφαση της ΑΕΠΠ 15 πρόσθετα είδη (σε κάθε περίπτωση, αφού δεν διευκρινίζεται πόσες επιλογές από το καθένα θα παρέχει καθημερινά), ενώ ακολουθεί η ... , που προσφέρει 8 επιπλέον επιλογές στα υποχρεωτικά είδη (στο βούτυρο μόνο μία) συν δύο επιλογές ειδών επιπλέον της διακήρυξης (ζυμαρόπιτα ή μυλόπιτα) και μία επιπλέον επιλογή (αυγό), βλ. και σελ. 61 της απόφασης της ΑΕΠΠ, άρα 11 επιπλέον επιλογές σε σχέση με τη διακήρυξη. Σημαντικό είναι, επομένως, εν προκειμένω το προβάδισμα της εταιρείας .... -Ως προς το πρώτο πιάτο η απόφαση της ΑΕΠΠ αναφέρει: «... Αν δε η επανάληψη αυτή για μόνο 2 ημέρες και επί της 2ης μόνο εναλλακτικής, ήταν τόσο σοβαρή, τότε προκύπτει ότι η αναθέτουσα όφειλε να βαθμολογήσει την ... πολύ χαμηλότερα, δεδομένου ότι δεν προσφέρει στο πρώτο πιάτο καν εναλλακτική, για να παρατηρηθεί επανάληψη σε αυτήν. Σημειωτέον δε, ότι η αναθέτουσα παρότι έκρινε όλες τις σούπες ως ένα ίδιο πιάτο και μνημόνευσε ως μειονεξία της προσφοράς του προσφεύγοντος, αβάσιμα πάντως, τόσο αυτό το στοιχείο όσο και την επανάληψη στις πίκλες 2 φορές σε μία εβδομάδα, ακριβώς τα αντίστοιχα παρατηρούνται και στα προτεινόμενα μενού της ..., όπου προσφέρεται την πρώτη εβδομάδα στο γεύμα καθημερινά κάποιου είδους σούπα ως η μία εναλλακτική του πρώτου πιάτου και 4 φορές στο δείπνο, τη δεύτερη εβδομάδα καθημερινά πάλι σούπα ως το ένα εναλλακτικό πιάτο στο γεύμα και 5 φορές μέσα στην εβδομάδα στο δείπνο, την 3η εβδομάδα 4 ημέρες στο γεύμα καθημερινά στο δείπνο και μάλιστα την Πέμπτη και τα δύο εναλλακτικά πιάτα είναι σούπες και την 4η εβδομάδα 2 ημέρες στο γεύμα και 5 φορές στο δείπνο. Πλην όμως, ουδέν σχετικό ελήφθη υπόψη παρά η σούπα

θεωρήθηκε, ανεξαρτήτως είδους, ως επαναλαμβανόμενο πιάτο μόνο για τον προσφεύγοντα και δη ως στοιχείο μειονεξίας της προσφοράς του. Περαιτέρω, και στο μενού της ... παρατηρούνται επαναλήψεις με κακαβιά σούπα ως πρώτο πιάτο σε 2 ημέρες της 4ης εβδομάδας, ζήτημα που ομοίως δεν ελήφθη υπόψη ως αρνητικό από την αναθέτουσα, η οποία μάλιστα παρά τα ως άνω προέκρινε την προσφορά της ... ως τη βέλτιστη στο κριτήριο A1, παρότι οι, σε κάθε περίπτωση, εσφαλμένες, παρατηρήσεις εις βάρος της προσφοράς του προσφεύγοντος που θεωρήθηκαν μειονεκτήματά του συγκριτικά, υφίσταντο και στην ως άνω βέλτιστη προσφορά. Επιπλέον, όσον αφορά και την προσφορά της ... προκύπτει ότι, καίτοι αυτή προσφέρει μόνο μια επιλογή πρώτου πιάτου ανά ημέρα, αντί δύο του προσφεύγοντος και της ..., τη 2η εβδομάδα προσφέρει 5 φορές στο γεύμα σούπα και 3 φορές στο δείπνο, ενώ και στις λοιπές εβδομάδες προσφέρει συχνά πάνω από 1 φορά στα γεύματα και στα δείπνα αντίστοιχα σούπα, χωρίς πάλι αυτό να παρατηρηθεί και ιδίως να ληφθεί υπόψη ως μειονέκτημα, σε αντίθεση με ό,τι έλαβε χώρα για τον προσφεύγοντα ...». (σελ. 63-64) Όπως αναφερόταν και στο 2^ο Πρακτικό της Επιτροπής, σύμφωνα με την προσφορά της εταιρείας ..., ο σιτιζόμενος θα έχει επιλογή από 2 πρώτα πιάτα και θα μπορεί να καταναλώνει απεριόριστη ποσότητα του πρώτου πιάτου της επιλογής του σε γεύμα και δείπνο. Ομοίως, η εταιρεία ... προσφέρει μία (1) επιλογή ανάμεσα σε δύο (2) πρώτα πιάτα καθημερινά για το γεύμα και δύο (2) πρώτα πιάτα καθημερινά για το δείπνο. Καθημερινά η μία επιλογή πρώτου πιάτου που θα διατίθεται σε γεύμα και σε δείπνο θα είναι σούπα, η οποία θα παρέχεται σε απεριόριστη ποσότητα. Η εταιρεία ... προσφέρει πρώτο πιάτο σε κάθε γεύμα και δείπνο, χωρίς δυνατότητα επιλογής, δηλαδή, αρκείται στην πλήρωση της ελάχιστης απαίτησης της διακήρυξης, για 14 πρώτα πιάτα ανά εβδομάδα. Επομένως, η προσφορά της εταιρείας ... υπερέχει και μόνο λόγω της απεριόριστης ποσότητας που προσφέρει σε όλα τα πρώτα πιάτα. Εκτός αυτού, το μενού της χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη ποικιλία και εναλλαγές, χωρίς να είναι, όμως, απαλλαγμένο και αυτό από επαναλήψεις, όπως ορθώς επισημαίνει η απόφαση της ΑΕΠΠ, εξ ου και, παρότι εξ αρχής έλαβε τη μεγαλύτερη βαθμολογία σε σχέση με τις άλλες δύο εταιρείες, δεν έφτασε στον βαθμό 120, ο οποίος θα μπορούσε να επιτευχθεί μόνο αν κάποια από τις προσφέρουσες

εταιρείες είχε καταθέσει μενού χωρίς οποιαδήποτε επανάληψη σε πρώτα ή κυρίως πιάτα εντός των 4 εβδομάδων, τόσο σε γεύμα όσο και σε δείπνο, ώστε να διασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή ποικιλία, καθώς και περαιτέρω βελτιώσεις ως προς τη διατροφική αξία της σύνθεσης του μενού (βλ. σχετικώς και στο τέλος της αξιολόγησης του παρόντος κριτηρίου), κάτι που όμως δεν συνέβη, αφού τα μενού και των τριών εταιρειών περιέχουν επαναλήψεις, με πρώτη σε αυτές την εταιρεία .... Συνεπώς, και στο πρώτο πιάτο υπάρχει διαφορά – υπεροχή της εταιρείας ... λόγω απεριόριστης ποσότητας αφενός και μεγαλύτερης ποικιλίας αφετέρου, ακολουθεί η εταιρεία ... και τρίτη έρχεται η εταιρεία ..., η οποία αρκείται στο ένα κυρίως πιάτο, δηλαδή, στο ελάχιστο απαιτούμενο από τη διακήρυξη, όπως δέχεται και η απόφαση της ΑΕΠΠ. - Ως προς το κυρίως πιάτο και τη γαρνιτούρα η απόφαση της ΑΕΠΠ αναφέρει ότι: «... Όσον αφορά το κυρίως πιάτο, η αναθέτουσα παρατηρεί ο προσφεύγων προσφέρει 3 εναλλακτικές στο γεύμα και 3 στο δείπνο, έναντι 2 και 2 αντίστοιχα της ..., δηλαδή 6 εναλλακτικές ανά ημέρα έναντι 4, ενώ η διακήρυξη απαιτεί τουλάχιστον 1 και 1 επιλογή, δηλαδή 2. Όσον αφορά τη γαρνιτούρα ο προσφεύγων και πάλι προσφέρει 3 και 3 εναλλακτικές αντίστοιχα, ήτοι 6 ανά ημέρα, έναντι 1 και 1 της ... και συνολικά 2, και κατ' αποτέλεσμα στην παράμετρο κυρίως πιάτο-γαρνιτούρα, όπως προκύπτει από τις ίδιες τις αξιολογικές εκτιμήσεις της αναθέτουσας, ο προσφεύγων υπερέχει καταφανώς της .... Όμως, όπως προκύπτει από τον ίδιο τον συγκεντρωτικό πίνακα και την ανάλυση μενού που περιέλαβε η ... στο έγγραφο περί Προσφερομένου Μενού μετά της προσφοράς της, σε αντίθεση με ό,τι εσφαλμένα υπέλαβε η αναθέτουσα, προκύπτει ξεκάθαρα ότι δεν προσφέρει γαρνιτούρα καθημερινά, αλλά 3 ή 2 φορές ανά εβδομάδα ανά γεύμα ή δείπνο και συνολικά 5 ή 6 φορές ανά εβδομάδα και συνολικά 22 φορές σε διάστημα 4 εβδομάδων δηλαδή 28 ημερών, στοιχείο εκ του οποίου προκύπτει ότι δεν προσφέρει τουλάχιστον 1 γαρνιτούρα ανά γεύμα και 1 ανά δείπνο ανά ημέρα καθ' όλη την εβδομάδα, δηλαδή 14 φορές την εβδομάδα και 56 φορές ανά 28 ημέρες, ενώ σε ορισμένες ημέρες ανά εβδομάδα δεν προσφέρει ούτε στο γεύμα ούτε στο δείπνο. Επομένως, καίτοι ούτως ή άλλως ο προσφεύγων στην παράμετρο αυτή υπερέχει σημαντικά της ..., με βάση όσα παρατήρησε η αναθέτουσα, εν τέλει και οι παρατηρήσεις της αυτές

ήταν εσφαλμένες και ευνοϊκές υπέρ της .....». (σελ. 65-66 της απόφασης) Κινούμενη εντός της εμβέλειας των αιτιολογιών της απόφασης της ΑΕΠΠ, η Επιτροπή κρίνει ότι οι εταιρείες ... και .... προσφέρουν ίσο αριθμό κυρίως πιάτων και γαρνιτούρας, 6 ανά ημέρα, με όμοια ποικιλία 3 ειδών ανά γεύμα (ήτοι μεσημεριανό και δείπνο) και είναι ισοδύναμες στο εν λόγω σημείο, ενώ η εταιρεία ... έρχεται τρίτη, υπερβαίνοντας ωστόσο τα ελάχιστα απαιτούμενα της διακήρυξης για το κυρίως πιάτο, αφού προσφέρει ποικιλία 4 κυρίως πιάτων ανά ημέρα, δηλαδή, 2 ανά γεύμα (ήτοι μεσημεριανό και δείπνο), ενώ η διακήρυξη επιζητεί τουλάχιστον 2 κυρίως πιάτα ανά ημέρα, με προσφερόμενη ποικιλία 1 είδος ανά γεύμα (ήτοι μεσημεριανό και δείπνο). - Ως προς τα ειδικά μενού η απόφαση της ΑΕΠΠ αναφέρει ότι: «... Όσον αφορά τα ειδικά μενού, η αναθέτουσα αξιολογεί ότι ο προσφεύγων προσφέρει 5 έναντι 3 της ..., χωρίς άλλη μεταξύ τους διαφοροποίηση να παρατηρείται στην αιτιολογία της βαθμολογίας, με αποτέλεσμα να προκύπτει σαφής υπεροχή του προσφεύγοντος. Στην πραγματικότητα όμως, όπως βάσιμα επικαλείται ο προσφεύγων η αναθέτουσα έσφαλε, διότι ο προσφεύγων με το επιπλέον έγγραφο της προσφοράς του περί Προτεινόμενων Βελτιώσεων, αναφέρει ρητά ότι το ιατρικό μενού που προσφέρει και ελήφθη υπόψη ως ένα από την αναθέτουσα αναλύεται σε περισσότερα μενού και συγκεκριμένα αυτοτελές μενού για σιδηροπενικούς, διαβητικούς, δυσανεκτικούς στη γλουτένη, σπιζόμενους που μειώνουν το νάτριο στη διατροφή τους. Αυτά πέραν του ειδικού μενού για θρησκευτικούς λόγους, του ειδικού μενού για χορτοφάγους, για δίαιτα χαμηλών λιπαρών και του ειδικού μενού εμπλουτισμένου με υδατάνθρακες. Άρα ο προσφεύγων προσέφερε τέσσερα ειδικά μενού και τέσσερα ειδικά μενού ιατρικά και συνολικά οκτώ ειδικά μενού έναντι πέντε που ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα και υπερέχει ούτως ακόμη περισσότερο της ..., η οποία ναι μεν μνημόνευσε 8 ειδικά μενού, αλλά εν τέλει όπως προκύπτει από την προσφορά της και το μενού της συγκαταλέγει σε αυτό μόνο 3 εναλλακτικές ανά ημέρα ...». (σελ. 65 της απόφασης) Θα πρέπει στο σημείο αυτό να διευκρινιστεί ότι η διακήρυξη, αν και αναφέρει ότι πρέπει να καλύπτονται οι ειδικές διατροφικές ανάγκες σπιζομένων που για ιατρικούς, θρησκευτικούς ή άλλους λόγους δεν μπορούν να ακολουθήσουν το κανονικό πρόγραμμα σίτισης, δεν απαιτεί ειδικά

μενού, τα οποία προσφέρουν από μόνες τους όλες οι προσφέρουσες εταιρείες, πράγμα που θεωρείται ειδική βελτίωση του προσφερόμενου με βάση τη διακήρυξη μενού και αξιολογείται θετικά για όλες. Εν προκειμένω κρίσιμη είναι η προσφορά – δέσμευση των εταιρειών ότι είναι διατεθειμένες να καλύψουν τις ειδικές διατροφικές ανάγκες κάποιων φοιτητών, οι οποίοι για λόγους θρησκευτικούς ή υγείας θα αιτηθούν ένα ειδικό διατροφολόγιο. Ωστόσο, τα εν λόγω μενού αυτονοήτως προσφέρονται μόνο εφόσον υπάρξει σχετική ανάγκη κάποιου ή κάποιων φοιτητών και, βεβαίως, δεν θα παρασκευάζονται όλα καθημερινά, γι' αυτό και δεν τίθεται θέμα σχετικών «εναλλακτικών ανά ημέρα», όπως αναφέρεται στη σελ. 65 της απόφασης της ΑΕΠΠ, δεδομένου ότι τα εν λόγω ειδικά μενού παρέχονται μόνον κατόπιν εκδήλωσης ενδιαφέροντος κάποιου ή κάποιων φοιτητών. Επομένως, αξιολογείται θετικά ότι όλες οι διαγωνιζόμενες προβαίνουν στην εν λόγω προσφορά. Ας σημειωθεί ότι τόσο η εταιρεία ... όσο και η εταιρεία ... προσφέρουν οκτώ τέτοια μενού, αφού το μενού για ιατρικούς λόγους της δεύτερης διαιρείται περαιτέρω σε πέντε διαφορετικά ιατρικά μενού (βάσει ειδικής σύστασης ιατρού – για διαβητικούς – χωρίς γλουτένη – για νεφροπαθείς – διαιτολογικό μενού). Επομένως, καίτοι δεν αναφέρονται οκτώ, αλλά τρία ειδικά μενού στο πρόγραμμα των τεσσάρων εβδομάδων, είναι σαφές ότι η προσφορά της εταιρείας ... για ιατρικά μενού αναλύεται σε πέντε επιμέρους μενού. Και εκτός αυτών υπάρχουν τα ειδικά μενού για θρησκευτικούς λόγους, για χορτοφάγους και το μεσογειακό μενού (σύνολο 8). Εξάλλου, ούτε η εταιρεία ... στο μενού των τεσσάρων εβδομάδων αναφέρεται στα έξι (6) ειδικά μενού που προσφέρει. - Ως προς τη σαλάτα κατά την απόφαση της ΑΕΠΠ προκύπτει αντιστοιχία των προσφορών (σελ. 65), αφού και οι τρεις εταιρείες προσφέρουν 6 σαλάτες ανά ημέρα με προσφερόμενη ποικιλία 3 ανά γεύμα (μεσημεριανό και δείπνο). - Ως προς τα γαλακτοκομικά η απόφαση της ΑΕΠΠ αναφέρει: «... προκύπτει από την αιτιολογία της αναθέτουσας, ότι ο προσφεύγων προσφέρει 4 επιλογές ανά ημέρα, με ίση ποικιλία 2 ανά γεύμα, ενώ η ... προσφέρει το κατ' ελάχιστον ζητούμενο δηλαδή 1 γαλακτοκομικό και συγκεκριμένα αποκλειστικά φέτα καθημερινά, χωρίς εναλλαγή, εκ των οποίων προκύπτει σαφής υπεροχή του προσφεύγοντος έναντι της .....». (σελ. 65) - Ως προς τα επιδόρπια (γλυκά-φρούτα) η απόφαση της ΑΕΠΠ αναφέρει: «... ο

προσφεύγων προσφέρει 3 εναλλακτικά γλυκά ανά γεύμα και 6 συνολικές εναλλακτικές ημερησίως και προσθέτως 3 διαφορετικά φρούτα ανά γεύμα και 6 συνολικές εναλλακτικές ημερησίως, έναντι της ... που προσφέρει εναλλακτικά είτε 1 σταθερό γλυκό είτε μια εναλλακτική μεταξύ 2 διαφορετικών φρούτων ανά ημέρα. Η αναθέτουσα στην αιτιολογία της σημειώνει ότι (ορθώς σύμφωνα με το Παράρτημα Ι και τη σελ. 23 της διακήρυξης) δεν μπορεί να αξιολογήσει την ταυτόχρονη παροχή και 3 επιλογών φρούτου και 3 επιλογών γλυκού από τον προσφεύγοντα (αφού κατά τη διακήρυξη τούτο συνιστά νέο επιπλέον γεύμα ή επιλογή άνω των 3 αξιολογούμενων στην κατηγορία επιδορπίου), αναφέρει πάντως τη σημαντική βελτίωση που προκύπτει από την προσφορά 3 ειδών έναντι 1 ελαχίστως απαιτούμενου...» (σελ. 65-66). -Τέλος, η απόφαση της ΑΕΠΠ αναφέρει συνολικά για τα μενού των διαγωνιζομένων (σελ. 66 επ.): «... Στην ποιότητα υλικών δεν παρατηρούνται από την αναθέτουσα διαφοροποιήσεις μεταξύ των προσφορών. Όσον αφορά το, κατά τα ως άνω της διακήρυξης, ζήτημα του βάρους και μεγέθους μερίδας, σε σχέση με τις ποιοτικές και ποσοτικές προδιαγραφές αυτής, όπου τέθηκε ως ελάχιστη απαίτηση η συμμόρφωση με το βάρος των αγορανομικών διατάξεων, σε συνδυασμό πάντως με τις διατροφικές απαιτήσεις των νέων σε ηλικία φοιτητών (που κατά τεκμήριο είναι αυξημένες), ναι μεν η ... προσφέρει μερίδες που πληρούν τις αγορανομικές διατάξεις, πλην όμως ο προσφεύγων υπερκαλύπτει την παράμετρο αυτή προσφέροντας μερίδα 10% μεγαλύτερη, στοιχείο όμως, που καίτοι κρίσιμο τόσο κατά την κοινή λογική, όσο και σε συνάρτηση με τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη, ουδόλως προκύπτει ότι σταθμίσθηκε με κάποια ιδιαίτερη βαρύτητα. Όσον αφορά την ποιότητα πρώτων υλών προκύπτει ότι όλες οι προσφορές αδιαφοροποίητα μεταξύ τους προσφέρουν υψηλής ποιότητας πρώτες ύλες με μεγάλη ποικιλία και αξιόπιστους προμηθευτές και υπερκαλύπτουν τις προδιαγραφές, χωρίς να σημειώνεται κάποια υπεροχή κάποιου έναντι άλλου. Πάντως, ο προσφεύγων προσφέρει, όσον αφορά την ποσότητα, πέραν του 10% παραπάνω μερίδα από την ελάχιστη, απεριόριστο πρώτο πιάτο στην επιλογή της σούπας, γαρνιτούρα, σαλάτα, φρούτο, ψωμί και γάλα, στοιχεία που δεν ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα, πέραν της σούπας. Η δε αιτιολογία της προσβαλλομένης μνημονεύει ότι ο προσφεύγων επιπλέον όλων των ως άνω

προσφέρει και 4 επιλογές επιπλέον συνοδευτικών(ελιές, τουρσί, χειροποίητα κρουτόν, dressing) σε κάθε γεύμα και δείπνο, αλλά αναφέρει ότι δεν τις λαμβάνει υπόψη επειδή αποτελούν είτε νέα κατηγορία είδους είτε επιπλέον γαρνιτούρες έναντι των τριών. Οντως, πάντως, από το Παράρτημα I προκύπτει ότι ναι μεν δεν αξιολογείται προσθήκη νέας κατηγορίας είδους στη σύνθεση του μενού και με παράδειγμα που θέτει η ίδια η διακήρυξη το φρούτο επιπλέον του γλυκού, καθώς και ότι, σελ. 23 διακήρυξης, αξιολογούνται έως 3 γαρνιτούρες. Σημειωτέον δε, ότι κατά την ως άνω αιτιολογία η ... υπερέχει σε σχέση με τον προσφεύγοντα στα εξής στοιχεία, ενώ κατά τα άλλα η προσφορά της δεν υπερέχει έναντι αυτού. Πρώτον, προσφέρει ποικιλία 2 έως 5 ανά είδος για το πρωινό (όπου όμως αξιολογητέες είναι οι 2 εναλλακτικές, λόγω του ως άνω περιορισμού της διακηρύξεως), όπου προσφέρει 7 έναντι 11 προσθέτων ειδών του προσφεύγοντος όπως αυτά αξιολογήθηκαν από τη διακήρυξη, δεύτερον ναι μεν προσφέρει ίσες επιλογές πρώτου πιάτου με αυτόν αλλά χωρίς επανάληψη, τρίτον προσφέρει 1 παραπάνω ειδικό μενού ήτοι 6 έναντι 5 του προσφεύγοντος και τέταρτον προσφέρει μερίδα αυξημένη κατά 15% επί της ελάχιστης των αγορανομικών διατάξεων, έναντι 10% επί της ελάχιστης, που προσφέρει ο προσφεύγων. Οι διαφοροποιήσεις αυτές οδήγησαν την αναθέτουσα να βαθμολογήσει την ... με 4 βαθμούς παραπάνω έναντι του προσφεύγοντος. Όμως, εξάλλου, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, ο προσφεύγων προσφέρει 15 πρόσθετα είδη στο πρωινό, η εκτίμηση της αναθέτουσας ότι δεν παρέχει εναλλακτική ανά είδος στο πρωινό ήταν εσφαλμένη, η έτερη εκτίμηση της αναθέτουσας περί επανάληψης της πρώτης εναλλακτικής του πρώτου πιάτου ήταν εσφαλμένη και ισχύει μόνο για τη μία από τις δύο εναλλακτικές για το πρώτο πιάτο και μόνο για 2 ημέρες ανά εβδομάδα, η εκτίμηση της αναθέτουσας περί του αριθμού των ειδικών μενού που προσέφερε ο προσφεύγων ήταν ομοίως εσφαλμένη, αφού αυτός παρέχει 8 αντί για 5 που ελήφθησαν υπόψη, ενώ η μόνη συγκριτική υπεροχή της ... παραμένει στο ότι προσφέρει 15% μεγαλύτερη μερίδα έναντι 10% του προσφέροντος επί της ελάχιστης και εν τέλει 4,54% ($115/110=4,54\%$) μεγαλύτερη μερίδα από τον προσφεύγοντα, χωρίς όμως να ληφθεί υπόψη ότι ο τελευταίος προσφέρει υπερδιπλάσια αυτοτελή είδη προς κατανάλωση στο μενού του πρωινού του. Συνεπώς, ακόμη και σε

σύγκριση της προσφοράς του προσφεύγοντος με την προσφορά που βαθμολογήθηκε με 112, δηλαδή της ..., προκύπτει ότι αυτός έλαβε μικρότερο βαθμό από αυτόν που έπρεπε να λάβει, αφού η προσφορά του είναι ίση ή και υπέρτερη της ..., σύμφωνα με τις παραμέτρους που η αναθέτουσα έλαβε υπόψη, τις εκτιμήσεις της τελευταίας και τη διόρθωση των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσε αυτή λόγω μη εκτίμησης ή εσφαλμένης εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού της προσφοράς. Τούτο δε, πέραν του ότι και πάλι, η βαθμολογική διαφορά του προσφεύγοντος με την ... και η απόσταση του προσφεύγοντος από το 120 θα προέκυπτε ως κατά πολύ μικρότερη του ευλόγου, δεδομένου του καταφανούς της υπεροχής του σχεδόν στο σύνολο των παραμέτρων που ελήφθησαν υπόψη από την .... Πολλώ δε μάλλον αφού δεν προκύπτει ότι η προσφορά της ... αναφέρεται σε απεριόριστη κατανάλωση ως προς κάποιο είδος καίτοι προσφέρει τις απολύτως ελάχιστες απαιτούμενες μερίδες, καθώς η ποσότητα συνιστά στοιχείο εξάλλου, που να μεν είναι όλως κρίσιμο για την αξιολόγηση, αλλά δεν προκύπτει ότι εκτιμήθηκε και ιδίως αποτυπώθηκε, τουλάχιστον σε επαρκή βαθμό, στη βαθμολόγηση της αναθέτουσας. 17. Επειδή, από το σύνολο δε των ως άνω προκύπτει, ότι η προσφορά της ... σε αρκετές αξιολογητέες παραμέτρους απλώς καλύπτει τις ελάχιστες απαιτήσεις (και συγκεκριμένα ποσοτικές προδιαγραφές, γαλακτοκομικά, γαρνιτούρα, πρώτο πιάτο) προσφεύγοντος, ενώ η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει αυτής της ... σε πλήθος ειδών πρωινού και εν γένει όγκου και ποικιλίας αυτού, ποσότητα μερίδας, επιλογές κυρίως πιάτου, επιλογές γαρνιτούρας, επιλογές ψωμιού, επιλογές γαλακτοκομικών, επιλογές επιδορπίου και ειδικά μενού. Ισοδυναμούν οι προσφορές τους μόνο στις σαλάτες και τα ποιοτικά στοιχεία. Η προσφορά του προσφεύγοντος σε κανένα στοιχείο της δεν καλύπτει απλώς τις ελάχιστες απαιτήσεις, παρά μόνο στον αριθμό εναλλακτικών ανά είδος στο πρωινό, ζήτημα όμως που κατά τα παραπάνω έπρεπε να αξιολογηθεί από την αναθέτουσα σε συνάρτηση με ότι προσέφερε 9 παραπάνω πρόσθετα είδη από την .... Σημειωτέον δε, ότι όσον αφορά τις εναλλακτικές ανά είδος, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει σε πολλαπλάσιο βαθμό από την προσφορά της .... Συνεπώς, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει αυτής της ... όσον αφορά την ποσότητα, την ποικιλία και τη δυνατότητα επιλογής και δη κατά πρόδηλο

μέγεθος έναντι της τελευταίας. Κατά τα ως άνω, είναι σαφές πως η βαθμολόγησή της με μόλις 2 βαθμούς έναντι της προσφοράς της ... δεν ερείδεται επί ορθής υπαγωγής όσων η ίδια η αιτιολογία της αναθέτουσας αναγνώρισε στη συγκριτική ανάλυση προσφορών και υπερβαίνει κάθε ενιαίο μέτρο κρίσης, απομειώνοντας σε ιδιαίτερο βαθμό τη σαφή υπεροχή του προσφεύγοντος στην ευρύτατη πλειοψηφία των παραμέτρων που η ίδια η αιτιολογία αναφέρει ότι έλαβε υπόψη. Πολλώ δε μάλλον, όταν ιδιαίτερα μικρότερες διαφοροποιήσεις στις αξιολογικές εκτιμήσεις της αναθέτουσας μεταξύ της προσφοράς του προσφεύγοντος και αυτής της ... κατέληξαν σε βαθμολόγηση της δεύτερης με 4 βαθμούς παραπάνω από αυτήν του προσφεύγοντος, ενώ οι πολύ ευρύτερες και συγχρόνως μεγαλύτερες διαφοροποιήσεις του προσφεύγοντος έναντι της ... επιμετρήθηκαν σε μόλις 2 βαθμούς. [...] Τα ανωτέρω αποδεικνύουν ότι όχι μόνο ως προς την ποσότητα εκάστης μερίδας, ποιοτικά και κατά εύρος επιλογών, εναλλακτικών και ποικιλίας, αλλά και ως προς το ειδικότερο πλην κρίσιμο στοιχείο ποσότητας συγχρόνως προσφερόμενων ανά γεύμα και εβδομάδα ειδών, η προσφορά του προσφεύγοντος υπερέχει κατά πολλαπλάσιο βαθμό και δη επί ιδιαίτερα σημαντικών στοιχείων του μενού σε σχέση με την .... Ούτως, η αιτιολογία της αναθέτουσας ως προς την εξαγωγή της βαθμολογίας στο ως άνω κριτήριο Α1 προκύπτει ως ασαφής, αόριστη και αντιφατική, καθώς ενώ αναγνωρίζει η ίδια και κατά το περιεχόμενό της σαφή υπεροχή του προσφεύγοντος έναντι της προσφοράς της ... ως προς πλήθος παραμέτρων, κατά εύρος, ποσότητα, ποιότητα, ποικιλία και εναλλακτικές, που η ίδια αξιολόγησε και βάσει των οποίων στήριξε τη βαθμολογία της, βαθμολόγησε την αναγνωρισθείσα ως άνω υπεροχή με πολύ μικρότερο βαθμό, ήτοι μόλις 2 βαθμούς, σε σχέση με το προκύπτει εκ της αιτιολογίας της εύρος και μέγεθος της υπεροχής αυτής, η οποία εκτείνεται στο σύνολο των παραμέτρων που ελήφθησαν υπόψη για τη διαμόρφωση της κρίσης της με εξαίρεση τις σαλάτες και τις ποιοτικές προδιαγραφές, όπου και πάλι οι προσφορές των δύο οικονομικών φορέων κρίθηκαν ως ισοδύναμες. Περαιτέρω, ακόμη και αυτοτελώς θεωρούμενη η βαθμολογία του προσφεύγοντος, ήτοι μη συγκριτικά είναι υποβαθμολογημένη δεδομένου ότι εκρίθη ότι υπερκαλύπτει ευρύτατα κάθε ελάχιστη απαίτηση, καλύπτει κάθε παράμετρο με ανώτατο αξιολογούμενο

περιεχόμενου και δη επιτυγχάνει την ανώτατη ή και μεγαλύτερη της ανώτατης προσφοράς, ενώ η βαθμολογηθείσα μόλις 2 βαθμούς πιο κάτω προσφορά της ... ευρίσκεται οριακά άνω των στοιχειωδών ή καλύπτει αποκλειστικά τα ουσιώδη σε αρκετές επιμέρους παραμέτρους. Όσον αφορά πάντως τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι η προσφορά του έπρεπε να εγγίζει ή να ευρίσκεται πλησίον του 120, ναί μεν η ΑΕΠΠ δεν δύναται να προβεί σε τέτοια κρίση, η οποία ανήκει στην αναθέτουσα, πλην όμως εκ των ανωτέρω προκύπτει συγχρόνως τόσο ότι κατ' ορθή εκτίμηση των εγγράφων της προσφοράς του, αλλά και όσων ήδη ελήφθησαν υπόψη από την αναθέτουσα, ότι υπερέχει ιδιαίτερα στο ιδιαίτερα μεγαλύτερο μέρος των παραμέτρων που θέσπισε η διακήρυξη και έλαβε υπόψη της κατά τη βαθμολόγηση, ενώ στο πολύ μεγάλο μέρος των παραμέτρων αυτών επιτυγχάνει τα ορισθέντα ως ανώτατα αξιολογούμενα από τη διακήρυξη...». Ενόψει αυτών των σκέψεων της απόφασης της ΑΕΠΠ, λαμβανομένων υπόψη και των διευκρινίσεων - επισημάνσεων που έγιναν παραπάνω στο πλαίσιο της ανάλυσης κάθε γεύματος – είδους του εδεσματολογίου, προκύπτει ότι: Η εταιρεία ... θα πρέπει να λάβει τη χαμηλότερη βαθμολογία και να αυξηθεί η διαφορά της από τη βαθμολογία της εταιρείας ... ενώ αντιστρόφως θα πρέπει να μειωθεί η διαφορά της εταιρείας ... προς την εταιρεία ..., η οποία έρχεται πρώτη στην κατάταξη στο κριτήριο Α.1. και βάσει όσων αναφέρει η ΑΕΠΠ, αλλά και διότι το μενού της χαρακτηρίζεται από μεγαλύτερη ποικιλία, ενώ προσφέρει απεριόριστη ποσότητα και σε πολλά είδη, για τα οποία δεν προσφέρεται τέτοια από την εταιρεία .... Συγκεκριμένα, η εταιρεία ..., πέραν της αυξημένης κατά 10% μερίδας, προσφέρει (όπως δέχεται και η απόφαση της ΑΕΠΠ στη σελ. 66) απεριόριστη κατανάλωση, πέραν του πρωινού, και στο πρώτο πιάτο, όταν επιλέγεται σούπα, καθώς και σε γαρνιτούρα, σαλάτα, φρούτο, ψωμί και γάλα. Η εταιρεία ..., από την άλλη, προσφέρει απεριόριστη ποσότητα στα είδη του πρωινού (σελ. 5 του μενού της, στοιχείο 16 της προσφοράς της), στα επιδόρπια (σελ. 7 του μενού της), στα γαλακτοκομικά (σελ. 8 του μενού της), στη σαλάτα (σελ. 11 του μενού της), στο ψωμί (σελ. 11), στο πρώτο πιάτο εν γένει και όχι μόνο όταν είναι σούπα (σελ. 12), στο κυρίως πιάτο (σελ. 12) και στη γαρνιτούρα (σελ. 14). Επομένως, δεν ισχύει ότι η μόνη υπεροχή της εντοπίζεται στο ότι παρέχει «...εν τέλει 4,54% (115/110=4,54%) μεγαλύτερη μερίδα από τον προσφεύγοντα» (βλ.

σελ. 67 της απόφασης της ΑΕΠΠ), αφού προσφέρει απεριόριστη κατανάλωση στα πάντα. Σημειωτέον ότι η ίδια η απόφαση της ΑΕΠΠ αποδίδει σημασία στην ποσότητα, κατευθύνοντάς μας στην απόδοση ιδιαίτερης βαρύτητας σε αυτή κατά την αξιολόγηση (βλ. σελ. 68, γρ. 14 της απόφασής της, σκ. 16: «... η ποσότητα συνιστά στοιχείο εξάλλου, που ναι μεν είναι όλως κρίσιμο για την αξιολόγηση, αλλά δεν προκύπτει ότι εκτιμήθηκε και ιδίως αποτυπώθηκε, τουλάχιστον σε επαρκή βαθμό, στη βαθμολόγηση της αναθέτουσας ...»). Κατόπιν αυτών: Η εταιρεία ... λαμβάνει για το προσφερόμενο μενού της 104 βαθμούς, αφού υπερέρχει των ελάχιστων απαιτούμενων βάσει της διακήρυξης, που αποτελούν τη βάση του 100, στα εξής: 1. προσφέρει πρωινό σε μορφή μπουφέ (openbreakfast), που κατά την κοινή πείρα δεν έχει όριο κατανάλωσης, με δύο επιλογές ανά είδος (έναντι μιας της διακήρυξης), πλην του βουτύρου και του αυγού, και δύο επιπλέον είδη (ζυμαρόπιτα με τυρί ή μηλόπιτα και αυγό), 2. προσφέρει τέσσερα αντί των δύο κυρίως πιάτων ανά ημέρα, που επιζητεί κατ' ελάχιστον η διακήρυξη, 3. προσφέρει έξι σαλάτες αντί δύο ανά ημέρα, που ζητεί η διακήρυξη, 4. όταν προσφέρει φρούτο, παρέχει δύο αντί για ένα, που ζητεί η διακήρυξη, 5. προσφέρει ειδικά μενού (8 συνολικά, βλ. παραπάνω). Η εταιρεία ... λαμβάνει 110 βαθμούς, αυξανόμενης της διαφοράς της από την εταιρεία ... σε 6 αντί των 2 βαθμών, που ήταν κατά την αρχική μας αξιολόγηση, επί τη βάση της σχετικής σκέψης της απόφασης της ΑΕΠΠ για την υπεροχή της πρώτης και την ανάγκη να υπάρξει μεγαλύτερη βαθμολογική απόσταση μεταξύ τους, ενόψει όσων επισημαίνονται στην απόφαση και αναπαρήχθησαν παραπάνω. Η εταιρεία ... λαμβάνει τον ίδιο βαθμό με την αρχική αξιολόγηση, ήτοι 112, μειούμενης, όμως, πλέον της διαφοράς της προς την εταιρεία ... σε δύο μόνο βαθμούς, αντί των τεσσάρων, που ήταν βάσει της αρχικής μας αξιολόγησης, όπως απαιτεί η απόφαση της ΑΕΠΠ. Λαμβάνεται, όμως, υπόψη ότι η διαφορά τους στην πραγματικότητα δεν εντοπίζεται μόνο σε «4,54% ($115/110=4,54\%$) μεγαλύτερη μερίδα», αλλά αφενός στη μεγαλύτερη ποικιλία του μενού της εταιρείας ..., σε όσα αναφέρθηκαν παραπάνω σε σχέση με το πρωινό και στην απεριόριστη ποσότητα που προσφέρει στα πάντα. Επειδή, όμως, και το δικό της μενού παρουσιάζει επαναληπτικότητα εντός των τεσσάρων εβδομάδων, όπως επισημαίνει και η ΑΕΠΠ, η βαθμολογία της δεν θεωρείται ότι πρέπει να υπερβεί

τους 112 βαθμούς, αγγίζοντας το «άριστα» (120), για το οποίο η Επιτροπή κρίνει ότι θα απαιτείτο ακόμη μεγαλύτερη ποικιλία και εναλλαγές, αλλά και άλλες, σημαντικές και ιδιαίτερης διατροφικής αξίας για τους φοιτητές βελτιώσεις του μενού σε σχέση με τη διακήρυξη (λ.χ. παροχή τροφίμων ειδικών, ανώτερης διατροφικής αξίας, χαρακτηριστικών, όπως -έστω κάποιων- ειδών βιολογικής καλλιέργειας ή εκτροφής, σταθερή παροχή ζυμαρικών και δημητριακών ολικής άλεσης, εμμονή στα φρέσκα έναντι των κατεψυγμένων τροφίμων κ.λπ.).” Με αυτήν την αιτιολογία ο πρώτος προσφεύγων έλαβε 110 βαθμούς, ο δεύτερος προσφεύγων 112 βαθμούς και ο πρώτος παρεμβαίνων 104 βαθμούς.

18. Επειδή, δια των ανωτέρω, η αναθέτουσα το πρώτον με τη νυν προσβαλλόμενη μεταβάλλει και εισάγει, σύμφωνα με όσα ήδη αναφέρθηκαν στη σκ. 8, νέα στοιχεία στην αιτιολόγηση της βαθμολογίας της και δη της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντος, παρότι ουδόλως τα μνημόνευε στην αιτιολογία της πρώτης προσβαλλομένης. Ειδικότερα, τονίζει το στοιχείο της απεριόριστης κατανάλωσης κυρίως πιάτου, γαρνιτούρας, σαλάτας, ψωμιού, επιδορπίων, γαλακτοκομικών και πρώτου πιάτου ως προς τον δεύτερο προσφεύγοντα και της σούπας, ψωμιού, γαλακτοκομικών, γαρνιτούρας, σαλάτας, φρούτου ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα, στοιχεία όμως που κατά την πρώτη βαθμολόγησή της, ουδόλως είχε αναφέρει καν στην αιτιολογία της, με τη μόνη εξαίρεση του πρώτου πιάτου για τον δεύτερο προσφεύγοντα και της σούπας για τον πρώτο. Το παραπάνω ζήτημα είχε πάντως καταδειχθεί από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ως έλλειψη της πρώτης βαθμολόγησης και επομένως, ορθώς η αναθέτουσα το πρώτον έλαβε τα παραπάνω υπόψη στη δεύτερη βαθμολόγηση. Η δε Απόφαση ΑΕΠΠ την οποία η αναθέτουσα επικαλείται κατ’ αλλοίωση του περιεχομένου της δεν αναφέρθηκε σε στοιχεία της εν γένει προσφοράς των διαγωνιζομένων, αλλά σε όσα υπήρχαν και αναφέρονταν στην ίδια την αιτιολογία της αναθέτουσας, η οποία συνιστούσε και το μόνο ελεγχόμενο αντικείμενο από την ΑΕΠΠ, καθώς η τελευταία δεν είχε αρμοδιότητα εξαρχής εξέτασης του συνόλου των στοιχείων των προσφορών αλλά μόνο εξέτασης των

στοιχείων της αιτιολογίας της αναθέτουσας που προσέβαλε ο τότε προσφεύγων και νυν πρώτος προσφεύγων. Ειδικότερα, είχε κριθεί επί λέξει ότι «Σημειωτέον δε, ότι κατά την ως άνω αιτιολογία η ... υπερέχει σε σχέση με τον προσφεύγοντα στα εξής στοιχεία, ενώ κατά τα άλλα η προσφορά της δεν υπερέχει έναντι αυτού. Πρώτον, προσφέρει ποικιλία 2 έως 5 ανά είδος για το πρωινό (όπου όμως αξιολογητές είναι οι 2 εναλλακτικές, λόγω του ως άνω περιορισμού της διακηρύξεως), όπου προσφέρει 7 έναντι 11 προσθέτων ειδών του προσφεύγοντος όπως αυτά αξιολογήθηκαν από τη διακήρυξη, δεύτερον ναι μεν προσφέρει ίσες επιλογές πρώτου πιάτου με αυτόν αλλά χωρίς επανάληψη, τρίτον προσφέρει 1 παραπάνω ειδικό μενού ήτοι 6 έναντι 5 του προσφεύγοντος και τέταρτον προσφέρει μερίδα αυξημένη κατά 15% επί της ελάχιστης των αγορανομικών διατάξεων, έναντι 10% επί της ελάχιστης, που προσφέρει ο προσφεύγων. Οι διαφοροποιήσεις αυτές οδήγησαν την αναθέτουσα να βαθμολογήσει την ... με 4 βαθμούς παραπάνω έναντι του προσφεύγοντος. Όμως, εξάλλου, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, ο προσφεύγων προσφέρει 15 πρόσθετα είδη στο πρωινό, η εκτίμηση της αναθέτουσας ότι δεν παρέχει εναλλακτική ανά είδος στο πρωινό ήταν εσφαλμένη, η έτερη εκτίμηση της αναθέτουσας περί επανάληψης της πρώτης εναλλακτικής του πρώτου πιάτου ήταν εσφαλμένη και ισχύει μόνο για τη μία από τις δύο εναλλακτικές για το πρώτο πιάτο και μόνο για 2 ημέρες ανά εβδομάδα, η εκτίμηση της αναθέτουσας περί του αριθμού των ειδικών μενού που προσέφερε ο προσφεύγων ήταν ομοίως εσφαλμένη, αφού αυτός παρέχει 8 αντί για 5 που ελήφθησαν υπόψη, ενώ η μόνη συγκριτική υπεροχή της ... παραμένει στο ότι προσφέρει 15% μεγαλύτερη μερίδα έναντι 10% του προσφέροντος επί της ελάχιστης και εν τέλει 4,54% ($115/110=4,54\%$) μεγαλύτερη μερίδα από τον προσφεύγοντα, χωρίς όμως να ληφθεί υπόψη ότι ο τελευταίος προσφέρει υπερδιπλάσια αυτοτελή είδη προς κατανάλωση στο μενού του πρωινού του. Συνεπώς, ακόμη και σε σύγκριση της προσφοράς του προσφεύγοντος με την προσφορά που βαθμολογήθηκε με 112, δηλαδή της ..., προκύπτει ότι αυτός έλαβε μικρότερο βαθμό από αυτόν που έπρεπε να λάβει, αφού η προσφορά του είναι ίση ή και υπέρτερη της ..., σύμφωνα με τις παραμέτρους που η αναθέτουσα έλαβε υπόψη, τις εκτιμήσεις της τελευταίας και τη διόρθωση των σφαλμάτων στα οποία

υπέπεσε αυτή λόγω μη εκτίμησης ή εσφαλμένης εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού της προσφοράς.». Ήτοι η ως άνω απόφαση 328/2018 αναφέρθηκε στις διαφοροποιήσεις που προκύπτουν από την ίδια την αιτιολογία της αναθέτουσας μεταξύ των προσφορών και σύμφωνα με τις παραμέτρους που η ίδια έλαβε υπόψη και όχι στις εν γένει διαφοροποιήσεις που η ίδια η ΑΕΠΠ τυχόν κατά την κρίση της, εντόπιζε εν γένει στις προσφορές των διαγωνιζομένων. Περαιτέρω, η αναθέτουσα το πρώτον λαμβάνει ρητά υπόψη της και δη χωρίς να επικαλείται κάποια διευκρίνιση και οικεία τυχόν αποσαφήνιση από τον πρώτο παρεμβαίνοντα ότι αυτός προσφέρει απεριόριστη ποσότητα πρωινού στοιχείο που δεν αναγράφηκε στην πρώτη βαθμολόγηση και απλώς εκρίθη από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 και τούτο στο πλαίσιο εξέτασης της τυχόν υποβαθμολόγησης του νυν πρώτου προσφεύγοντος στο κριτήριο Α1, ως μη προκύπτουν με σαφήνεια από την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος. Ακόμη, η αναθέτουσα για πρώτη φορά θέτει στη βαθμολόγησή της το στοιχείο ότι ως προς τα ειδικά μενού ότι ο πρώτος παρεμβαίνων προσφέρει το σύνολο των μενού του διαθέσιμων σε καθημερινό επίπεδο, καίτοι η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 έκρινε ότι αυτό δεν προέκυπτε τουλάχιστον με σαφήνεια από τη διάρθρωση του προτεινόμενου εξ αυτού μενού. Περαιτέρω, καίτοι η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 είχε κρίνει ότι η λήψη υπόψη ως προς το πρωινό του πρώτου προσφεύγοντος μίας μόνο εναλλακτικής ανά είδος δεν προέκυπτε από την προσφορά του, η αναθέτουσα ενέμεινε στη θεώρηση και αξιολόγηση της προσφοράς του με μόνο μία εναλλακτική ανά είδος πρωινού, χωρίς όμως προηγουμένως να ζητήσει διευκρινίσεις για το ζήτημα αυτό και επομένως, ενέμεινε σε παλαιό στοιχείο που είχε κριθεί ως μη προκύπτουν μετά σαφηνείας και ως χρήζον είτε μη λήψης υπόψη είτε περαιτέρω διευκρίνισης. Σημειωτέον πάντως, ότι όσον αφορά το ζήτημα της σύγκρισης επαναληψιμότητας στο πρώτο πιάτο, η αναθέτουσα είχε ήδη και κατά την προηγούμενη βαθμολόγησή της προβεί στην οικεία κρίση, συγκρίνοντας και τότε τα προτεινόμενα συγκεκριμένα μενού 4 εβδομάδων από κάθε προσφέροντα και όχι τις γενικές προσφορές των μετεχόντων, πλην όμως η τότε κρίση της ακυρώθηκε καθ' ο ειδικό μέρος έκρινε επαναληψιμότητα εις βάρος του πρώτου προσφεύγοντος επί τη βάση της ειδικότερης θεωρήσεως της σούπας ως ενιαίου πιάτου (άρα

επαναλαμβανόμενου). Εξάλλου, το ζητούμενο δια της σελ. 41 της διακήρυξης και το αντικείμενο σύγκρισης ως προς τα αντίστοιχα θέματα ήταν το προτεινόμενο μενού 4 εβδομάδων, καθώς εξάλλου αυτό είναι και το σύνολο των πιάτων με τα οποία έκαστος προσφέρων προσφέρεται να σιτίσει τους φοιτητές κατά τον ρητό όρο του Κεφαλαίου Γ-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της διακήρυξης («Η «ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» των υποψηφίων αναδόχων περιλαμβάνει τα τεχνικά χαρακτηριστικά που αφορούν τη σίτιση των δικαιούμενων φοιτητών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. 1. Το προτεινόμενο, από τον συμμετέχοντα, πρόγραμμα σίτισης - μενού: Με βάση τις ελάχιστες απαιτήσεις που αναγράφονται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι του παρόντος κεφαλαίου, οι ενδιαφερόμενοι θα υποβάλλουν το πρόγραμμα σίτισης (εδεσματολόγιο) τεσσάρων εβδομάδων που προσφέρουν με το οποίο προτίθεται να σιτίσουν τους φοιτητές του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, το οποίο σε περίπτωση κατακύρωσης θα αποτελέσει αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης. Οι τυχόν διαφοροποιημένες προτάσεις στο απαιτούμενο από το Πανεπιστήμιο εδεσματολόγιο, θα πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να είναι ίσης ή ανώτερης διατροφικής αξίας. Το προσφερόμενο πρόγραμμα σίτισης (εδεσματολόγιο) θα είναι υπογεγραμμένο από τον προσφέροντα και θα παρουσιάζει αναλυτικό πρόγραμμα πλήρων γευμάτων (μεσημέρι - βράδυ) για όλες τις ημέρες 4 εβδομάδων, με ρητή αναγραφή των υλικών που θα χρησιμοποιηθούν (κρέατα, ψάρια, λαχανικά, βούτυρα, τυριά και λοιπά είδη), τα οποία θα είναι αρίστης ποιότητας (νωπά – κατεψυγμένα κ.λπ.), όπως οι προδιαγραφές στα παραρτήματα Ι και ΙΙ.»). Η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 δεν είχε πάντως προβεί σε έτερη κρίση περί της επαναληψιμότητας του πρώτου πιάτου ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα και ειδικότερα συγκριτικά με τον δεύτερο προσφεύγοντα, ο οποίος ομοίως προσφέρει 2 εναλλακτικές ανά ημέρα (πέραν όσων αναφέρθηκαν για να καταφανεί η δυσμενής βαθμολόγηση του πρώτου προσφεύγοντος δια της λήψεως υπόψη της σούπας ως ενιαίου πιάτου και της επαναληψιμότητας ως μειονεκτήματος, γεγονός που αν και ως κάποιο βαθμό συνέτρεχε και στον δεύτερο προσφεύγοντα τουλάχιστον δεν παρατηρήθηκε κατά την αιτιολόγηση των βαθμολογιών, βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 σελ. 63-64). Επομένως, ουδόλως εμποδιζόταν η αναθέτουσα στη νέα κρίση της να

διαλάβει περαιτέρω σκέψεις επί του ζητήματος αυτού, με περιορισμό την κρίση περί του ότι η «σούπα» δεν είναι ένα επαναλαμβανόμενο πιάτο. Εξάλλου, αφού αμφότεροι οι προσφεύγοντες προσφέρουν 2 εναλλακτικές για πρώτο πιάτο, να μην κρίθηκε από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ότι το ζήτημα της επαναληψιμότητας του πρώτου πιάτου δεν μπορεί να βασιστεί επί της θεώρησης της σούπας κάθε είδους ως του ενός και αυτού πιάτου, όμως η αναθέτουσα δύνατο και πάλι να προβεί κατ' ανέλεγκτη ουσιαστική της κρίση σε σύγκριση μεταξύ των 2 εναλλακτικών πρώτου πιάτου που έκαστος εξ αυτών προσφέρει ως προς κάθε ζήτημα, συμπεριλαμβανομένης και της τυχόν επανάληψής τους (με εξαίρεση τα κριθέντα για τον χαρακτήρα της «σούπας») εντός της περιόδου των 4 εβδομάδων που αφορά το προτεινόμενο από έκαστο προσφέροντα μενού.

19. Επειδή, όσον αφορά την ποικιλία στα γαλακτοκομικά και τις σαλάτες ο οικείος ισχυρισμός προβάλλεται το πρώτον από τον πρώτο προσφεύγοντα, ενώ έχει κριθεί ήδη τόσο κατά την πρώτη βαθμολογία, όσο και κατά την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 και συνεπώς πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος. Ομοίως και όσον αφορά την ποικιλία στα κυρίως πιάτα και τις γαρνιτούρες, όπου εκτός των άλλων, ο πρώτος προσφεύγων το πρώτον προβάλλει συγκριτικές αιτιάσεις ως προς τον δεύτερο προσφεύγοντα ως προς την ποικιλία. Απαραδέκτως δε προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων το ζήτημα του γενικού καταλόγου διαθεσίμων πιάτων που περιλαμβάνει στον εν γένει κατάλογο του και της ποικιλίας αυτών, ζήτημα που δεν είχε ληφθεί υπόψη ούτε στην προηγούμενη βαθμολόγηση, η οποία είχε επικεντρώσει στον αριθμό των ανά ημέρα εναλλακτικών που έκαστος προσφέρων όριζε στην προσφορά του, σε συνδυασμό με τα αναγραφόμενα στο μενού του. Η δε αναθέτουσα σε τίποτα δεν αφίσταται από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ως προς το ζήτημα των γαλακτοκομικών, σαλατών, κυρίως πιάτου και γαρνιτούρας, παρά αντιγράφει εν τοις πράγμασι τα κριθέντα εξ αυτής. Εξάλλου, ο πρώτος προσφεύγων ουδόλως είχε προβάλει κατά την προηγούμενη προσφυγή του ζήτημα υπεροχής του, λόγω τυχόν ποικιλίας, στα παραπάνω επιμέρους ζητούμενα της προσφοράς,

έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος, τα οποία το πρώτον πλέον προβάλλει, χωρίς όμως να έχει μεσολαβήσει ενδιάμεσα τυχόν λήψη υπόψη νέου στοιχείου ή τυχόν νέα εν γένει κρίση της αναθέτουσας, έναντι όσων δέχθηκε η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018. Άρα δεν προκύπτει ότι η αναθέτουσα έλαβε τυχόν υπόψη της νέα στοιχεία, προέβη σε νέες κρίσεις ή τυχόν παραβίασε τα οικεία κριθέντα από την ΑΕΠΠ όσον αφορά τα γαλακτοκομικά, τις σαλάτες, το κυρίως πιάτο και τις γαρνιτούρες και κατ' αποτέλεσμα ο οικείος ισχυρισμός της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέος. Και τούτο, επιπλέον του γεγονότος ότι κατά τα αναφερθέντα στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, ως και τη σελ. 41 της διακήρυξης, το προτεινόμενο μενού 4 εβδομάδων και όχι κάποιος γενικός κατάλογος εν γένει πιάτων που διαθέτει κάθε διαγωνιζόμενος, συνιστά το αντικείμενο σύγκρισης των προσφορών και δη ευλόγως, αφού αποτελεί την πρόταση των πιάτων με τα οποία έκαστος προσφέρων προτίθεται να σιτίσει τους φοιτητές και συνεπώς, όλως ευλόγως και ορθώς η αναθέτουσα συνέκρινε εξ αρχής, μάλιστα, τις προσφορές με βάση αυτό το προτεινόμενο μενού-πρόγραμμα σίτισης-εδεσματολόγιο.

20. Επειδή, όσον αφορά τα ειδικά μενού η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 είχε κρίνει ότι εσφαλμένα είχαν ληφθεί υπόψη υπέρ του τότε προσφεύγοντος μόλις 5 μενού, αντί για 8 μενού. Επίσης, είχε κρίνει ότι ο νυν πρώτος παρεμβαίνων συγκαταλέγει μεν 8 μενού συνολικά, αλλά μόλις 3 εναλλακτικές ανά ημέρα (σελ. 65). Η αναθέτουσα με τη νυν προσβαλλόμενη έκρινε ότι παρά ταύτα το θέμα των εναλλακτικών ανά ημέρα είναι άνευ σημασίας, διότι αυτά παρέχονται μόνο κατόπιν εκδήλωσης ενδιαφέροντος κάποιων φοιτητών και ότι σε κάθε περίπτωση το ιατρικό του μενού εν τοις πράγμασι περιλαμβάνει πέντε μενού και όχι μόνο αυτό της ιατρικής δίαιτας. Δεδομένου όμως, ότι η αναθέτουσα προέβη στην παραπάνω ειδικότερη κρίση περί του ότι ο πρώτος παρεμβαίνων παρέχει 8 εναλλακτικά ειδικά μενού σε καθημερινή βάση και τούτο κατόπιν αντίθετης οικείας κρίσεως της ΑΕΠΠ ακριβώς επί του ότι δεν προκύπτει ότι από την προσφορά της παρέχει και τα 8 μενού συγχρόνως κάθε ημέρα, Απόφαση ΑΕΠΠ σελ. 65, η αναθέτουσα

παραβίασε την οικεία αντίθετη κρίση της ΑΕΠΠ, αφού αξιολόγησε με διαφορετικό τρόπο βάσει προϋφιστάμενων στοιχείων, ζήτημα που είχε ήδη κριθεί με συγκεκριμένο και σαφή τρόπο από την ΑΕΠΠ ως μη προκύπτουν με σαφήνεια από την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος (όπως επί παραδείγματι ουδόλως εξηγείται γιατί το ειδικό μενού μεσογειακής διατροφής και το ειδικό θερμιδομετρημένο μενού του πρώτου παρεμβαίνοντος, εμπεριέχονται εντός του μενού για λόγους υγείας, του μενού για χορτοφάγους και του μενού για θρησκευτικούς λόγους). Εξάλλου, δεδομένου ότι η παραπάνω Απόφαση ΑΕΠΠ έκρινε επί λέξει ότι όσον αφορά τον πρώτο παρεμβαίνοντα «εν τέλει όπως προκύπτει από την προσφορά [του] και το μενού [του] συγκαταλέγει σε αυτό μόνο 3 εναλλακτικές ανά ημέρα», αντί η αναθέτουσα μόνη της και χωρίς έρεισμα να κρίνει ότι οι 3 εναλλακτικές, περιλαμβάνουν και τα 8 μενού, τα οποία κατόπιν πάντα ζητήσεως δύνανται να προσφέρονται όλα καθημερινά, δύνατο να καλέσει τον πρώτο παρεμβαίνοντα για οικείες διευκρινίσεις ως προς την οικεία προφανή ασάφεια της προσφοράς του. Η δε αναπομπή για νέα βαθμολογική κρίση με άρση των εμφιλοχωρήσαντων σφαλμάτων ουδόλως εμπόδιζε την αναθέτουσα, εφόσον έκρινε ότι ζητήματα που κρίθηκαν ως μη προκύπτουν από τις προσφορές και ούτως άνευ ερείσματος επί αυτών ληφθέντα υπόψη, να προβεί σε ενέργειες προς άρση των οικείων ασαφειών. Η δε αναπομπή για επανάληψη κρίσης, σαφώς και περιλαμβάνει εκτός των άλλων και τη ζήτηση διευκρινίσεων ως προς τυχόν λεπτομέρειες των προσφορών, οι οποίες λεπτομέρειες κρίθηκε ότι δεν προκύπτουν από τις τελευταίας, στο πλαίσιο πάντα της οικείας επανάληψης της βαθμολογικής διαδικασίας, η οποία όμως δεν δύναται να λαμβάνει υπόψη της ως ισχύοντα στοιχεία που κατά την προηγηθείσα Απόφαση ΑΕΠΠ κρίθηκαν ως μη προκύπτουν από τις προσφορές. Όμως, η αναθέτουσα, δια της άνευ ετέρου κρίσης ότι τα ως άνω προκύπτουν με σαφήνεια από την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος, καίτοι η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 έκρινε ότι δεν προκύπτουν, έσφαλε και παραβίασε την παραπάνω Απόφαση. Επομένως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτός ο οικείος ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος περί της εκ μέρους της αναθέτουσας λήψης υπόψη της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος ως άνευ ετέρου και χωρίς

μεσολάβηση ουδεμίας διευκρίνισης, στοιχειοθετούσας ταυτόχρονης προσφοράς και των 8 ειδικών μενού που μνημονεύει στην προσφορά του επί καθημερινής βάσης, ενώ το επιχείρημα της αιτιολογίας της αναθέτουσας ότι σε κάθε περίπτωση τα πιάτα αυτά παρέχονται αν ζητηθούν και όχι ως τακτική παροχή, δεν αναιρεί το γεγονός της μνείας 3 εναλλακτικών στο μενού που προτείνει ο πρώτος παρεμβαίνων και χωρίς από τον όρο «ειδικό πιάτο για λόγους υγείας» να δύναται, τουλάχιστον με την απαιτούμενη σαφήνεια και ευχέρεια κατανόησης, να συναχθεί η συμπερίληψη της μεσογειακής διατροφής ή των θερμιδομετρημένων πιάτων.

21. Επειδή, είναι απορριπτέες οι το πρώτον τώρα αιτιάσεις του πρώτου προσφεύγοντος περί εξαρχής υπεροχής του στο πρώτο πιάτο και τις εναλλακτικές του έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος, αφού ουδέν τέτοιο κρίθηκε δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, ενώ εξάλλου ο πρώτος προσφεύγων δεν είχε καν δια της προηγούμενης προσφυγής του επικαλεστεί συγκριτική υπεροχή του στο κριτήριο Α1 παρά μόνο σε σχέση με τον πρώτο παρεμβαίνοντα (βλ. σελ. 19 προσφυγής εφ' ης εκδόθηκε η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018). Περαιτέρω, ουδέποτε η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 έκρινε ότι ο πρώτος προσφεύγων υπερέχει έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος σε ποικιλία ή ποσότητα στο πρώτο πιάτο. Αντίθετα, όσον αφορά το πρώτο πιάτο, η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 είχε μεν κρίνει ότι εσφαλμένα αξιολογήθηκε εις βάρος του πρώτου προσφεύγοντος ότι η σούπα κάθε είδους συνιστά το ένα και το αυτό πιάτο και ότι σε κάθε περίπτωση και πάλι υπερέχει σε εναλλακτικές έναντι του πρώτου παρεμβαίνοντος αφού ούτως ή άλλως η σούπα είναι το ένα από τα δύο εναλλακτικά πιάτα του πρώτου προσφεύγοντος, άρα απομένει ούτως ή άλλως ένα ακόμη καθημερινά πλην της σούπας, ενώ ο πρώτος παρεμβαίνων προσφέρει ούτως ή άλλως ένα και μόνο πρώτο πιάτο. Η δε αναφορά στον νυν δεύτερο προσφεύγοντα και ορισμένες επαναλήψεις του, έλαβε χώρα όχι επειδή η ΑΕΠΠ υπεισήλθε σε αξιολόγηση της προσφοράς του τελευταίου ούτε για να ανευρεθούν μειονεξίες αυτού, αλλά απλά και μόνο ως συγκριτικό στοιχείο σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο αξιολογήθηκαν οι

επαναλήψεις ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα. Επιπλέον, η αναθέτουσα ούτως ή άλλως από την πρώτη βαθμολόγηση είχε συγκρίνει το πρώτο πιάτο με βάση το προτεινόμενο μενού, χωρίς να λάβει υπόψη τον γενικό κατάλογο πρώτων πιάτων που ο πρώτος προσφεύγων, ο δε πρώτος προσφεύγων ουδέν είχε προβάλει περί του καταλόγου πρώτων πιάτων του, ανεξαρτήτως των αναγραφόμενων στο μενού του, κατά την τότε προσφυγή του. Ακόμη, και σε κάθε περίπτωση, ουδόλως προκύπτει ως εσφαλμένη ή μη εύλογη η λήψη υπόψη για την αξιολόγηση ποικιλίας στο πρώτο πιάτο του προτεινόμενου μενού κάθε προσφέροντος, αντί του γενικού καταλόγου γενικώς διαθεσίμων πιάτων, βλ. και ανωτέρω σκ. 19, ενώ εξάλλου το ζήτημα της στάθμισης των επιμέρους προσφερομένων στο πρώτο πιάτο απόκειται στην ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση της αναθέτουσας, χωρίς πάντως να προκύπτει ελλιπής, αντιφατική, ασαφής ή προδήλως μη εύλογη η οικεία σταθμιστική και συγκριτική της αιτιολογία. Επομένως, οι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντος περί σχετικής μη συμμόρφωσης της αναθέτουσας ως προς την αξιολόγηση του πρώτου πιάτου, αλλά και ως προς την τυχόν εσφαλμένη σύγκρισή του με τον δεύτερο προσφεύγοντος είναι απορριπτέοι, χωρίς εξάλλου ουδόλως να προκύπτει ότι ως προς το στοιχείο του πρώτου πιάτου η αναθέτουσα προέβη σε αντίθετες από την ΑΕΠΠ κρίσεις ή σε λήψη υπόψη στοιχείων που δεν είχαν ληφθεί ή αναστάθμιση με διαφορετικό τρόπο ήδη ληφθέντων υπόψη, αφού το οικείο ζήτημα περί μη λήψης υπόψη της σούπας ως ενός επαναλαμβανόμενου πιάτου, όντως ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα και περιλαμβάνεται στην αιτιολογία της.

22. Επειδή, όσον αφορά το πρωινό, η αναθέτουσα έλαβε υπόψη για τη βαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντος ότι η προσφορά απεριόριστης ποσότητας στο πρωινό “κατά τα συναλλακτικά ήθη και τα διδάγματα της κοινής πείρας” προκύπτει από το γεγονός ότι προσφέρει πρωινό σε μορφή ανοικτού μπουφέ όπου δεν υπάρχει περιορισμός στην ποσότητα. Πλην όμως, αφενός ουδόλως η προσφορά του πρωινού σε ανοικτό μπουφέ σημαίνει άνευ ετέρου απεριόριστη ποσότητα, αφού ενδέχεται να τίθενται περιορισμοί στην ποσότητα

απόληψης φαγητού από τον μπουφέ, το μέγεθος του πιάτου και εν τέλει τις φορές επίσκεψης στον μπουφέ. Αφετέρου, όπως ρητά έκρινε η αποδεκτή από την αναθέτουσα και τους νυν διαδίκους Απόφαση 328/2018, σκ. 16, σελ. 59-62, δεν προκύπτει από την προσφορά του νυν πρώτου παρεμβαίνοντος και το σύνολο των στοιχείων αυτής ότι προσφέρεται απεριόριστη ποσότητα στο πρωινό, μη νομίμως δε η αναθέτουσα παραβίασε την ως άνω κρίση της ΑΕΠΠ κατά παράβαση της υποχρέωσης συμμόρφωσής της σε αυτήν, λαμβάνοντας υπόψη, κατ' επίκληση διδαγμάτων κοινής πείρας, αντίθετα πορίσματα από τα κριθέντα στην ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ επί του ζητήματος προσφερόμενης ποσότητας του πρωινού. Δύνατο δε η αναθέτουσα να καλέσει τον πρώτο παρεμβαίνοντα για διευκρινίσεις ως προς το ζήτημα αυτό κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, ούτως ώστε να άρει την τυχόν ασάφεια επί της ποσότητας προσφερόμενου πρωινού, όπως ορθά υποστηρίζει ο δεύτερος προσφεύγων, όχι όμως μόνη της να διαλάβει αντίθετη σκέψη σε σχέση με ρητώς και ειδικώς κριθέν ζήτημα από την Απόφαση της ΑΕΠΠ, η οποία κατέστη πλέον απρόσβλητη. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός αμφοτέρων των προσφευγόντων περί της άνευ ετέρου λήψης υπόψη απεριόριστης ποσότητας ως προσφερόμενης στο πρωινό από τον πρώτο παρεμβαίνοντα, χωρίς καμία ειδική στοιχειοθέτησή του κατά τη βαθμολογική της αξιολόγηση, ακόμη και κατόπιν της αναπομπής, πρέπει να γίνει δεκτός, ουδόλως δε τούτο διαφοροποιείται από τις δια της παρεμβάσεώς του επικλήσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος (δεδομένου εξάλλου, ότι η αναθέτουσα όφειλε να τον καλέσει να διευκρινίσει σχετικά ενώπιον της, πριν επαναλάβει τη βαθμολόγηση και όχι να κρίνει σχετικώς η ΑΕΠΠ κατόπιν της βαθμολόγησής του και ενώ η αναθέτουσα είχε ήδη συναγάγει τούτο χωρίς κανένα εκ μέρους του διευκρινιστικό έρεισμα), οι οποίες δεν μεταβάλλουν ότι η αναθέτουσα συνήγαγε μόνη της ένα στοιχείο που χρησιμοποίησε στην αξιολόγησή της, χωρίς έστω να άρει την οικεία ασάφεια, περί του αν το "open breakfast" σε μπουφέ σημαίνει προσφορά απεριόριστης ποσότητας. Και ενώ είχε ήδη κριθεί από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ότι τούτο αν μη τι άλλο δεν προέκυπτε από την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος με τρόπο σαφή και αβίαστο. Ομοίως, η αναθέτουσα εφόσον έκρινε ως ασαφή τον αριθμό των καθημερινών επιλογών που

προσφέρονται ανά είδος στο πρωινό, σε σχέση με τις εν γένει διαθέσιμες επιλογές, δύνατο να καλέσει τον πρώτο προσφεύγοντα για διευκρινίσεις και όχι να υποβαθμολογήσει τυχόν την προσφορά του. Όμως, αντ' αυτού κατέληξε μόνη της κατά τη δεύτερη βαθμολόγηση στο κρίσιμο συμπέρασμα περί της επί του πρωινού σύγκρισης των προσφορών, ότι ο πρώτος προσφεύγων λαμβάνεται υπόψη ως προσφέρων τη μία ελάχιστη εναλλακτική ανά προσφερόμενο είδος. Άλλως, δεν καθίσταται κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο προκύπτει ότι υστερεί και δη σε ποικιλία από τον δεύτερο προσφεύγοντα, ενώ έχει προσφέρει περισσότερα είδη από αυτόν και ενώ ανά κάθε είδος μνημονεύει 2 και περισσότερα επιμέρους προϊόντα. Σημειωτέον δε, ότι η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 είχε επί λέξει κρίνει στις σελ. 60-61 αυτής ότι *«Είναι απολύτως δε αβάσιμο ότι ο προσφεύγων, βάσει των παραπάνω αναφορών της προσφοράς του σε πολλαπλά και ρητώς μνημονευόμενα είδη δεν προσφέρει περισσότερες της μία εναλλακτικές ούτε ευρίσκει αυτή η εσφαλμένη συναγωγή της αναθέτουσας οιοδήποτε έρεισμα στην προσφορά του, η οποία αντίθετα ρητά αναφέρει ότι «Στο πρωινό θα διατίθενται καθημερινά οι ακόλουθες κατηγορίες εδεσμάτων και ροφημάτων και οι επιλογές θα εναλλάσσονται καθημερινά, ώστε να υπάρχει ποικιλία επιλογών», στοιχείο που δεδομένου του όγκου των επιλογών διασφαλίζει και τις πολλαπλές ταυτόχρονα επιλογές και την καθημερινή εναλλαγή και ποικιλία, πολλώ δε μάλλον αφού, αν η αναθέτουσα από τα ρητά ως άνω αναγραφόμενα δεν δύνατο να κατανοήσει την παροχή περισσότερων επιλογών δύναται να ζητήσει σχετικές διευκρινίσεις.»*. Δηλαδή, ήδη από την Απόφαση 328/2018 είχε κριθεί ειδικώς ότι η παραπάνω αυτόματη συναγωγή της αναθέτουσας ήταν εσφαλμένη και ότι αν μη τι άλλο, πριν αυτή καταλήξει σε αυτή, θα έπρεπε να τον έχει καλέσει για τις οικείες διευκρινίσεις. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός εν μέρει ο οικείος ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος, καθ' ο μέρος αφορά την εις βάρος του μη λήψη υπόψη της προσφοράς 2 κατ' ανώτατο όριο αξιολογούμενων εναλλακτικών ανά κάθε ένα από τα προσφερόμενα είδη που αναγνώρισε η αναθέτουσα στη δεύτερη βαθμολόγησή της ως περιλαμβανόμενα στην προσφορά του και δη κατά το ειδικότερο μέρος κατά το οποίο η αναθέτουσα προέβη σε μια τέτοια κρίση συνάγοντας εις βάρος του συμπέρασμα δυσμενές, χωρίς προηγουμένως να τον

καλέσει για διευκρινίσεις, παρά το ότι ουδόλως προέκυπτε τουλάχιστον με οιαδήποτε σαφήνεια ότι τα προϊόντα που ανέφερε ανά είδος δεν τα προσφέρει σε καθημερινή βάση και ότι σε κάθε περίπτωση τα προσφερόμενα σε καθημερινή βάση εναλλακτικά προϊόντα δεν ισούνταν ή υπερέβαιναν τα 2 κατ' ανώτατο όριο αξιολογούμενα.

23. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω σκέψεων 15-22 και κατά εν μέρει αποδοχή του πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής η οικεία βαθμολογική κρίση της αναθέτουσας ως προς το κριτήριο Α1 έσφαλε καθ' ο μέρος έκρινε ως άνευ ετέρου αποδεδειγμένο και δεδομένο και χωρίς πρότερη κλήση των οικείων διαγωνιζομένων (ήτοι του πρώτου παρεμβαίνοντος και του πρώτου προσφεύγοντος αντίστοιχα) για τις σχετικές διευκρινίσεις, και δη σε αντίθεση με τις οικείες κρίσεις της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, οι οποίες κατέληξαν ότι τούτα δεν προκύπτουν και δη μετά της αρκούσης σαφήνειας από τις προσφορές των οικείων ανά περίπτωση μετεχόντων, ότι πρώτον, ο πρώτος παρεμβαίνων προσφέρει και τα 8 ειδικά μενού του σε καθημερινή βάση, έστω αναλόγως ζήτησης από σπιτιζόμενους και δεύτερον, ότι ο πρώτος προσφεύγων προσφέρει ένα προϊόν ανά προσφερόμενο υποχρεωτικό και πρόσθετο είδος στο πρωινό του. Κατ' αποδοχή δε του πρώτου λόγου της πρώτης προσφυγής, όσο και του δεύτερου λόγου της πρώτης προσφυγής, η νυν προσβαλλόμενη έσφαλε και καθ' ο μέρος έκρινε ως άνευ ετέρου αποδεδειγμένο και δεδομένο και χωρίς πρότερη κλήση του πρώτου παρεμβαίνοντος για τις σχετικές διευκρινίσεις, και δη σε αντίθεση με τις οικείες κρίσεις της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, οι οποίες κατέληξαν ότι τούτα δεν προκύπτουν και δη μετά της αρκούσης σαφήνειας από τις προσφορές των οικείων ανά περίπτωση μετεχόντων, ότι τρίτον, ο πρώτος παρεμβαίνων προσφέρει απεριόριστη ποσότητα πρωινού. Συνεπώς, πρέπει να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα ώστε αυτή κατά σειρά, πρώτα να καλέσει τους οικείους διαγωνιζόμενους για τις σχετικές διευκρινίσεις και συγκεκριμένα τον πρώτο παρεμβαίνοντα περί του πόσα και ποια ειδικά μενού προσφέρει συγχρόνως σε καθημερινή βάση και δη ποια από αυτά υπάγονται στις κατηγορίες που μνημονεύει στο οικείο προτεινόμενο μενού του ως ειδικά πιάτα για λόγους

υγείας, ειδικά πιάτα για χορτοφάγους και ειδικά πιάτα για θρησκευτικούς λόγους, ως και αν προσφέρει το πρωινό του σε απεριόριστη ανά σπιτιζόμενο ποσότητα, τον πρώτο δε προσφεύγοντα περί του αν, ποια και πόσα από τα μνημονευθέντα στην προσφορά του προϊόντα ανά κάθε ένα από τα υποχρεωτικά και πρόσθετα προσφερόμενα από αυτόν είδη πρωινού, προσφέρει σε καθημερινή βάση, συγχρόνως και ως ταυτόχρονες εναλλακτικές. Στη συνέχεια και κατόπιν διευκρίνισης των ανωτέρω, η αναθέτουσα θα πρέπει να προβεί σε νέα βαθμολόγηση των προσφορών ως προς το κριτήριο Α1, λαμβανομένων υπόψη πλέον των όποιων στοιχείων ανά προσφορά προκύψουν από τις παραπάνω διευκρινίσεις. Εξυπακούεται, ότι όπως κρίθηκε και στην Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 η νέα βαθμολογική διαδικασία θα είναι και πάλι συγκριτική και θα αφορά συγχρόνως και τις τρεις προσφορές.

24. Επειδή περαιτέρω, η εξέταση του πρώτου λόγου της δεύτερης προσφυγής ως προς τον ειδικότερο ισχυρισμό της περί του ότι βάσει των συνολικών πορισμάτων της νυν δεύτερης βαθμολόγησης και της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, η δική του προσφορά υποβαθμολογήθηκε και επομένως ότι πρέπει συγκριτικά να αναβαθμολογηθεί σε αυξημένο επίπεδο σε σχέση με τους άλλους δύο προσφέροντες, είναι αδύνατη, αλλά και παρέλκει, αφού αφενός, η κρίση επί του ισχυρισμού αυτού προϋποθέτει ως αποτέλεσμα του ακριβούς περιεχομένου του, σαφή και οριστικά στοιχεία ως βάση, αφετέρου η διαδικασία ούτως ή άλλως θα επανέλθει στο στάδιο της αναβαθμολόγησης του οικείου κριτηρίου επί του συνδυασμού αυτή τη φορά τόσο όσων στοιχείων ήδη λήφθηκαν υπόψη, όσο και όσων θα προκύψουν από τις διευκρινίσεις. Η δε διατασσόμενη κατά την αμέσως προηγούμενη σκέψη αναπομπή και η κατ' αποτέλεσμα αυτής συμπλήρωση και αποσαφήνιση των οικείων στοιχείων είναι αναγκαία για την τελική και ολοκληρωμένη κρίση ως προς τη συγκριτική παρουσία των προσφορών του πρώτου προσφεύγοντος και του πρώτου παρεμβαίνοντος στο πρωινό και του πρώτου παρεμβαίνοντος στα ειδικά μενού, ζητήματα κρίσιμα για κάθε περαιτέρω αξιολόγηση ως προς τη συγκριτική τους θέση σε σχέση με τον δεύτερο προσφεύγοντα, άρα και για την περαιτέρω κρίση ως προς την τυχόν απεικόνιση από τη βαθμολογία του τελευταίου και κατ'

εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης, της αληθούς διαφοράς και συσχέτισής του από τις άλλες δύο προσφορές. Τα νέα αυτά διευκρινισμένα και σαφή πλέον στοιχεία ομού και κατά συνδυασμό με τα ήδη ληφθέντα υπόψη θα διαμορφώσουν μια οριστική εικόνα και ανάλυση, άρα και συγκριτική βάση για την κάθε προσφορά, ώστε να είναι δυνατόν να κριθεί το όποιο τυχόν περαιτέρω ζήτημα της ορθότητας και της τήρησης του ενιαίου και αναλογικού μέτρου κρίσης κατά τη βαθμολόγηση. Εξάλλου, στο κριτήριο Α1 ο βαθμός που τίθεται ανά προσφορά είναι ένας, μοναδικός και ενιαίος και λαμβάνει υπόψη κατά στάθμιση και σύμφωνα με την οικεία ανέλεγκτη ευχέρεια της αναθέτουσας ως προς την αποδιδόμενη σχετική βαρύτητα, πλήθος διαφορετικών παραμέτρων (οι οποίες δεν αποτελούν τυχόν υποκριτήρια διακριτά, με αυτοτελή και εκ των προτέρων καθορισθείσα συμβολή, βαρύτητα και στάθμιση στην τελική βαθμολόγηση και στις οποίες δεν τίθεται αυτοτελής βαθμός), οι οποίες μαζί συνθέτουν την ανά προσφορά μία και ενιαία βάση βαθμολόγησης επί του κριτηρίου.

25. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής προκύπτει ότι το Πρακτικό της 4^{ης} Συνεδρίασης της Επιτροπής Διαγωνισμού αναφέρει όσον αφορά την επαναβαθμολόγηση του κριτηρίου Α.3.α τα ακόλουθα *«Σε σχέση με το εν λόγω κριτήριο η απόφαση της ΑΕΠΠ καταλήγει στα εξής, μετά από διεξοδική ανάλυση: «... Κατ' αποτέλεσμα, ακόμη και αν ληφθούν υπόψη και οι στάσεις λεωφορείου, το εστιατόριο του προσφεύγοντος απέχει 850 μέτρα λιγότερο από αυτό της ... από την πύλη του Πανεπιστημίου στη Βασιλίσσης Σοφίας 12, βρίσκεται εγγύτερα στις 3 από τις 5 στάσεις του λεωφορείου στην πόλη της Ξάνθης, η δε εγγύτερη απόστασή του από εν γένει στάση λεωφορείου είναι 550 μέτρα (Πεσόνητων Ηρώων, που συμπίπτει και με πιάτσα ταξί και άλλες βιοτικές δραστηριότητες), ενώ αυτή του εστιατορίου του προσφεύγοντος 400 μέτρα (Μπαλτατζή). Συνεπώς, αφενός ο ισχυρισμός της αναθέτουσας ότι το εστιατόριο του προσφεύγοντος ευρίσκεται μακριά από στάσεις λεωφορείου είναι αβάσιμος, η απόστασή του από την πύλη του Πανεπιστημίου υπολογίστηκε σε υπερδιπλάσιο μέγεθος από το πραγματικό και*

ενώ είναι μακράν η μικρότερη σε σχέση με τους άλλους διαγωνιζόμενους, ενώ δεν προκύπτει και κάποια μειονεξία του στα ζητήματα απόστασης από στάσεις λεωφορείων έναντι της ..., αφού ναι μεν η εγγύτερη απόσταση της δεύτερης από στάση είναι 150 μέτρα μικρότερη της αντίστοιχης εγγύτερης του προσφεύγοντος, πλην όμως ο προσφεύγων βρίσκεται εγγύτερα σε περισσότερες στάσεις και δη σε αυτές που είναι εγγύτερα στο Πανεπιστήμιο. Σημειωτέον δε, ότι η απόσταση του εστιατορίου της ... από την εγγύτερη σε αυτό στάση, ήτοι της Μπαλατατζή είναι 1.100 μέτρα (έναντι 1.100 μέτρων του προσφεύγοντος), δηλαδή διπλάσια - της αντίστοιχης μικρότερης απόστασης του προσφεύγοντος από την αντίστοιχη εγγύτερη προς αυτόν στάση (δηλαδή επί της Πεσόντων Ηρώων από όπου ο προσφεύγων απέχει 550 μέτρα), περαιτέρω δε η απόσταση του εστιατορίου της ... είναι 1.400 μέτρα από τη στάση Λεωφόρου Στρατού (έναντι 1.700 μέτρων του προσφεύγοντος), 2.800 μέτρα από τη στάση Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης μέσω Βασιλίσσης Σοφίας (έναντι 1.400 μέτρων του προσφεύγοντος), 1.400 μέτρα από την Πεσόντων Ηρώων (έναντι 550 μέτρων του προσφεύγοντος) και 2.100 μέτρα από τη στάση της Παναγή Τσαλδάρη (έναντι 900 μέτρων του προσφεύγοντος). Επομένως, η προσφορά της ... υπερέχει του προσφεύγοντος μόνο στην απόσταση από τη στάση επί της Λεωφόρου Στρατού, αλλά και εκεί η απόστασή της είναι ήδη ιδιαίτερα μεγάλη (ισαπέχουν δε από τη Μπαλατατζή, αλλά ενώ αυτή είναι η εγγύτερη στάση προς την ... είναι η τέταρτη σε εγγύτητα στάση για τον προσφεύγοντα), ενώ αντίστοιχα υστερεί κατά πολύ τόσο σε εγγύτερη στάση και σύνολο στάσεων όπου βρίσκεται έστω και σε απόλυτους αριθμούς εγγύτερα, όσο και σε απόσταση από το κέντρο της πόλης, αλλά και την πύλη του Πανεπιστημίου. Δεδομένου δε, ότι το κυρίως ζητούμενο ως προς τις στάσεις λεωφορείων είναι η εγγύτερη στάση, αφού προφανώς οι φοιτητές θα χρησιμοποιήσουν την πλέον κοντινή ανά εστιατόριο, η προσφορά της ... υπολείπεται ιδιαίτερω αυτής του προσφεύγοντος και τούτο πέραν του ότι ήδη απέχει ιδιαίτερα πολύ από την είσοδο του Πανεπιστημίου (στοιχείο που η ίδια η αναθέτουσα στη βαθμολόγηση θεώρησε σημαντικό), όσο και από τις κεντρικές πλατείες και σημεία της πόλης...». Κρίσιμο στοιχείο, λοιπόν, για την απόφαση αποτελεί ότι το εστιατόριο της εταιρείας ... στην Ξάνθη έχει απόσταση 750 μέτρων, δηλαδή, περίπου 10 λεπτών με τα πόδια από την οδό Βασιλίσσης

Σοφίας αριθ. 12, εντοπίζοντας σφάλμα στην αρχική αξιολόγηση της Επιτροπής, από την οποία η απόσταση είχε θεωρηθεί μεγαλύτερη κατά 450 μέτρα, διότι πράγματι δεν είχε ληφθεί υπόψη η δυνατότητα πρόσβασης σε αυτό από ένα συντομότερο μεν, πλην όμως στενό και ανηφορικό δρόμο, ο οποίος κατέστη γνωστός μετά την επισήμανση της απόφασης της ΑΕΠΠ. Επομένως, το ορθό είναι ότι σε μικρότερη απόσταση από την οδό Βασιλίσσης Σοφίας αριθ. 12, όπου βρίσκεται η Πολυτεχνική Σχολή στην πόλη, βρίσκεται το εστιατόριο της εταιρείας ... (750 μέτρα), στη συνέχεια το εστιατόριο της εταιρείας ... (1,6 χλμ.), και τέλος της εταιρείας ... (2,1 χλμ.). Επίσης, σύμφωνα την ανάλυση της με αριθ. 328/2018 απόφασης της ΑΕΠΠ ως προς την εγγύτητα των προσφερόμενων χώρων των διαγωνιζόμενων εταιρειών από τις στάσεις αστικής συγκοινωνίας του Δ.Π.Θ., ισχύουν τα εξής: Από την πρώτη στάση μετά τα Κιμμέρια προς την Ξάνθη, δηλαδή, τη στάση στο σημείο Εκκλησία Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης επί της Βασιλίσσης Σοφίας, η απόσταση του χώρου της εταιρείας ... είναι 2,8 χλμ., της εταιρείας ... είναι 1,4 χλμ., και της εταιρείας ... είναι 1,5 χλμ. μέσω αυτοκινητογέφυρας με πεζοδρόμιο, αντίθετα προς όσα αβασίμως ισχυρίζεται η απόφαση της ΑΕΠΠ σχετικά με τη μη ύπαρξη πεζοδρομίου. Σε μικρότερη απόσταση από στάση αστικής συγκοινωνίας του Δ.Π.Θ. εν γένει βρίσκεται πάντως το εστιατόριο της εταιρείας ... (από τη στάση Πλατεία Αλεξάνδρου Μπαλατατζή απέχει 400 μέτρα), στη συνέχεια το εστιατόριο της εταιρείας ... (από τη στάση επί της οδού Πεσόντων Ηρώων απέχει 550 μέτρα), και τέλος της εταιρείας ... (από τη στάση Πλατεία Αλεξάνδρου Μπαλατατζή απέχει 1,1 χλμ.). Θα πρέπει στο σημείο αυτό να επισημανθεί, όπως έγινε ήδη και στο πλαίσιο των υπογεγραμμένων από τον Αναπληρωτή Πρύτανη Οικονομικών κ. Φ. Μάρη, Αναπληρωτή Καθηγητή, απόψεων της αναθέτουσας προς την ΑΕΠΠ, ότι το 80% των φοιτητών παρακολουθούν μαθήματα στα νέα κτίρια της Πολυτεχνικής Σχολής στα Κιμμέρια Ξάνθης και όχι στο κέντρο της πόλης, γεγονός που, αν και εν μέρει υποτιμάται από την απόφαση της ΑΕΠΠ, σημαίνει ότι θα πρέπει το κατάστημα στην Ξάνθη να είναι κοντά σε στάση αστικής συγκοινωνίας του Δ.Π.Θ., και με βάση τη σχετική παραδοχή της αριθ. 328/2018 απόφασης της ΑΕΠΠ (βλ. σελ. 79 αυτής), το κυρίως ζητούμενο ως προς τις στάσεις λεωφορείων είναι η εγγύτερη στάση, αφού προφανώς οι φοιτητές θα

χρησιμοποιήσουν την πλέον κοντινή ανά εστιατόριο. Περαιτέρω, ως προς τους προσφερόμενους χώρους των εταιρειών προκύπτει ότι ο μεγαλύτερος χώρος είναι αυτός της εταιρείας ... (264,54 τ.μ.), ακολουθεί αυτός της εταιρείας ... (232,20 τ.μ.), και τέλος αυτός της εταιρείας ... (169 τ.μ.). Από τα παραπάνω είναι προφανές ότι το εστιατόριο της εταιρείας ... έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει 25-30 φοιτητές λιγότερους από αυτόν της εταιρείας ... (63,20 τ.μ. μικρότερος χώρος), και 35-45 φοιτητές λιγότερους από αυτόν της εταιρείας ... (95,54 τ.μ. μικρότερος χώρος). Ανάλογα, το εστιατόριο της εταιρείας ... έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει 10-15 φοιτητές λιγότερους από αυτόν της εταιρείας ... (32,34 τ.μ. μικρότερος χώρος). Η απόφαση της ΑΕΠΠ ουδόλως αναφέρεται, ωστόσο, στην επιφάνεια των καταστημάτων, αλλά ως πρώτιστο στοιχείο αναδεικνύει την απόσταση, αφού κρίνει ότι από αυτήν εξαρτάται η επισκεψιμότητα και δυνατότητα χρήσης του εστιατορίου, έναντι των άλλων παραμέτρων που αφορούν τη χρησιμότητα αυτού (η οποία όμως προϋποθέτει επισκεψιμότητα), βλ. σελ. 83 της απόφασης. Και πράγματι, και η αρχική αξιολόγηση είχε αποδώσει ιδιαίτερη βαρύτητα στην απόσταση. Όμως, ως δεύτερο κριτήριο αξιολογείται και το εμβαδόν, αφού από αυτό εξαρτάται ο αριθμός των φοιτητών που μπορούν να γευματίζουν ταυτόχρονα εντός του εστιατορίου, κρίσιμο στοιχείο ιδίως τις ώρες αιχμής. Ως προς την απόσταση, λοιπόν, πρώτο έρχεται, σε σχέση με την απόσταση από στάσεις, το εστιατόριο της εταιρείας ... , ακολουθεί το εστιατόριο της εταιρείας ..., το οποίο είναι, όμως, εγγύτερα στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας αριθ. 12 σε σχέση με εκείνο της εταιρείας ... , αν και η πεζή πρόσβαση από τη Βασιλίσσης Σοφίας 12 στο εστιατόριο της εταιρείας ... πρέπει να γίνει από ανηφορικό στενό, ώστε να ισχύσει η εν λόγω μικρότερη απόσταση. Εξάλλου, δεν πρέπει να υποτιμάται ότι στο κέντρο της πόλης παρακολουθεί πλέον μαθήματα ένα μικρό μέρος φοιτητών, αφού οι περισσότερες παραδόσεις πραγματοποιούνται στα Κιμμέρια. Η προσφορά δε της εταιρείας ... έρχεται τελευταία στην κατάταξη ως προς το κριτήριο της απόστασης, αφού το εστιατόριό της στην Ξάνθη απέχει περισσότερο από τα άλλα δύο τόσο από στάση λεωφορείου όσο και από την οδό Βασιλίσσης Σοφίας αριθ. 12. Όμως, αυτή διαθέτει το μεγαλύτερο εστιατόριο, ακολουθούμενη από την εταιρεία ... Στο 2^ο Πρακτικό της Επιτροπής γινόταν λόγος και για τις

επενδύσεις που αναφέρεται στις προσφορές των εταιρειών ... και ... ότι αυτές προτίθενται να πραγματοποιήσουν και ιδίως στο κόστος του εξοπλισμού των εστιατορίων της Ξάνθης. Ωστόσο, κατά την απόφαση της ΑΕΠΠ «... η περιγραφή του αξιολογούμενου περιεχομένου του οικείου κριτηρίου κατά τη διακήρυξη αναφερόταν αποκλειστικά στα εξής “α) Τα μέσα και ο τρόπος που θα χρησιμοποιηθούν αυτά για παραγωγή γευμάτων, ο προσφερόμενος χώρος στην Ξάνθη και ο εξοπλισμός (σκευών, επίπλων κ.α.) που ο υποψήφιος ανάδοχος θα εγκαταστήσει για τη λειτουργία όλων των εστιατορίων (Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξ/πολη και Ορεστιάδα) (Συντελεστής βαρύτητας 10%).” ,χωρίς να προκύπτει ούτε ως υποχρέωση ούτε ως επιθυμητό στοιχείο η αναφορά σε επακριβή ποσά. Και ναι μεν, τούτο δεν σημαίνει ότι οι προσφέροντες δεν όφειλαν να περιγράψουν και η αναθέτουσα να αξιολογήσει τον προσφερόμενο εξοπλισμό, ως και να λάβει υπόψη της τα στοιχεία των επενδύσεων στα οποία αυτοί έχουν τυχόν ήδη προβεί ή θα προβούν. Σημαίνει, όμως, ότι εσφαλμένα έλαβε υπόψη της τη μη αναφορά συγκεκριμένου κόστους, καίτοι ο προσφεύγων, όπως και η αιτιολογία της αναθέτουσας δέχεται, είχε περιγράψει τον εξοπλισμό που θα διαθέσει, ως συγκριτικό μειονέκτημα. Αντίθετα, η αναθέτουσα όφειλε να αντιπαραβάλει εξοπλισμό προς εξοπλισμό, αφού αυτό προέκυπτε από το γράμμα του κριτηρίου αξιολόγησης, χωρίς η αναφορά του κόστους αυτού να συνιστά εκ των προτέρων και άνευ ετέρου στοιχείο για υποβαθμολόγηση προσφοράς. Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναθέτουσα, λόγω της μη αναφοράς στοιχείων κόστους εξοπλισμού, όσον αφορά τον προσφεύγοντα ότι δηλαδή θα προσφέρει μεταχειρισμένο εξοπλισμό σε αντίθεση με τους προσφεύγοντες, συμπέρασμα που όπως προκύπτει από το ακριβές λεκτικό της προσβαλλομένης συνήχθη ακριβώς και αποκλειστικώς επί τη βάση της μη αναφοράς εκ μέρους του, του μη ζητούμενου κόστους εξοπλισμού ...». Κατόπιν αυτής της κρίσης της ΑΕΠΠ και ενόψει όλων όσων αυτή αναφέρει σχετικώς παρακάτω στην απόφασή της, η Επιτροπή, συμμορφούμενη, θεωρεί ότι οι προσφορές των τριών εταιρειών είναι ισοδύναμες στο στοιχείο του εξοπλισμού, αφού όλες περιγράφουν αναλυτικά επαρκή εξοπλισμό τόσο για το κατάστημα της Ξάνθης όσο και για τα υπόλοιπα εστιατόρια και από τη διακήρυξη η αναφορά του κόστους του δεν είναι

απαραίτητη. Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι το κριτήριο Α.3.α. δεν αναφέρεται μόνο στο εστιατόριο της Ξάνθης, αλλά συνολικά στα μέσα και τον τρόπο που θα χρησιμοποιηθούν για παραγωγή γευμάτων, τον προσφερόμενο χώρο στην Ξάνθη και τον εξοπλισμό (σκευών, επίπλων κ.α.) που ο υποψήφιος ανάδοχος θα εγκαταστήσει για τη λειτουργία όλων των εστιατορίων (Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη και Ορεστιάδα). Το επιπλέον εστιατόριο που προτίθεται να δημιουργήσει η εταιρεία ... για την κάλυψη των αναγκών των καθηγητών και λοιπού φιλοξενούμενου προσωπικού του Πανεπιστημίου (καθηγητών εξωτερικού, φοιτητών Erasmus κ.λπ.), κατόπιν έγκρισης του Πανεπιστημίου, βεβαίως, και σε χώρο που θα της παραχωρηθεί, ελήφθη υπόψη εξαρχής στο πλαίσιο της βαθμολόγησης, ως θετικά αξιολογούμενο στοιχείο της προσφοράς της, όμως, εν γένει οι προσφορές των εταιρειών κρίνονται, πλην της απόστασης και του εμβαδού των προσφερόμενων χώρων στην Ξάνθη, ισοδύναμες, με υπεροχή της μιας σε κάποια σημεία (λ.χ. της εταιρείας ... λόγω της πρόθεσης για εγκατάσταση νέου εστιατορίου) και της άλλης σε άλλα (λ.χ. της εταιρείας ... ως προς τον μεγαλύτερο ιδιόκτητο στόλο οχημάτων, συνολικά 43, έναντι 18 της εταιρείας ..., ή της φωτορεαλιστικής απεικόνισης της μετατροπής των χώρων σίτισης του φοιτητικού εστιατορίου της Κομοτηνής που έχει περιλάβει στην τεχνική προσφορά της η εταιρεία ...). Κατόπιν αυτών κρίσιμα στοιχεία που διαφοροποιούν τις διαγωνιζόμενες εταιρείες είναι η απόσταση του εστιατορίου της Ξάνθης, στην οποία και η απόφαση της ΑΕΠΠ θεωρεί ότι ορθώς αποδόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα, σε συνδυασμό με το εμβαδόν των διατιθέμενων εκεί από τις εταιρείες εστιατορίων. Ενόψει, συνεπώς, του σφάλματός της σε σχέση με την απόσταση του εστιατορίου της εταιρείας ... από την οδό Βασιλίσσης Σοφίας 12 στην Ξάνθη, σε συνδυασμό με την κρίση της ΑΕΠΠ ότι η μη αναφορά σε κόστος εξοπλισμού και επενδύσεις (από την εταιρεία ..., σε αντίθεση προς τις άλλες εταιρείες) είναι άνευ σημασίας, η Επιτροπή κρίνει ότι η βαθμολογία της εταιρείας ... στο εν λόγω κριτήριο πρέπει να αυξηθεί κατά μία μονάδα.». Με αυτήν την αιτιολογία ο πρώτος προσφεύγων έλαβε 111 βαθμούς, ο δεύτερος προσφεύγων 110 βαθμούς και ο πρώτος παρεμβαίνων 112 βαθμούς.

26. Επειδή, όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Α3.α προκύπτει καταρχάς ότι η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ουδέποτε ανέφερε ότι η απόσταση των εστιατορίων από τα σημεία ενδιαφέροντος που έλαβε υπόψη η αναθέτουσα κατά την αρχική βαθμολόγηση της και τις Απόψεις που τότε υπέβαλε ενώπιον της ΑΕΠΠ, ήταν η μόνη κρίσιμη παράμετρος που αφορούσε τη βαθμολόγηση του κριτηρίου αυτού. Σε κάθε δε περίπτωση, η ΑΕΠΠ περιοριζόμενη ως προς το τότε πεδίο ελέγχου της από τους λόγους της τότε προσφυγής, κατ' άρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016 εστίασε στο ζήτημα της απόστασης και του εξοπλισμού, ακριβώς διότι αυτό ήταν το αντικείμενο των τότε προβληθέντων λόγων της τότε προσφυγής. Ουδέποτε δε διέλαβε κρίσης περί της παραμέτρου του εμβαδού ούτε η κρίση της ότι το ζήτημα της απόστασης είναι ιδιαιτέρως σημαντικό είχε τη σημασία ότι έτερες παράμετροι στο ίδιο κριτήριο αξιολόγησης ήταν άνευ σημασίας, όσον δε αφορά ειδικότερα το εμβαδόν δεν δύνατο καν να υπεισέλθει σε αυτό. Αντίθετα, μάλιστα, η ΑΕΠΠ απλώς διαπίστωσε, μη υπεισερχόμενη σε καμία το πρώτον δική της κρίση, ότι η ίδια η αναθέτουσα στάθμισε το ζήτημα της απόστασης ως ιδιαίτερα σημαντικό, λαμβανομένης ειδικότερα υπόψη της διαφοράς της βαθμολογίας μεταξύ του νυν δεύτερου προσφεύγοντος και του νυν πρώτου παρεμβαίνοντος, με 2 βαθμούς υπέρ του τελευταίου και ενώ ο δεύτερος προσφεύγων υπερείχε τόσο σε εμβαδό όσο και σε επενδύσεις σε εξοπλισμό, τουλάχιστον κατά τα στοιχεία που η ίδια η αναθέτουσα είχε εκατέρωθεν λάβει υπόψη, η δε ΑΕΠΠ έκρινε, επί τη βάσει πάντα των τότε ισχυρισμών του νυν πρώτου προσφεύγοντος, ότι η έμφαση της αναθέτουσας στο ζήτημα της απόστασης ήταν καταρχήν ορθή και δικαιολογημένη. Περαιτέρω δε, ούτε ο νυν πρώτος προσφεύγων και τότε μόνος προσφεύγων ούτε οιοσδήποτε άλλος οικονομικός φορέας προσέβαλε την κρίση της αναθέτουσας περί των εμβαδών των εστιατορίων ως συγκριτέου ζητήματος και τον τρόπο με τον οποίο αυτή τα έλαβε υπόψη κατά την αρχική της βαθμολόγηση και συνεπώς κανένας αντίστοιχος ισχυρισμός δεν δύναται πλέον το πρώτον να προβληθεί από οιονδήποτε. Επιπλέον, η αναθέτουσα όντως εξαρχής είχε μνημονεύσει στην αρχική της βαθμολογική αιτιολογία τα εμβαδά των εστιατορίων των τριών μετεχόντων στο πλαίσιο της ανάλυσης εκάστης προσφοράς, επί τη βάσει της οποίας εξήχθη η τότε βαθμολογία ανερχόμενη σε 110 βαθμούς για τον πρώτο

και τον δεύτερο προσφεύγοντα και 112 βαθμούς για τον νυν πρώτο παρεμβαίνοντα. Με βάση τα ανωτέρω, η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 στη σκ. 20 αυτής επί λέξει έκρινε ότι «πρέπει να γίνει δεκτός ο ένατος λόγος της προσφυγής και να ακυρωθεί η βαθμολογική κρίση της αναθέτουσας ως προς το ως άνω κριτήριο Α.3.α με συντελεστή βαρύτητας 10%, και να επαναληφθεί επ' αυτού η βαθμολόγηση τόσο όσον αφορά τον βαθμό του προσφεύγοντος όσο και τη βαθμολογική συσχέτιση, κατάταξη και διαφορά του με τις έτερες δύο βαθμολογίες, με τρόπο που θα λαμβάνει υπόψη πρώτον, την ορθή απόσταση του εστιατορίου του προσφεύγοντος στην Ξάνθη και δη σε σύγκριση με την κατά πολύ μεγαλύτερη απόσταση του εστιατορίου της ... και της ... (αποστάσεις που αμφότερες υποεκτιμήθηκαν) από την οδό Βασιλίσσης Σοφίας 12 (Είσοδος Πανεπιστημίου), σε συνδυασμό με τα κατά την αναθέτουσα αναφερόμενα περί εγγύτητας στην κεντρική πλατεία, την έδρα του Πανεπιστημίου και την εγγύτητα σε στάσεις λεωφορείων και δεύτερον, την άρση της εις βάρος του συγκριτικής υποβαθμολόγησης ως προς αμφότερες τις ως άνω δύο άλλες προσφορές επί τη βάση της εσφαλμένης συναγωγής εκ μέρους της αναθέτουσας ότι προσέφερε μεταχειρισμένο εξοπλισμό, ενώ κατά την προσφορά του προκύπτει ότι ο εξοπλισμός που έθεσε υπόψη της είναι νέος. Τονίζεται, πως δεδομένου ότι η αξιολόγηση λαμβάνει κατά τη διακήρυξη χώρα συγκριτικά, η κατ' αναπομπή επανάληψή της από την αναθέτουσα, θα λάβει υπόψη της τα παραπάνω στο πλαίσιο επανάληψης της σύγκρισης των τριών προσφορών.» και ούτως προσδιόρισε τόσο το μέτρο κατά το οποίο η τότε βαθμολογική κρίση ακυρώθηκε, όσο και το κατ' αποτέλεσμα αντικείμενο της αναπομπής. Όπως δε αναλυτικά επεξηγήθηκε στη σκ. 23 της ως άνω Απόφασης ΑΕΠΠ η άρση της συγκριτικής υποβαθμολόγησης ειδικώς ως προς τα ως άνω σφάλματα της αρχικής βαθμολόγησης δεν έχει την έννοια ότι πρέπει να αυξηθεί η απόλυτη βαθμολογία του τότε μόνου και νυν πρώτου προσφεύγοντος, διατηρουμένων των άλλων δύο βαθμολογιών ίδιων. Άλλα ότι η αναθέτουσα πρέπει να επαναλάβει εξ αρχής τη βαθμολογική της κρίση, ήτοι συγκρίνοντας και τις τρεις προσφορές, λαμβάνοντας πλέον υπόψη κατά διόρθωση της προηγούμενης κρίσης της όσα ανωτέρω καταδείχθηκαν ή αντιστρόφως χωρίς να λαμβάνει υπόψη όσα κατά τα ως άνω είχε εσφαλμένα λάβει υπόψη στην αρχική

βαθμολόγηση. Το δε ζητούμενο της αναπομπής ήταν η άρση της συγκριτικής υποβαθμολόγησης του νυν πρώτου προσφεύγοντος, ήτοι η διόρθωση της εις βάρος του βαθμολογικής διαφοράς και συσχέτισης και τυχόν ακόμη και κατάταξης σε σχέση με τους δύο έτερους μετέχοντες, καθ' ο ειδικό μέρος αυτή επήλθε βάσει των ως άνω σφαλμάτων που είχαν εμφιλοχωρήσει. Ούτως η αναθέτουσα δεν δεσμευόταν από την παραπάνω αναπομπή προς κάποια συγκεκριμένη βαθμολογία, δύνατο ακόμη και να αυξήσει ή να μειώσει όλες τις βαθμολογίες ή ακόμη και να αλλάξει τις κατατάξεις, αρκεί εν τέλει η βαθμολογική διαφορά του νυν πρώτου προσφεύγοντος από τις άλλες δύο προσφορές να απεικόνιζε τη διόρθωση των ως άνω σφαλμάτων.

27. Επειδή, όπως προκύπτει από την παραπάνω σκ. 20 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, η ΑΕΠΠ ουδόλως αγνόησε το το πρώτον προβληθέν από την αναθέτουσα δια των τότε Απόψεών της ζήτημα της απόστασης των εστιατορίων από τις στάσεις λεωφορείων, συμπεριλαμβάνοντας στο αντικείμενο της αναπομπής την εκ νέου ολιστική εκτίμηση του ζητήματος της απόστασης με βάση κάθε σημείο ενδιαφέροντος που η ίδια η αναθέτουσα (και όχι η ΑΕΠΠ) είχε προβάλει είτε δια της αρχικής είτε δια της δια των Απόψεών της συμπληρωματικής της αιτιολογίας. Το δε γεγονός ότι η αναπομπή έλαβε χώρα ως προς το ζήτημα πρώτον της απόστασης των εστιατορίων και δεύτερον, της συναγωγής ότι ο πρώτος προσφεύγων προσέφερε μεταχειρισμένο εξοπλισμό αντί νέου, ουδόλως είχε την έννοια ότι δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη άλλα στοιχεία ή ότι η βαθμολόγηση έπρεπε να εξαχθεί βάσει αποκλειστικά της παραμέτρου της απόστασης. Απλώς, αυτά ήταν τα ζητήματα που είχαν τεθεί δια της τότε προσφυγής εφ' ης εκδόθηκε η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018. Περαιτέρω, η παραπάνω Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ουδόλως προδιέγραψε κάποιον συγκεκριμένο τρόπο βαθμολόγησης κατ' αναπομπή ούτε προσδιόρισε ότι θα έπρεπε η ανόρθωση των παραπάνω σφαλμάτων να οδηγήσει σε συγκεκριμένες βαθμολογικές συσχετίσεις, αφού αυτά τα ζητήματα ανάγονται στην ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση της αναθέτουσας, η οποία ελέγχεται μόνο ως προς το αν

ερείδεται σε εσφαλμένη λήψη ή μη λήψη υπόψη στοιχείων ή αν αξιολογεί τα ίδια στοιχεία με άνισο τρόπο ή αν σε κάθε περίπτωση παραβιάζει το ενιαίο μέτρο κρίσης και την ίση μεταχείριση των διαγωνιζομένων ή είναι αναιτιολόγητη, ασαφής και αυθαίρετη (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018, σκ. 13). Ούτε προδιαγράφηκε, πέραν της αναγνώρισης της σημασίας της ως παραμέτρου, συγκεκριμένο μέρος της βαθμολόγησης του κριτηρίου Α3.α που θα εξαρτηθεί από την παράμετρο της απόστασης. Είναι, εξάλλου, εύλογο, δεδομένης και της φύσης της παραμέτρου και της ένταξής της σε ένα εύρος περισσοτέρων επιμέρους παραμέτρων που επηρεάζουν τη βαθμολόγηση του κριτηρίου Α3.α που αφορά *«Τα μέσα και τον τρόπο που θα χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή γευμάτων, [τ]ο[ν] προσφερόμενο χώρο στην Ξάνθη και [τ]ο[ν] εξοπλισμό που ο υποψήφιος ανάδοχος θα εγκαταστήσει για τη λειτουργία όλων των εστιατορίων (Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξανδρούπολη και Ορεστιάδα»*, ότι η παράμετρος της απόστασης δεν μπορεί παρά να συνεκτιμηθεί σε ένα πλαίσιο περισσοτέρων στοιχείων που συνθέτουν την εξυπηρέτηση των σιτιζομένων μέσω του χώρου και των εγκαταστάσεων παραγωγής και παροχής γευμάτων. Είναι ούτως λογικό ότι τυχόν αμελητέες διαφορές μεταξύ της απόστασης των εστιατορίων των προσφορών, οι οποίες δεν οδηγούν στην πράξη σε μεταβολή στον βαθμό εξυπηρέτησης των φοιτητών να μην έχουν κάποιο βαθμολογικό ενδιαφέρον κατά την κρίση της αναθέτουσας και να μην μπορεί η βαθμολόγηση να λάβει χώρα βάσει απλής αναλογίας αποστάσεων (επί παραδείγματι αν τυχόν ένα εστιατόριο απέχει 20 μέτρα από ένα σημείο ενδιαφέροντος και ένα άλλο 40 μέτρα από το ίδιο σημείο, είναι εύλογο η αναθέτουσα να μην προσδώσει κάποια βαρύτητα στη διπλάσια απόσταση του δεύτερου σε σχέση με το πρώτο, αλλά να θεωρήσει ότι και τα δύο βρίσκονται σχεδόν δίπλα και εν τέλει να εστιάσει ως προς τη σχετική μεταξύ των δύο προσφορών βαθμολογική διαφορά σε άλλες παραμέτρους). Αντίστοιχα, το ζήτημα της απόστασης έχει εκ φύσεως του και το περαιτέρω εύλογο χαρακτηριστικό ότι από ένα όριο και πάνω, προκύπτει μειονέκτημα τόσο σοβαρό ώστε να αποτελεί σημαντική παράμετρο μειωμένης βαθμολογίας σε σχέση με άλλες προσφορές, ακριβώς προκειμένου να αποτυπωθεί κατά ρεαλιστικό τρόπο η δυσκολία στην προσβασιμότητα, αποτύπωση όμως που δεν είναι δυνατόν να λάβει χώρα απλώς και μόνο δια

αναλογιών μετρικών αποστάσεων ή χρόνων περπατήματος (επί παραδείγματι ένα εστιατόριο που απέχει 6 χλμ και ένα εστιατόριο που απέχει 3 χλμ από ένα σημείο ενδιαφέροντος χαρακτηρίζονται εξίσου από πρακτική αδυναμία πεζής πρόσβασης γιατί ούτως ή άλλως από ένα όριο και πάνω δεν είναι πρακτική η πεζή μετακίνηση και συνεπώς, ουδόλως το δεύτερο δικαιολογείται κατά την κοινή λογική να λάβει αντίστοιχα μεγαλύτερο βαθμό από το πρώτο, ενώ αντίστοιχα ένα εστιατόριο που απέχει από το ίδιο σημείο ενδιαφέροντος 1,5 χλμ έχει καταλυτική υπεροχή σε σχέση με τα άλλα δύο στο ζήτημα της απόστασης, όχι επειδή η απόσταση του είναι το $\frac{1}{2}$ και το $\frac{1}{4}$ αυτής των άλλων δύο, αλλά διότι πρακτικά είναι προσβάσιμο πεζή, ενώ τα άλλα δύο όχι).

28. Επειδή, σε αντίθεση με όσα αναφέρει το νέο πρακτικό της αναθέτουσας, η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ουδόλως εστίασε η ίδια και εξ αυτεπάγγελτης πρωτοβουλίας εκ μέρους της ΑΕΠΠ στο ζήτημα της απόστασης από την πύλη του Πανεπιστημίου, σε σχέση με την απόσταση από τις στάσεις λεωφορείων. Αντίθετα, η αναθέτουσα κατά την αρχική αιτιολόγηση της πρώτης βαθμολόγησής της είχε εστίασει αποκλειστικά στην απόσταση από το Πανεπιστήμιο και ο νυν πρώτος προσφεύγων είχε προσφύγει κατά της λήψης υπόψη μεγαλύτερης απόστασης του εστιατορίου του από την πραγματική, η δε αναθέτουσα το πρώτον με τις νέες Απόψεις της επικαλέστηκε το ζήτημα της απόστασης από τις στάσεις λεωφορείων και το ζήτημα του ότι μεγάλο μέρος των φοιτητών ευρίσκονται στα Κιμμέρια. Και πάλι όμως, η ΑΕΠΠ με την τότε Απόφασή της έλαβε υπόψη της την το πρώτον νέα αυτή παράμετρο και μάλιστα ακριβώς, προκειμένου να μην υπεισέλθει στην αξιολογική ευχέρεια που επιφυλάσσεται στην αναθέτουσα, έκρινε ότι αφού η αναθέτουσα προβάλλει νέα ζητήματα αποστάσεων και παραμέτρων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τη βαθμολόγηση του κριτηρίου Α3.α, αντί να τα κρίνει η ΑΕΠΠ στο πλαίσιο εξέτασης προσφυγής που βάλλει κατά διαφορετικής αιτιολογίας, πράγμα που θα κατέληγε σε εν τοις πράγμασι εξαρχής βαθμολόγηση προσφορών από την ΑΕΠΠ, θα έπρεπε κατά το ορθόν να αναπεμφθούν προς νέα κρίση από την ίδια την αναθέτουσα. Εξ ου και τα ζητήματα περί απόστασης από στάσεις

λεωφορείων αναπέμφθηκαν στην αναθέτουσα κατά το σαφές γράμμα της σκ. 20 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018. Επίσης, σημειωτέον ότι η ΑΕΠΠ αναγκάστηκε να υπεισέλθει στα ζητήματα περί απόστασης από στάσεις λεωφορείων, ακριβώς διότι η αναθέτουσα με τις τότε Απόψεις της προέβαλε ισχυρισμό ότι η τότε βαθμολόγηση του νυν πρώτου προσφεύγοντος ήταν ορθή διότι το εστιατόριό του ευρίσκεται μακριά από στάσεις λεωφορείων, χωρίς καν η αναθέτουσα να προβεί ούτε σε απόδειξη ούτε σε εξήγηση του τρόπου με τον οποίο κατέληξε σε αυτό το συμπέρασμα ούτε ανέφερε σε ποιες ακριβώς στάσεις αναφέρεται ούτε η ίδια κατέδειξε τις στάσεις λεωφορείων μόνη της. Αλλά, ακριβώς εξ ελλείψεως στοιχείων και προς εξέταση της τυχόν βασιμότητας του νέου αυτού τότε ισχυρισμού της, η ΑΕΠΠ κατέληξε να ζητά η ίδια από την αναθέτουσα τον χάρτη των στάσεων λεωφορείου (όπως αναφέρεται ήδη στη σελ. 76 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018) και να ανευρίσκει η ίδια διαδρομές και αποστάσεις εντός της Ξάνθης δια πολεοδομικών χαρτών, αεροφωτογραφιών και πεζοφωτογραφιών, ενώ τούτο όφειλε να το πράξει η αναθέτουσα, η οποία έφερε το βάρος απόδειξης του συγκεκριμένου ισχυρισμού της (και όχι ο τότε προσφεύγων, αφού ο ισχυρισμός αυτός προβλήθηκε δια των Απόψεών της και δεν υπήρχε εντός της αιτιολογίας της τότε προσβληθείσας δια της προσφυγής του βαθμολογίας). Παρόλα αυτά, όμως, και πάλι η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 έκρινε ότι πρώτον, δεδομένων και των νεότερων ισχυρισμών της αναθέτουσας περί απόστασης από στάσεις λεωφορείων, οι οποίοι όμως δεν είχαν ληφθεί υπόψη κατά την προηγούμενη βαθμολογία και δεύτερον και ιδίως επί τη βάση της εκ μέρους της αξιολογικής ευχέρειας στη βαθμολόγηση των προσφορών και ανέλεγκτης τεχνικής κρίσης, επί των ζητημάτων που πάντως δεν αντιβαίνουν σε αντίθετα πραγματικά στοιχεία, αφού η ίδια η αναθέτουσα έκρινε το ζήτημα της αποστάσεως από στάσεις λεωφορείων ως κρίσιμο, επειδή όπως επικαλέστηκε το ζήτημα της παρακολούθησης στα Κιμμέρια επηρέαζε το ζήτημα της πλέον κατάλληλης χωροθέτησης του εστιατορίου, όλα τα παραπάνω θέματα πρέπει να αναπεμφθούν προς νέα κρίση από την αναθέτουσα. Σημειωτέον δε, ότι όπως και το ζήτημα των αποστάσεων έτσι και αυτό της παρακολούθησης από το 80% των φοιτητών στα Κιμμέρια τέθηκαν το πρώτον δια των Απόψεων. Η δε Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 έκρινε ότι το δεύτερο αυτό επιχείρημα δεν

αποδεικνύεται μεν στο πλαίσιο της τότε εξέτασης και ενώ η προσφυγή είχε ασκηθεί επί διαφορετικής αιτιολογίας. Πλην όμως και σε αντίθεση με όσα υπολαμβάνει ο πρώτος προσφεύγων δεν ανέπεμψε στην αναθέτουσα προς στοιχειοθέτηση του στοιχείου περί της παρακολούθησης των φοιτητών, αλλά ανέπεμψε για εν όλω νέα κρίση επί του κριτηρίου Α3.α με βάση όσες παραμέτρους πλέον έκρινε η αναθέτουσα, συμπεριλαμβανομένης της απόστασης από στάσεις λεωφορείων αλλά και την πύλη του Πανεπιστημίου (ως προκύπτοντα από τις δικές της αιτιολογίες) αλλά και κάθε άλλου ζητήματος σχετίζεται κατά το περιεχόμενο παντα του κριτηρίου αξιολόγησης με τη βαθμολόγηση. Τα όρια δε που δια της αναπομπής τέθηκαν αφορούσαν αφενός την ορθή λήψη υπόψη της πραγματικής απόστασης του εστιατορίου του προσφεύγοντος, αφετέρου τη μη λήψη υπόψη εις βάρος του του στοιχείου του μεταχειρισμένου εξοπλισμού, ζητήματα που αμφότερα οδήγησαν εσφαλμένα στην υποβαθμολόγησή του (σε σχέση με όποιον βαθμό θα λάμβανε αν δεν είχαν εμφιλοχωρήσει αυτά τα σφάλματα) κατά την προηγούμενη προσβαλλομένη. Το δε ζήτημα του τότε αναπόδεικτου του δια των Απόψεων της ισχυρισμού της αναθέτουσας περί των Κιμμερίων, όπως και το ζήτημα των αποστάσεων των εστιατορίων από τις στάσεις λεωφορείων, ζητήματα συναφή μεταξύ τους, εξετάστηκαν στην τότε Απόφαση ΑΕΠΠ προκειμένου να κριθεί εάν τυχόν ο οικείος λόγος της προσφυγής του κατά της βαθμολόγησής του στο κριτήριο Α3.α ήταν αβάσιμος και απορριπτός. Κρίθηκε δε ότι, στο πλαίσιο της τότε προσφυγής και ως ισχυρισμός απόρριψης λόγου προσφυγής η αιτίαση περί των Κιμμερίων δεν αποδείχθηκε, ήτοι δεν επέτρεψε την απόρριψη του τότε λόγου προσφυγής. Η δε αιτίαση περί των αποστάσεων των εστιατορίων από τις στάσεις λεωφορείων κρίθηκε ότι, κατόπιν διακριβώσεως του και ενώ η αναθέτουσα δεν προσδιόρισε τίποτε συγκεκριμένο, δεν δικαιολογούσε την απόρριψη της τότε προσφυγής, ήτοι δεν δικαιολογούσε κρίση ότι ο νυν πρώτος προσφεύγων είχε ορθά σε κάθε περίπτωση βαθμολογηθεί τότε. Σημειωτέον δε, ότι δεδομένου πως ο τότε μόνος προσφεύγων δεν είχε δυνατότητα να αντικρούσει αυτές τις αιτιάσεις, αφού το πρώτον προβλήθηκαν δια των τότε Απόψεων και ότι αυτές δεν είχαν αποτελέσει έρεισμα της αρχικής βαθμολογικής αιτιολογίας, δια της αναπομπής στην αναθέτουσα για νέα οικεία βαθμολογική

κρίση, ο προσφεύγων απέκτησε το πρώτον το δικαίωμα να προσβάλει σχετικά και να επικαλεστεί ισχυρισμούς κατά των κρίσεων αυτών, εφόσον αυτές, εμφιλοχωρώντας στη νέα βαθμολογική κρίση και αν τυχόν ήταν εσφαλμένες, εν τέλει αλλοίωναν τη βαθμολόγηση εις βάρος του. Όμως, ο πρώτος προσφεύγων αορίστως προβάλλει την αμφισβήτησή του περί του αν όντως το 80% των φοιτητών παρακολουθούν στα Κιμμέρια, αφού ουδένα αντίθετο στοιχειοθετημένο ισχυρισμό προβάλλει και κανένα αντίθετο στοιχείο δεν προσκομίζει. Τούτο ενώ το βάρος απόδειξης και στοιχειοθέτησης των λόγων της προσφυγής του κατά της ορθότητας των κρίσεων που έλαβε υπόψη της η αναθέτουσα, το φέρει ο ίδιος και όχι η αναθέτουσα, πολλώ δε μάλλον η ίδια η ΑΕΠΠ, οι δε ελλείψεις του δικογράφου της προσφυγής του συνιστούν βάρος και ευθύνη αποκλειστικά δική του και δεν υποχρεούται η ΑΕΠΠ να συλλέξει αποδείξεις αυτεπάγγελτα προς διάσωση ισχυρισμού αορίστου και αναπόδεικτου, δεδομένου δε και του ότι τα αντίστοιχα στοιχεία δεν σχετίζονται και δεν προκύπτουν ούτε από διδάγματα της κοινής πείρας ούτε από πασιδήλα ούτε από ούτε από δημόσια διαθέσιμα αντικειμενικά στοιχεία ούτε από έγγραφα του διαγωνισμού και των προσφορών. Καθώς εξάλλου, η αναθέτουσα για πρώτη φορά εκτέλεσε βαθμολογική κρίση στην οποία ενσωμάτωσε την παράμετρο των αποστάσεων από στάσεις λεωφορείων και άρα και το ζήτημα της εξυπηρέτησης φοιτητών που παρακολουθούν στα Κιμμέρια (ζητήματα που κατά την προηγούμενη υπόθεση προέβαλε δια των Απόψεων εκ των υστέρων ώστε να δικαιολογήσει ως εκ του αποτελέσματος ορθή την τότε βαθμολόγηση που ήδη είχε εκτελέσει), ο νυν πρώτος προσφεύγων είχε κάθε δικαίωμα να προσβάλει την όποια οικεία κρίση της αναθέτουσας, πλην όμως τούτο προϋποθέτει σαφή και ειδικό ισχυρισμό του και δη αποδεικνυόμενο και όχι αντίστροφα επίκληση ότι η αναθέτουσα δεν απέδειξε την κρίση της περί της σημασίας της απόστασης από τις στάσεις των λεωφορείων. Πολλώ δε μάλλον, αφού εν τέλει δεν προκύπτει ότι το ζήτημα αυτό ζημίωσε βαθμολογικά τον πρώτο προσφεύγοντα ούτε κατά ποιον τρόπο και κατά ποιο μέρος τούτο έλαβε χώρα ούτε αυτός επικαλείται οτιδήποτε ειδικότερο. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος είναι απορριπτέος.

29. Επειδή, η αναθέτουσα κατά την επαναβαθμολόγηση του κριτηρίου Α3.α σύμφωνα με την αναλυτική αιτιολογία της που παρατέθηκε στην παραπάνω σκ. 25, προκύπτει ότι αξιολόγησε για την εξαγωγή βαθμολογίας πρώτον, το ζήτημα των αποστάσεων των εστιατορίων από την πύλη του Πανεπιστημίου και από την πλησιέστερη προς έκαστο στάση λεωφορείου. Δεύτερον, έλαβε υπόψη το ζήτημα του εξοπλισμού των εστιατορίων όχι μόνο στην Ξάνθη αλλά και των μέσων και του τρόπου που θα χρησιμοποιηθούν για παραγωγή γευμάτων στην Ξάνθη και κάθε εξοπλισμού που θα εγκατασταθεί για τη λειτουργία όλων των εστιατορίων και στις 4 πόλεις που αφορά ο διαγωνισμός. Τρίτον, συναξιολόγησε το ζήτημα του εμβαδού κάθε εστιατορίου και του αριθμού των εξυπηρετούμενων ήτοι καθημένων προς σίτιση συγχρόνως σιτιζομένων. Τέταρτον, έλαβε υπόψη υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος την πρόταση του για επιπλέον εστιατόριο για κάλυψη αναγκών καθηγητών και φιλοξενουμένων υπό τον όρο παραχώρησης χώρου από το Πανεπιστήμιο, στοιχείο που εξαρχής ελήφθη κατά την οικεία αιτιολογία της νυν προσβαλλόμενης υπόψη και κατά την πρώτη βαθμολόγηση θετικά υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος, υπέρ δε του πρώτου παρεμβαίνοντος τη φωτορεαλιστική απεικόνιση και τον μεγαλύτερο ιδιόκτητο στόλο οχημάτων του έναντι του πρώτου προσφεύγοντος. Ούτως, έκρινε ότι στο εμβαδόν υπερέχει ο δεύτερος προσφεύγων, ακολουθούμενος από τον πρώτο παρεμβαίνοντα και με τρίτο τον πρώτο προσφεύγοντα, στον προσφερόμενο εξοπλισμό είναι όλοι ισοδύναμοι. Στο ζήτημα της απόστασης και αφού ελήφθησαν υπόψη τα ζητήματα της αναπομπής και της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, κρίθηκε ότι υπερέχει ο πρώτος προσφεύγων ως προς την απόσταση από την πύλη του Πανεπιστημίου, στο οποίο όμως παρακολουθεί μικρός αριθμός φοιτητών συγκριτικά με τα Κιμμέρια και ενώ ο δρόμος προς το εστιατόριο του είναι στενός και ανηφορικός, με δεύτερο τον πρώτο παρεμβαίνοντα με μεγαλύτερη απόσταση από την πύλη του Πανεπιστημίου κατά 850 μέτρα από αυτήν του εστιατορίου του πρώτου προσφεύγοντος. Περαιτέρω, κρίθηκε ότι ο πρώτος παρεμβαίνων υπερέχει στο ζήτημα της απόστασης από την εγγύτερη στάση λεωφορείου από το εστιατόριό του με 400 έναντι 550 μέτρων του πρώτου προσφεύγοντος και ενώ το 80% των φοιτητών παρακολουθεί στα Κιμμέρια και

ούτως θα μεταβαίνει δια του λεωφορείου στην πόλη για να σιτισθεί. Ο δε δεύτερος προσφεύγων υπολείπεται των άλλων δύο διαγωνιζομένων ως προς τις αποστάσεις και από την πύλη του Πανεπιστημίου και από την εγγύτερη στάση λεωφορείου. Κατόπιν τούτων, κρίθηκε ότι η βαθμολογία του πρώτου προσφεύγοντος πρέπει να αυξηθεί κατά 1 μονάδα και να ανέλθει σε 111, με πρώτο κατά 1 μονάδα τον πρώτο παρεμβαίνοντα και τρίτο πλέον τον δεύτερο προσφεύγοντα. Η δε ως άνω αιτιολογία της αναθέτουσας έλαβε υπόψη της αμφοτέρα τα ζητήματα για τα οποία ακυρώθηκε η πρώτη βαθμολόγησή της όπως προκύπτει από την αναλυτική αιτιολογία της, η οποία με πληρότητα συγκρίνει τις τρεις προσφορές ανά κάθε παράμετρο που αφορά το κριτήριο Α3.α και ρητά μνημονεύει την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 και τα πορίσματά της, τα οποία χρησιμοποιεί ως τα νέα συγκριτικά στοιχεία για τη νέα βαθμολόγηση (δηλαδή λαμβάνει υπόψη τις ορθές εκατέρωθεν αποστάσεις από την πύλη του Πανεπιστημίου και λαμβάνει υπόψη και τις αποστάσεις από την εγγύτερη στάση λεωφορείου, ενώ δεν λαμβάνει υπόψη της τον εξοπλισμό του πρώτου προσφεύγοντος ως μεταχειρισμένου, κατά το ρητό γράμμα της). Κατέληξε δε κατ' αποτέλεσμα σε αύξηση της βαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος. Δεν προκύπτει, συνεπώς, ως βάσιμος ο ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος ότι η παραπάνω νέα βαθμολόγηση διαφοροποιήθηκε από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018, η οποία αφενός ουδέποτε έκρινε ότι το ζήτημα της απόστασης από την πύλη του Πανεπιστημίου ήταν το κυρίως βαρύνον για τη βαθμολόγηση του κριτηρίου αξιολόγησης (αλλά αναγνώρισε ότι η αναθέτουσα έδωσε βαρύτητα σε αυτό κατά την πρώτη βαθμολόγηση), αφετέρου ουδέποτε έκρινε ότι δεν παρακολουθεί το 80% μαθήματα στα Κιμμέρια. Εξάλλου, δεδομένου ότι ελήφθησαν υπόψη τα ζητήματα για τα οποία διετάχθη αναπομπή και δη υπέρ του πρώτου προσφεύγοντος, η ΑΕΠΠ δεν δύναται να εξετάσει και να κρίνει αν η ορθή αύξηση της βαθμολόγησης του πρώτου προσφεύγοντος έπρεπε να είναι 1 ή περισσότερες μονάδες, ζήτημα που εκφεύγει της αρμοδιότητάς της και υπεισέρχεται στην ανέλεγκτη ουσιαστική και τεχνική κρίση της αναθέτουσας. Και τούτο διότι αυτό καθαυτό το εν γένει ζήτημα των βαθμών στους οποίους αντιστοιχεί η αντικειμενική αξιολόγηση κάθε προσφοράς δεν μπορεί να ελεγχθεί μέσω της ακυρωτικής αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ, κατ' άρ. 367

παρ. 1 Ν. 4412/2016, η οποία δεν εκτείνεται κατά νόμο σε ουσιαστικό και ιδίως τεχνικό έλεγχο των κρίσεων των αναθετουσών ούτε η ΑΕΠΠ συνιστά τυχόν δευτεροβάθμιο όργανο αξιολόγησης προσφορών. Αλλά η αρμοδιότητά της εκτείνεται σε ακυρωτικού χαρακτήρα έλεγχο νομιμότητας της βαθμολογικής κρίσης της αναθέτουσας ως προς την ορθότητα και πληρότητα της αιτιολογίας της και δη σε σχέση με το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης, ζητήματα μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η λήψη υπόψη ορθών στοιχείων και μη λήψη υπόψη εσφαλμένων, η συνέχεια των αιτιολογικών της αξιολογήσεων με το βαθμολογικό αποτέλεσμα, ως και η τήρηση του ενιαίου μέτρου κρίσης μεταξύ των διαγωνιζομένων, δηλαδή της ίδιας κρίσης για παρόμοια στοιχεία και της μη εξίσωσης ανόμοιων στοιχείων. Ο δε πρώτος προσφεύγων ουδέν ειδικότερο, εξάλλου, ισχυρίζεται περί παραβίασης του ενιαίου μέτρου κρίσης ούτε περί της κρίσης ως προς την βαρύτητα της απόστασης από στάσεις λεωφορείων, της κρίσης περί του εμβαδού ή οποιασδήποτε άλλης κρίσης που το πρώτον ενσωματώθηκε στη νυν προσβαλλόμενη. Αβάσιμα δε επικαλείται ότι το πρώτον τώρα ελήφθη υπόψη η παράμετρος του εμβαδού, ενώ στην πραγματικότητα κατά τη νέα βαθμολογική κρίση η αναθέτουσα ανέλυσε ανά κάθε στοιχείο και κατέταξε τις προσφορές μεταξύ τους, χωρίς τούτο να είναι απαραίτητο για την καταρχήν ορθότητα της αιτιολογίας της, ενώ κατά την προηγούμενη βαθμολόγηση το ζήτημα του εμβαδού και πάλι είχε αναφερθεί χωρίς απλώς να διαλάβει η αναθέτουσα ρητή σκέψη στην αιτιολογία της περί της σχετικής επί του ζητήματος αυτού κατάταξης των προσφορών και χωρίς πανηγυρικά να ανακηρύξει τη βαρύτητά του (στοιχείο που όμως δεν σημαίνει ότι δεν του απέδωσε ή δεν έπρεπε να το αποδώσει βαρύτητα). Σημειωτέον δε, ότι η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος εξαρχής και ήδη από την πρώτη βαθμολόγηση είχε ληφθεί υπόψη από την αναθέτουσα ως τρίτη και με μεγάλη διαφορά ως προς το εν γένει ζήτημα της απόστασης από τις άλλες δύο προσφορές και παρά ταύτα, βάσει και των άλλων στοιχείων που έκρινε υπέρ της η αναθέτουσα, είχε καταλήξει ως ισόβαθμη με την προσφορά του νυν πρώτου προσφεύγοντος. Η δε λήψη υπόψη του στοιχείου της απόστασης από στάσεις λεωφορείων ως ειδικότερο ζήτημα της εν γένει απόστασης των εστιατορίων από κρίσιμα σημεία, ουδόλως διαφοροποιεί κατ' αποτέλεσμα το

ζήτημα, αφού και πάλι η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος, όπως και εξαρχής, τρίτη κατετάγη σε αυτό το ζήτημα, ενώ πλέον κατετάγη και τρίτη σε επίπεδο βαθμολογίας με τον πρώτο προσφεύγοντα να την υπερβαίνει ακριβώς διότι ελήφθη υπόψη υπέρ αυτού η ορθή απόσταση από την πύλη του Πανεπιστημίου και δεν ελήφθη εις βάρος του υπόψη το ζήτημα του εξοπλισμού. Ούτε η λήψη υπόψη του ζητήματος απόστασης και από στάσεις λεωφορείων συνεπάγεται ότι θα έπρεπε να δοθεί καταλυτική βαρύτητα στο ζήτημα των εν γένει αποστάσεων, έναντι κάθε άλλης παραμέτρου. Εξάλλου, όπως προκύπτει και από τη σκ. 8, η αναπομπή προς νέα εξαρχής βαθμολογική κρίση κατά διόρθωση σφαλμάτων που έχουν εμφοιλωρήσει σε προηγούμενη βαθμολογική κρίση, δεν εμποδίζει καταρχήν την αναθέτουσα να λάβει υπόψη της στοιχεία που όφειλε να λάβει υπόψη και να ασκήσει την εν γένει αρμοδιότητα αξιολόγησης κατ' ανέλεγκτη ουσιαστική της κρίση με στάθμιση των παραμέτρων που όφειλε να λάβει υπόψη ή νέα στάθμιση παραμέτρων που ήδη είχε λάβει υπόψη, διότι ούτως ή άλλως, είχε την αρμοδιότητα να ανακαλέσει, ακόμη και χωρίς τη μεσολάβηση Απόφασης της ΑΕΠΠ, την προηγούμενη βαθμολόγησή της και να προβεί σε νεότερη εξαρχής βαθμολόγηση, με μόνο πλέον όριο της τη μη παραβίαση όσων έκρινε ήδη η προτέρα Απόφαση της ΑΕΠΠ, ζητήματα επί των οποίων δεν επιτρέπεται να επανέλθει και να κρίνει κατ' αντίθετο τρόπο από την ΑΕΠΠ. Και τούτο παρότι ούτως ή άλλως εν προκειμένω και όσον αφορά το κριτήριο Α3.α δεν προκύπτει ότι τα παραπάνω έλαβαν χώρα κατά τη νέα αξιολόγηση, η οποία παρέμεινε στο πλαίσιο της προηγούμενης βαθμολόγησης με την προσθήκη και μεταβολή μόνο όσων ζητημάτων για τα οποία χώρησε αναπομπή και όσον αφορά και αυτά, κατά το γράμμα των όσων εκρίθησαν επί αυτών από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018. Συνεπώς, δεν προκύπτει ότι η νυν προσβαλλομένη παρέβη το διατακτικό και τις εξ αυτού παραπεμπόμενες κρίσεις της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 ούτε, εκ των ισχυρισμών τουλάχιστον του προσφεύγοντος, προκύπτει ότι έλαβε υπόψη της νέα εσφαλμένα στοιχεία ούτε αυτός ειδικότερα και με σαφή και ορισμένο ισχυρισμό υποδεικνύει τον τρόπο και το μέτρο κατά το οποίο τυχόν παραβιάστηκε το ενιαίο μέτρο κρίσης, ενώ το περαιτέρω ζήτημα της ακριβούς βαθμολογικής διαφοράς στην οποία θα έπρεπε να μετρηθεί η τυχόν υπεροχή του πρώτου προσφεύγοντος έναντι του δεύτερου

προσφεύγοντος ή του αριθμού των βαθμών κατά τους οποίους τυχόν έπρεπε να αυξηθεί η βαθμολογία του πρώτου προσφεύγοντος έναντι αμφοτέρων των λοιπών μετεχόντων, αφενός εκφεύγει της αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ, αφετέρου δεν απορρέει ούτως ή άλλως από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της πρώτης προσφυγής, να γίνει δεκτή η παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντος, ως και αυτή του πρώτου παρεμβαίνοντος καθ' ο μέρος στράφηκαν κατά της τυχόν αποδοχής του.

30. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής και τον δεύτερο λόγο της δεύτερης προσφυγής που αμφότεροι στρέφονται κατά της βαθμολόγησης επί του κριτηρίου αξιολόγησης Β1, προκύπτει ότι το Πρακτικό της 4^{ης} Συνεδρίασης της Επιτροπής Διαγωνισμού αναφέρει όσον αφορά την επαναβαθμολόγηση του κριτηρίου Β.1 τα ακόλουθα *«Και οι τρεις εταιρείες υπερκαλύπτουν με τις συμβάσεις και τον όγκο τους τον προϋπολογισμό και τις ανάγκες του έργου του Δ.Π.Θ. από άποψη εμπειρίας, ενώ όλες προσκόμισαν τουλάχιστον τρεις βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης προσφερόμενων υπηρεσιών από συνεργαζόμενους φορείς. Ο παρακάτω πίνακας προκύπτει σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στη διακήρυξη ... Την εμπειρία σε υπηρεσίες μαζικής σίτισης που έχουν παρασχεθεί από τον υποψήφιο ανάδοχο με την σημερινή μορφή της επιχείρησης κατά τα τρία (3) προηγούμενα έτη (2014, 2015, 2016). Τη διάθεση αποδεικτικών στοιχείων (συμβάσεις) από τα οποία θα προκύπτει ότι συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, τουλάχιστον για εννέα (9) μήνες το έτος, παρέχει πλήρη σίτιση, γεύμα και δείπνο σε τουλάχιστον 1.500 άτομα (όχι περιστασιακή εξυπηρέτηση αναγκών τροφοδοσίας κοινωνικών ή άλλων εκδηλώσεων), κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη ... (σελ. 24 αυτής).»...* Κατέληξε δε δια του συνημμένου στο Πρακτικό Πίνακα ότι ο δεύτερος προσφεύγων εμφανίζει αριθμό ημερήσιων μερίδων για το 2014 735.000, για το έτος 2015 787.500 και για το έτος 2016 2.326.000, άρα σύνολο τριετίας 3.848.500 και μέσο όρο σπιτιζομένων ημερησίων την τριετία 3.511,44, ο πρώτος προσφεύγων εμφανίζει αριθμό ημερήσιων μερίδων για το 2014 3.124.356, για το έτος 2015 3.448.780 και για το έτος 2016 2.501.900, άρα σύνολο τριετίας

9.075.036 και μέσο όρο σπιτιζομένων ημερησίων την τριετία 8.280,14 και ο πρώτος παρεμβαίνων εμφανίζει αριθμό ημερήσιων μερίδων για το 2014 12.010.544, για το έτος 2015 11.943.440 και για το έτος 2016 14.401.468, άρα σύνολο τριετίας 38.355.452 και μέσο όρο σπιτιζομένων ημερησίων την τριετία 34.995,85. Με βάση αυτά τα πορίσματα η Επιτροπή Διαγωνισμού κατέληξε στα εξής «Ο υπολογισμός του αριθμού ημερήσιων μερίδων έγινε ακολουθώντας τις σχετικές παραδοχές της με αριθ. 328/2018 απόφασης της ΑΕΠΠ. Σύμφωνα με τη σκ. 21 «... Η αναθέτουσα όφειλε από τον κατάλογο συμβάσεων που προσκόμισαν οι προσφέροντες, να εξαγάγει τα επιμέρους ανά σύμβαση γινόμενα με πολλαπλασιασμό της διάρκειας σε ημέρες εκάστης σύμβασεως επί τον αριθμό των σπιτιζομένων δι' αυτής και εν τέλει να αθροίσει τα γινόμενα αυτά, ώστε να εξαγάγει τον συνολικό ανά προσφέροντα αριθμό ημερησίων σιτίσεων και αφού διαιρέσει αυτόν με τον αριθμό ημερών της ως άνω τριετίας, να αντιπαραβάλει τους ως άνω ημερήσιους μέσους όρους σπιτιζομένων τόσο μεταξύ τους, όσο και με τον μέσο όρο που αντιστοιχεί στην παραπάνω ελάχιστη απαίτηση ($1.215.000/1096=1.108,57664$ σπιτιζόμενοι ανά ημέρα) και με βάση αυτά τα στοιχεία, ήτοι τόσο συγκριτικά μεταξύ των προσφορών όσο και με αναφορά στη σχέση εκάστης προσφοράς ως προς το ελάχιστο αυτό όριο που ορίζει τη βάση 100, να προβεί σε βαθμολόγηση της υπερκάλυψης, δηλαδή του πέραν του 100 μέρους της βαθμολογίας κάθε προσφοράς...». Η εταιρεία ... έχει κατά μέσο όρο 3.511,41 ημερήσιες μερίδες την τριετία 2014-2016, η εταιρεία ... έχει κατά μέσο όρο 8.280,14 ημερήσιες μερίδες την τριετία 2014-2016, και η εταιρεία ... έχει κατά μέσο όρο 34.995,85 ημερήσιες μερίδες την τριετία 2014-2016. Το ελάχιστο όριο σπιτιζομένων ανά ημέρα την τριετία 2014-2016 είναι 1.108,58. Επίσης, η εταιρεία ... όχι μόνο υπερκαλύπτει το κριτήριο, προηγούμενη σημαντικά των άλλων δύο εταιρειών, κατά 3.156,81% πάνω από το ελάχιστο όριο των 1.108,58 σπιτιζομένων ανά ημέρα την τριετία 2014-2016, αλλά ισχύει και η παρακάτω σχέση $2,97 \times (3.511,41 + 8.280,14) = 34.995,85$. Δηλαδή, ο μέσος αριθμός σπιτιζομένων της εταιρείας ... την τριετία 2014-2016 είναι σχεδόν τριπλάσιος από το άθροισμα των μέσων αριθμών σπιτιζομένων των εταιρειών ... και .... Επίσης, η εταιρεία ... έχει 235,81% περισσότερες μερίδες από την εταιρεία ..., ενώ η εταιρεία ... έχει 996,63% περισσότερες από την

εταιρεία ... και 422,65% περισσότερες από την εταιρεία .... Κατ' επέκταση η εταιρεία ... υπερκαλύπτει το κριτήριο, προηγούμενη σημαντικά των άλλων δύο εταιρειών. Δεύτερη έρχεται η εταιρεία ... και τρίτη η εταιρεία .... Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη τη σκ. 21 της απόφασης της 328/2018 της ΑΕΠΠ «... να αντιπαραβάλει τους ως άνω ημερήσιους μέσους όρους σιτιζομένων τόσο μεταξύ τους, όσο και με τον μέσο όρο που αντιστοιχεί στην παραπάνω ελάχιστη απαίτηση ($1.215.000/1096=1.108,57664$ σιτιζόμενοι ανά ημέρα) και με βάση αυτά τα στοιχεία, ήτοι τόσο συγκριτικά μεταξύ των προσφορών όσο και με αναφορά στη σχέση εκάστης προσφοράς ως προς το ελάχιστο αυτό όριο που ορίζει τη βάση 100, να προβεί σε βαθμολόγηση της υπερκάλυψης, δηλαδή του πέραν του 100 μέρους της βαθμολογίας κάθε προσφοράς ...» η βαθμολογία της εταιρείας ... ορίζεται στα 102, η βαθμολογία της εταιρείας ... (235,81% περισσότερες ημερήσιες μερίδες από την εταιρεία ...) είναι 104,72 και η βαθμολογία της εταιρείας ... (996,63% περισσότερες ημερήσιες μερίδες από την εταιρεία ...) είναι 119,94. Η βαθμολογία αυτή επιβεβαιώνει ότι ο μέσος αριθμός σιτιζομένων της εταιρείας ... την τριετία 2014-2016 είναι τριπλάσια από το άθροισμα των μέσων αριθμών σιτιζομένων των εταιρειών ... και ..., αφού $2,97 \times (2 + 4,72) = 19,94$ ». Με αυτήν την αιτιολογία ο πρώτος προσφεύγων έλαβε 104,72 βαθμούς, ο δεύτερος προσφεύγων 102 βαθμούς και ο πρώτος παρεμβαίνων 119,94 βαθμούς.

31. Επειδή, όσον αφορά το κριτήριο αξιολόγησης Β1, η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 έκρινε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα, σκ. 21 «...η αντιστοιχία και μετάφραση του ως άνω ελαχίστου ορίου σε σύνολο ημερησίων αποδεκτών δηλαδή ημερήσιες σιτίσεις (καίτοι κατά τα ανωτέρω δεν αρκεί για να επιτευχθεί το ελάχιστο όριο η συμπλήρωση απλώς του αριθμού αυτού εντός του έτους αλλά χρειάζεται και η σύμπτωση ελαχίστου αριθμού με τον διανυόμενο χρόνο) ανέρχεται σε 1.215.000 σιτίσεις εντός της ως άνω τριετίας. Το μέγεθος αυτό είναι εκείνο με το οποίο πρέπει να αντιπαραβληθούν οι πληρούσες τον ως άνω ελάχιστο όρο και ούτως καταρχήν αποδεκτές προσφορές και συγκεκριμένα, διότι κατά το περιεχόμενο του κριτηρίου συγκριτέο μέγεθος είναι ο ημερήσιος μέσος

όρος σιτίσεων εντός του διαστήματος ήτοι της τριετίας, άρα το απόλυτο άθροισμα ημερησίων σιτίσεων στο επίπεδο της τριετίας και όχι ο τυχόν ανά έτος μέσος όρος και κατ' αποτέλεσμα, για τη σύγκριση και την πέραν του 100 βαθμολογία λαμβάνονται υπόψη όλες οι σιτίσεις από 1/1/2014-31/12/2016 χωρίς διάκριση με βάση το έτος ή την ποσότητα ανά σύμβαση. Επομένως, η αναθέτουσα όφειλε από τον κατάλογο συμβάσεων που προσκόμισαν οι προσφέροντες, να εξαγάγει τα επιμέρους ανά σύμβαση γινόμενα με πολλαπλασιασμό της διάρκειας σε ημέρες εκάστης συμβάσεως επί τον αριθμό των σιτιζομένων δι' αυτής και εν τέλει να αθροίσει τα γινόμενα αυτά, ώστε να εξαγάγει τον συνολικό ανά προσφέροντα αριθμό ημερησίων σιτίσεων και αφού διαιρέσει αυτόν με τον αριθμό ημερών της ως άνω τριετίας, να αντιπαραβάλει τους ως άνω ημερήσιους μέσους όρους σιτιζομένων τόσο μεταξύ τους, όσο και με τον μέσο όρο που αντιστοιχεί στην παραπάνω ελάχιστη απαίτηση ($1.215.000/1096 = 1.108,57664$ σιτιζόμενοι ανά ημέρα) και με βάση αυτά τα στοιχεία, ήτοι τόσο συγκριτικά μεταξύ των προσφορών όσο και με αναφορά στη σχέση εκάστης προσφοράς ως προς το ελάχιστο αυτό όριο που ορίζει τη βάση 100, να προβεί σε βαθμολόγηση της υπερκάλυψης, δηλαδή του πέραν του 100 μέρους της βαθμολογίας κάθε προσφοράς. Μη ακολουθώντας τα ως άνω ρητά προκύπτοντα από τη διακήρυξη, η προσβαλλομένη έσφαλε και οδηγήθηκε σε βαθμολογία επί του κριτηρίου B1 που ερείδεται επί όλως εσφαλμένης αιτιολογίας και αυθαίρετης ως και περαιτέρω εσφαλμένης μεθοδολογίας... Επομένως, κατ' αποδοχή του πρώτου ειδικότερου ισχυρισμού του δέκατου λόγου της προσφυγής, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα καθ' ο μέρος εξήγαγε τις βαθμολογίες τόσο του προσφέροντος αυτοτελώς όσο και σε σχέση με αυτές του οικονομικού φορέα ... αλλά και του παρεμβαίνοντος ... επί του κριτηρίου αξιολόγησης B1 και συνεπώς βαθμολόγησε τον προσφεύγοντα εσφαλμένα, αφού για τη βαθμολογία του έλαβε υπόψη εσφαλμένα στοιχεία, τα οποία τα συνέκρινε με ομοίως όλως εσφαλμένα και άσχετα με τη διακήρυξη στοιχεία άλλων προσφορών, ενώ αυτός υπερκάλυπτε τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη. Πρέπει δε να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα, ώστε αυτή να προβεί σε νέα αξιολόγηση του κριτηρίου B1 και νέα βαθμολόγηση των προσφορών, με νέους υπολογισμούς και αριθμητικές επαληθεύσεις εκ μέρους της αναθέτουσας,

υπό τους όρους και τη διαδικασία που αναφέρεται αναλυτικά στην παρούσα σκέψη και η οποία προκύπτει ευθέως και αποκλειστικά από τη διακήρυξη.». Συνεπώς, το 1.215.000 συνιστά τον αριθμό ημερησίων σιτίσεων που σε συνδυασμό με άλλες παραμέτρους, εξασφαλίζει τον βαθμό 100, πράγμα που ισχύει για κάθε έναν εκ των προκείμενων διαγωνιζομένων. Ο μεν πρώτος προσφεύγων εμφανίζει κατά τους υπολογισμούς της αναθέτουσας 9.075.036 ημερήσιες σιτίσεις ή μέσο όρο ημερησίας 8.280,14, ο δε δεύτερος προσφεύγων 3.848.500 ημερήσιες σιτίσεις ή μέσο όρο ημερησίας 3.511,41, ο δε πρώτος παρεμβαίνων 38.355.452 ημερήσιες σιτίσεις ή μέσο όρο ημερησίας 34.995,85. Σημειώνεται δε ότι οι αριθμοί που ανεγράφησαν στην Απόφαση 328/2018 κατά ρητή μνεία της, αναφέρθηκαν με ρητή επιφύλαξη επανελέγχου και επανάληψης της εξαγωγής τους από την αναθέτουσα και μόνο στο πλαίσιο επίδειξης του τρόπου με τον οποίο όφειλε να λάβει χώρα ορθά η βαθμολόγηση στο κριτήριο B1 και εντοπισμού του προδήλου του σφάλματος που είχε επιφορμήσει κατά την πρότερη κρίση της. Η δε αναθέτουσα επανέλαβε όντως τη βαθμολόγηση και ειδικότερα προβαίνοντας σε αναλογικές συγκρίσεις μεταξύ των αντιστοιχών αριθμητικών μεγεθών κάθε διαγωνιζομένου.

32. Επειδή, σύμφωνα με τη σκ. 21 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 η τότε βαθμολόγηση του κριτηρίου B1 από την αναθέτουσα είχε ακυρωθεί για τους ακόλουθους σωρευτικούς λόγους. Πρώτον, διότι η αναθέτουσα είχε εξαγάγει τη βαθμολογία κάθε μετέχοντος βάσει απλώς και μόνο αριθμητικής συσχέτισης των συγκρινόμενων μεγεθών μεταξύ τους, ενώ όφειλε, όπως μνημονεύεται και στη νυν προσβαλλομένη «*να αντιπαραβάλει τους ως άνω ημερήσιους μέσους όρους σιτιζομένων τόσο μεταξύ τους, όσο και με τον μέσο όρο που αντιστοιχεί στην παραπάνω ελάχιστη απαίτηση (1.215.000/1096=1.108,57664 σιτιζόμενοι ανά ημέρα) και με βάση αυτά τα στοιχεία, ήτοι τόσο συγκριτικά μεταξύ των προσφορών όσο και με αναφορά στη σχέση εκάστης προσφοράς ως προς το ελάχιστο αυτό όριο που ορίζει τη βάση 100, να προβεί σε βαθμολόγηση της υπερκάλυψης, δηλαδή του πέραν του 100 μέρους της βαθμολογίας κάθε προσφοράς*». Δηλαδή, η αναθέτουσα ναι μεν

όφειλε και ορθώς εν μέρει τότε έπραξε να αντιπαραβάλει τις συγκρινόμενες ποσότητες μεταξύ τους, αλλά συγχρόνως όφειλε για την εξαγωγή της βαθμολογίας να λάβει υπόψη και τη σύγκριση εκάστης προσφοράς ως προς την ελάχιστη απαίτηση που όριζε τη λήψη βαθμού 100, στοιχείο που ουδόλως τότε είχε ληφθεί υπόψη, ενώ δεν είχε καν υπολογιστεί και αξιολογηθεί η ποσότητα στην οποία αντιστοιχούσε το παραπάνω ελάχιστο όριο, αλλά απλώς η προσφορά με τη μέγιστη ποσότητα είχε βαθμολογηθεί με 120 και οι άλλες δύο είχαν βαθμολογηθεί ως προς το άνω του 100 τμήμα της βαθμολογίας τους με βάση την απόστασή τους αναλογικά, από την προσφορά με τη μέγιστη ποσότητα. Δεύτερον, η αναθέτουσα στην τότε βαθμολόγησή της, όπως αναφέρεται στις σκ. 21 και 8 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 «βάσισε την οικεία κρίση της, όπως ρητά αποτυπώνεται στην αναλυτική αιτιολογία της και τα αριθμητικά μεγέθη που εκεί περιλαμβάνει, σε μια σύγκριση μεταξύ αθροισμάτων που δεν έχουν σχέση ούτε με τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη και κυρίως ούτε με κάποια λογική, αφού άθροισε τους απόλυτους αριθμούς των ανά σύμβαση σιτιζομένων, χωρίς να λάβει υπόψη της τη διάρκεια κάθε σύμβασης και έτσι εξομοίωσε ή έθεσε σε δυσχερέστερη θέση συμβάσεις που αντιστοιχούν σε μεγαλύτερο ολικό αριθμό σιτίσεων εντός της περιόδου 2013-2016 έναντι συμβάσεων με μικρότερο ολικό αριθμό σιτίσεων αλλά μεγαλύτερο αριθμό σιτιζομένων (με μικρότερη όμως διάρκεια και επομένως λιγότερες σιτίσεις) ή αντίστοιχα αλλοίωσε, απομείωσε ή αντίστροφα μεγέθυνε αδικαιολόγητα την ποσοτική συσχέτιση μεταξύ των οικείων συγκρινόμενων μεγεθών και κατ' αποτέλεσμα η οικεία κρίση της αναθέτουσας είναι εν όλω αυθαίρετη και προδήλως εσφαλμένη. Εξάλλου, ουδόλως η αναθέτουσα έλαβε υπόψη της τον αριθμό αποδεκτών, δηλαδή τον ημερήσιο μέσο όρο σιτισθέντων, μέγεθος και στοιχείο που δεν εμφανίζεται καν στη βαθμολογική αιτιολογία παρά τη ρητή αναφορά της διακήρυξης στο στοιχείο αυτό ως το λαμβανόμενο υπόψη για την εξαγωγή της βαθμολογίας στο κριτήριο B1, και αυτό πέραν του ότι κατά τα ανωτέρω έλαβε υπόψη της ένα αυθαίρετο και εξαχθέν δια εσφαλμένης λογικής διαδικασίας μέγεθος που δεν αντιστοιχεί ούτε σε πλήθος αποδεκτών ούτε σε ημερήσιο μέσο όρο σιτισθέντων (και περαιτέρω δεν εξηγείται καν από την αναθέτουσα πως προέκυψε ως αριθμός τόσο για τον προσφεύγοντα όσο και

τους άλλους δύο μετέχοντες, παρότι η ίδια μέθοδος εφαρμοσθείσα επί του πρώτου οδηγεί σε άλλο αποτέλεσμα από αυτό που ελήφθη υπόψη, καίτοι ούτως ή άλλως η ίδια η εξαρχής εξαγωγή του ήταν εσφαλμένη, βλ. ανωτέρω σκ. 8), ως τη μόνη συγκριτική παράμετρο μεταξύ των προσφορών». Δηλαδή, όχι μόνο η τότε βαθμολόγηση είχε βασισθεί αποκλειστικά και μόνο σε σύγκριση των οικείων μεγεθών κάθε προσφοράς μεταξύ τους, χωρίς σύγχρονη σύγκριση και με το μέγεθος που αντιστοιχούσε στην ελάχιστη απαίτηση, όχι μόνο δεν είχε υπολογίσει και λάβει υπόψη και το μέγεθος που αντιστοιχούσε στην ελάχιστη αυτή απαίτηση, αλλά εν τέλει συνέκρινε μεταξύ τους ανόμοια και μη συγκρίσιμα μεγέθη, έχοντας υπολογίσει δηλαδή, εσφαλμένα τις συγκρινόμενες ποσότητες. Η δε Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018, η οποία ως ουδέποτε αμφισβητηθείσα κατέστη δεσμευτική τόσο για τους τότε και τους νυν διαδίκους όσο και για την ίδια την ΑΕΠΠ, προέβη εν τέλει η ίδια στον υπολογισμό της ελάχιστης ποσότητας, ήτοι του μεγέθους που έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη για τη βαθμολόγηση με τουλάχιστον 100 και περαιτέρω, προς ανάδειξη του μεγέθους της βαθμολογικής στρέβλωσης που επήλθε, υπολόγισε ενδεικτικά και με ρητή αναπομπή στην αναθέτουσα προς εκ νέου επαληθευτικό υπολογισμό και τα συγκριτέα μεγέθη κάθε προσφοράς. Σημειωτέον πάντως, ότι η ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ουδέποτε έκρινε ότι αποκλείεται η λήψη βαθμού 120 από την προσφορά με το ανώτερο συγκριτικά μέγεθος. Αλλά έκρινε ότι είναι εσφαλμένη η εξαρχής βαθμολόγησή της με 120, απλώς και μόνο διότι είναι ανώτερη αριθμητικά από τις υπόλοιπες χωρίς καμία περαιτέρω αιτιολόγηση και η περαιτέρω βαθμολόγηση των υπολοίπων δια απλής προσαρμογής της αναλογίας του μεγέθους στο οποίο έκαστη αντιστοιχεί στο ανώτερο συγκριτικά μέγεθος της εξαρχής, εκ των προτέρων και άνευ έτερης αιτιολογίας βαθμολογηθείσας με 120. Και τούτο γιατί ναι μεν η απονομή της βαθμολογίας, ακόμη και του 120, ανάγεται καταρχήν στην ανέλεγκτη κρίση της αναθέτουσας χωρίς να απαιτείται για τη νομιμότητα αυτής άνευ ετέρου αναλυτική και ειδική αιτιολογία περί του γιατί η προσφορά έπρεπε να λάβει όχι μόνο συγκριτικά υψηλότερο, αλλά και τον ανώτατο δυνατό βαθμό. Αλλά γιατί, εφόσον το κριτήριο αξιολόγησης είναι αποκλειστικά ποσοτικό και εν τέλει και ως αποκλειστικά ποσοτικό και αναγόμενο σε σύγκριση αριθμητικών μεγεθών το εφήρμοσε η αναθέτουσα, η

τελευταία δεσμεύεται αφενός, αν μη τι άλλο να εφαρμόσει ορθά τους οικείους μαθηματικούς και λογικούς κανόνες, ήτοι να εκτελεί ορθά τις οικείες αριθμητικές πράξεις και να συγκρίνει όμοια, ανάλογα και συγκρίσιμα μεταξύ τους αριθμητικά μεγέθη. Αφετέρου δεσμεύεται εφόσον η σύγκρισή που επιχειρεί οδηγεί στην εξαγωγή αριθμητικών αναλογιών μεταξύ των προσφορών, όπως έπραξε στην τότε βαθμολόγησή της η αναθέτουσα, να μην μετατρέπει την αναλογία αυτή σε επιμέρους βαθμούς που οδηγούν στη μέγιστη δυνατή, βάσει της αναλογίας, αριθμητική διαφορά μεταξύ των βαθμολογιών, χωρίς συγχρόνως να προκύπτει ότι η επιλεχθείσα αυτή μετατροπή, άρα και βαθμολογική διαφορά, αντικατοπτρίζει μια εύλογη σύγκριση μεταξύ τόσο ανάμεσα των προσφορών, όσο και ανάμεσα σε έκαστη προσφορά και τη βαθμολογική βάση, δηλαδή την ελάχιστη απαίτηση. Άρα, δεν αποκλείεται ούτε η βαθμολόγηση άνω του 100 με βάση την αναλογία των ποσοτικών μεγεθών ούτε η απονομή βαθμολογίας 120 στην προσφορά με το συγκριτικά υψηλότερο μέγεθος ούτε η επιλογή της μετατροπής της αναλογίας σε βαθμολογική συσχέτιση που οδηγεί στη μέγιστη διαφορά. Ούτε η απονομή του βαθμού 120 χρήζει εξαρχής και σε κάθε περίπτωση ειδικής προς τούτο αιτιολόγησης. Αλλά στην ειδικότερη περίπτωση που η άνω του 100 βαθμολογία επιλέγεται από την αναθέτουσα να απονεμηθεί με βάση την αριθμητική αναλογία των μεγεθών κάθε προσφοράς, η μετατροπή της σε επιμέρους βαθμούς που οδηγούν στη μέγιστη βαθμολογική διαφορά μεταξύ των προσφορών (η οποία ταυτίζεται αναγκαστικά και λογικά με την απονομή στην προσφορά με το υψηλότερο μέγεθος βαθμολογίας 120 ή τείνουσας στο 120, βλ. και σκ. 21 Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, όπου αποδεικνύεται γιατί η μετατροπή αναλογίας σε βαθμούς με τρόπο τέτοιο, ώστε η προσφορά με το υψηλότερο μέγεθος τείνει προς το 120 μεγιστοποιεί τη βαθμολογική διαφορά), θα πρέπει να στηρίζεται στο γεγονός, που δύναται ρητά να αναφέρεται στην αιτιολογία ή σε κάθε περίπτωση να προκύπτει από τον φάκελο της υπόθεσης, ότι η βαθμολογία που εν τέλει θα λάβει κάθε προσφορά εν τέλει εξάγεται λαμβάνοντας υπόψη και τη σύγκριση μεταξύ του αριθμητικού μεγέθους που επιδεικνύει κάθε προσφορά και του αριθμητικού μεγέθους της ελάχιστης απαίτησης. Δηλαδή θα πρέπει να προκύπτει ότι η λήψη από την ανώτερη αριθμητικά προσφορά βαθμού τείνοντος προς το 120 εκφράζει κατά

βέλτιστο τρόπο την αληθή συσχέτιση της, εκτός των άλλων, και με την ελάχιστη απαίτηση, και άρα είναι εύλογη, όπως κατ' αποτέλεσμα, αντίστοιχα είναι εύλογη και η βαθμολογική της διαφορά από τις άλλες προσφορές, όπως και η βαθμολογική διαφορά των άλλων προσφορών από το 100. Αυτή ήταν η έννοια και το γράμμα του περιεχομένου της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 και όχι ότι θα πρέπει να απονέμεται η βαθμολογία που μετατρέπει την αναλογία μεγεθών στη μικρότερη δυνατή βαθμολογική διαφορά ή ότι αποκλείεται η μετατροπή της με τρόπο που καταλήγει στη μέγιστη δυνατή βαθμολογική διαφορά. Αλλά ότι η μετατροπή της αριθμητικής αναλογίας σε βαθμολογική συσχέτιση τέτοια που μεγιστοποιεί τη διαφορά, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της και να δικαιολογείται εκτός των άλλων και από τη σύγκριση εκάστης προσφοράς με την ελάχιστη απαίτηση, άλλως είναι πλημμελώς αιτιολογημένη. Εξάλλου, υπό τα δεδομένα της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018, ήταν εσφαλμένα ακόμη και τα μεγέθη που συγκρίθηκαν (στοιχείο που προέχει της υπαγωγής τους σε βαθμολογία), οπότε ούτως ή άλλως η παραπάνω Απόφαση δεν μπορούσε να οδηγηθεί σε κρίση και ούτε οδηγήθηκε στο ότι συγκεκριμένα στην επίδικη περίπτωση η βαθμολογική διαφορά ήταν δυσανάλογη ή ότι έπρεπε να εξαχθεί η βαθμολογική διαφορά με τρόπο που θα την καθιστούσε μικρότερη και θα μετέτρεπε την όποια εν τέλει και κατόπιν σωστής σύγκρισης (που ακόμη δεν είχε τότε λάβει χώρα) αναλογία μεταξύ των προσφορών σε χαμηλότερες βαθμολογίες και συσχετίσεις. Τονίζεται ότι όλα τα ανωτέρω που εξάγονται από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 και το γράμμα αυτής, προέκυψαν διότι η προκείμενη διακήρυξη δεν παρέθετε κανένα κανόνα, τρόπο και μέθοδο για τη βαθμολογία του κριτηρίου Β1, με αποτέλεσμα να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας με ποιο σύστημα εν τέλει θα απονεμίσει τις βαθμολογίες με μόνη εκ της διακήρυξης κατεύθυνση ότι *«Αξιολογείται και βαθμολογείται συγκριτικά η ικανότητα των υποψηφίων να παράσχουν τις ζητούμενες υπηρεσίες με βάση: α) Την εμπειρία σε υπηρεσίες μαζικής σίτισης που έχουν παρασχεθεί από τον υποψήφιο ανάδοχο με την σημερινή μορφή της επιχείρησης κατά τα τρία (3) προηγούμενα έτη (2014,2015,2016). Τη διάθεση αποδεικτικών στοιχείων (συμβάσεις) από τα οποία θα προκύπτει ότι συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, τουλάχιστον για εννέα (9) μήνες το*

έτος, παρέχει πλήρη σίτιση, γεύμα και δείπνο σε τουλάχιστον 1.500 άτομα (όχι περιστασιακή εξυπηρέτηση αναγκών τροφοδοσίας κοινωνικών ή άλλων εκδηλώσεων), κατά τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη. Να κατατεθεί κατάλογος στον οποίο να αναφέρονται οι κυριότερες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών μαζικής σίτισης των τριών τελευταίων ετών και οι αντίστοιχες συμβάσεις. Συγκεκριμένα λαμβάνεται υπόψη το πλήθος των αποδεκτών των υπηρεσιών αυτών, ο ημερήσιος μέσος όρος των σιτισθέντων.», χωρίς καμία περαιτέρω πρόβλεψη περί του τρόπου με τον οποίο θα απονεμηθούν οι άνω του 100 βαθμολογίες.

33. Επειδή, εν προκειμένω, η αναθέτουσα, όπως προκύπτει και από τη νέα αιτιολογία της βαθμολογίας επί του κριτηρίου Β1 πρώτον, έλαβε υπόψη της το μέγεθος στο οποίο αντιστοιχεί η ελάχιστη απαίτηση, δεύτερον συνέκρινε τις προσφορές με βάση τα ορθά μαθηματικά και λογικά συγκριτέα μεταξύ τους μεγέθη και τρίτον, εξήγαγε τη βαθμολογία με βάση όχι μόνο τη μεταξύ τους αναλογία, την οποία και πάλι έλαβε, και ορθώς, υπόψη, αλλά κατά συνδυασμό με την αναλογία εκάστης προσφοράς ως προς την παραπάνω ελάχιστη απαίτηση. Άρα, καταρχήν μεθοδολογικά η ως άνω νυν προσβαλλομένη επιτυχώς συμμορφώθηκε με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018. Με βάση δε τα στοιχεία που η ίδια έλαβε υπόψη και τα οποία επανελέγχει το Κλιμάκιο εν τέλει προκύπτει ότι τόσο οι εξαχθέντες μέσοι όροι όσο και οι μεταξύ αυτών αναλογίες και οι αναλογίες τους ως προς την ελάχιστη απαίτηση συμφωνούν με τα αποτελέσματα και τα αριθμητικά δεδομένα που εξήγαγε η αναθέτουσα, ενώ εξάλλου ουδείς προσφεύγων αμφισβητεί την ορθότητα των αριθμητικών πράξεων. Και ναι μεν εν τέλει ο πρώτος παρεμβαίνων έλαβε 119,94 βαθμούς, ήτοι βαθμό προσεγγίζοντα το 120, πλην όμως υπό τα πρώτον πλέον, ορθώς και κατά συμμόρφωση στην προτέρα Απόφαση της ΑΕΠΠ, συγκριθέντα μεγέθη, ουδόλως τούτο προκύπτει ως αδικαιολόγητο και μη εύλογο. Αυτό διότι με βάση τα συγκριθέντα μεγέθη, εμφανίζει μέσο όρο σιτισθέντων στην κρίσιμη τριετία που αντιστοιχεί σε πάνω από 31 φορές την ελάχιστη απαίτηση και σχεδόν 10 φορές το οικείο μέγεθος του δεύτερου προσφεύγοντος. Με βάση την επί πάνω

από 31 φορές υπερκάλυψη της οικείας ελάχιστης απαίτησης η τελική βαθμολόγηση στο κριτήριο B1 του πρώτου παρεμβαίνοντος με 119,94 είναι αν μη τι άλλο κατά την κοινή λογική δικαιολογημένη και εύλογη. Και ναι μεν και ο πρώτος και ο δεύτερος προσφεύγων υπερκαλύπτουν και αυτοί, ο μεν πρώτος προσφεύγων κατά 7,5 περίπου φορές, ο δε δεύτερος προσφεύγων κατά πάνω από 3 φορές την ελάχιστη απαίτηση. Όμως, οποιαδήποτε μεγαλύτερη βαθμολόγησή τους από αυτήν που έλαβαν θα υποβίβαζε τη συγκριτική διαφορά τους από τον πρώτο παρεμβαίνοντα και κατ' αποτέλεσμα θα οδηγούσε σε υποβαθμολόγησή του. Άρα, στην προκείμενη πλέον περίπτωση και κατόπιν συγκρίσεως των ορθών μεγεθών μεταξύ τους, αλλά και με το ελάχιστο μέγεθος εν τέλει η βαθμολογική διαφορά αποτυπώνει τόσο τη συσχέτιση μεταξύ των προσφορών όσο και τη συσχέτιση των προσφορών με την ελάχιστη απαίτηση, κατά τρόπο ολοκληρωμένο και συνδυαστικό. Άρα, αυτή τη φορά και κατόπιν της αναπομπής προκύπτει ότι η αναθέτουσα έλαβε υπόψη της τόσο τη σύγκριση κάθε προσφοράς με το ελάχιστο όριο, πράγμα που ουδόλως είχε προηγουμένως πράξει, όσο και τη σύγκριση κάθε προσφοράς ως προς τις άλλες δύο και μάλιστα αυτή τη φορά έλαβε υπόψη τα μεγέθη που εξήχθησαν με τον τρόπο που υπέδειξε με πλήρη ανάλυση, η σκ. 21 της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 και κατ' αποτέλεσμα και προς τούτο συμμορφώθηκε με την παραπάνω Απόφαση.

34. Επειδή, περαιτέρω, όσον αφορά τους ειδικότερους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος ως προς την αξιολόγηση του κριτηρίου B1 είναι στο σύνολό τους απορριπτέοι. Τούτο διότι ούτε η εν τέλει βαθμολογική διαφορά προκύπτει πλέον και κατόπιν της ολοκληρωμένης σύγκρισης λαμβανομένων υπόψη των ορθών μεγεθών, ως ακραία και αναιτιολόγητη, αλλά αντίθετα η οικεία αιτιολογία της είναι πλήρης, όπως εξάλλου ως εύλογη προκύπτει και η ειδικότερη βαθμολόγηση του πρώτου παρεμβαίνοντος με βάση τη συντριπτική εκ μέρους του υπερκάλυψη της οικείας απαίτησης, η οποία όμως βαθμολόγηση συγχρόνως, όχι μόνο πλέον προκύπτει, με βάση τα ορθά εξαχθέντα αυτή τη φορά στοιχεία, ως αυτοτελώς δικαιολογημένη ως προς τον απόλυτο βαθμό της

(σχεδόν 120 δηλαδή), αλλά προκύπτει και ως δικαιολογημένη ως προς τη διαφορά της από τις άλλες δύο προσφορές. Απαραδέκτως δε προβάλλεται πλέον από τον δεύτερο προσφεύγοντα ο ισχυρισμός περί αντιφατικής βαθμολόγησης εκ μέρους της αναθέτουσας στο κριτήριο B1 σε σχέση με τα λοιπά κριτήρια αξιολόγησης, αφού όσον αφορά το κριτήριο B1 η αναθέτουσα ουδέν νεότερο στοιχείο έλαβε υπόψη και καμία μεθοδολογία της δεν άλλαξε πλην όσων ειδικά διέταξε η ΑΕΠΠ με την Απόφαση 328/2018 κατ' αναπομπή να λάβουν χώρα προς άρση σφαλμάτων που είχαν εμφιλοχωρήσει στην αρχική βαθμολόγηση. Σημειωτέον δε, ότι και κατά την αρχική βαθμολόγηση το κριτήριο αξιολόγησης B1 είχε βαθμολογηθεί με βάση τις αναλογίες μεταξύ των προσφερόντων, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί ούτε από τον νυν δεύτερο προσφεύγοντα ούτε από άλλον οικονομικό φορέα και επομένως, η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ουδέποτε δύνατο να υπεισέλθει στο θέμα αυτό. Συνεπώς, ο οικείος ισχυρισμός το πρώτον προβαλλόμενος τώρα, από τον δεύτερο προσφεύγοντα που δεν είχε προσφύγει κατά της προηγούμενης βαθμολόγησης ούτε προσέβαλε την ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος και τούτο πέραν του γεγονότος ότι η σύγκριση που ο δεύτερος προσφεύγων επιχειρεί με τα κριτήρια A1 και B2 είναι άτοπη, όπως ορθά ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλείται, αφού στο μεν κριτήριο A1 δεν ήταν δυνατή εκ των πραγμάτων η εξαγωγή της βαθμολογίας επί τη βάσει μιας απλής αριθμητικής αναλογίας δεδομένης της ποιοτικής φύσης του κριτηρίου, ενώ στο κριτήριο B2 δεν υφίστατο ελάχιστο όριο, επί τη τυχόν βάσει του οποίου θα έπρεπε εκτός των άλλων να εκτιμηθεί η βαθμολογία. Η δε επιμέρους αιτίαση του δεύτερου προσφεύγοντος ότι όλες οι προσφορές θα έπρεπε ή έστω θα μπορούσαν να βαθμολογηθούν με 120 διότι υπερκαλύπτουν την ελάχιστη απαίτηση, προσκρούει στη μεταξύ τους ποσοτική διαφορά, στοιχείο που ουδόλως προκύπτει από την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ως αδιάφορο, ενώ η παραδοχή ενός τέτοιου ισχυρισμού θα κατέληγε στο όλως άνισο και αδικαιολόγητο αποτέλεσμα προσφορές με μεταξύ τους σχέση σχεδόν 10 προς 1 να βαθμολογούνται με ίση ή σχεδόν ίση βαθμολογία, με αποτέλεσμα και η επιλογή του συγκεκριμένου κριτηρίου αξιολόγησης να καταλήγει άνευ αντικειμένου. Αβάσιμα υποστηρίζει δε ο δεύτερος προσφεύγων ότι η

αναθέτουσα προέβη ανατιολογήτως σε βαθμολόγησή του με μόλις 102 και ότι ανατιολογήτα μείωσε τη βαθμολογία του πρώτου παρεμβαίνοντος κατά 0,06 βαθμούς μόνο. Η ως άνω μείωση της βαθμολογίας του πρώτου παρεμβαίνοντος υπήρξε αποτέλεσμα της ορθής συσχέτισής της κατά συμμόρφωση με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 με βάση τον βαθμό στον οποίο η εκ μέρους της υπερκάλυψη της ελάχιστης απαίτησης υπερέχει των άλλων δύο προσφορών και δη αθροιστικά, ενώ η βαθμολόγηση του δεύτερου προσφεύγοντος με 102 δικαιολογείται με βάση την εκ μέρους του υπερκάλυψη της ελάχιστης απαίτησης, όχι όμως μεμονωμένα και ως να μην υπήρχαν άλλες προσφορές, αλλά κατά συνδυασμό με τη σύγκριση της αντίστοιχης υπερκάλυψης εκ μέρους των άλλων δύο προσφορών. Σε αντίθεση δε με όσα ισχυρίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση και με βάση τα ορθά αυτή τη φορά στοιχεία, δεν επελέγη η μέθοδος βαθμολόγησης που εξαντλεί και μεγιστοποιεί τη βαθμολογική διαφορά, αλλά η μόνη που εκφράζει συγχρόνως την ορθή σύγκριση του βαθμού στον οποίο έκαστη προσφορά υπερκαλύπτει την ελάχιστη απαίτηση, ενώ ειδικότερα ως προς τον πρώτο παρεμβαίνοντα το 119,94 προέκυψε ως μια λίαν εύλογη βαθμολογία με βάση την εκ μέρους του υπερκάλυψη κατά άνω των 31 φορών της ελάχιστης απαίτησης και κατά 10 σχεδόν φορές της αντίστοιχης υπερκάλυψης από τον δεύτερο προσφεύγοντα, δηλαδή ο βαθμός αυτός απεικόνισε επιτυχώς τη συντριπτική υπεροχή του τόσο με βάση τα ελάχιστα ζητούμενα όσο και με βάση τους άλλους μετέχοντες στο οικείο κριτήριο, κάθε δε άλλη λύση θα οδηγούσε σε υποβαθμολόγησή του και υποαπεικόνιση της υπεροχής του αυτής. Σημειωτέον δε, ότι οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος είναι και αντιφατικοί, αφού συγχρόνως ισχυρίζεται ότι η δική του προσφορά, ως συγκριτικά χειρότερη θα μπορούσε να βαθμολογηθεί με 120, αλλά και ότι κακώς ο πρώτος παρεμβαίνων με 10πλάσια σχεδόν μεγέθη από αυτόν βαθμολογήθηκε με 119,94, άρα σχεδόν 120, κατά τρόπο που αδικαιολογήτα εξαντλεί τη δυνατότητα βαθμολογικής ευχέρειας της αναθέτουσας βάσει της οικείας μεταξύ αυτών και του πρώτου προσφεύγοντος αναλογίας. Σε κάθε δε περίπτωση, το γεγονός ότι κατά παραδοχή της προσφυγής του πλέον πρώτου προσφεύγοντος ακυρώθηκε η τότε βαθμολόγηση επειδή μεταξύ άλλων ελήφθησαν υπόψη εσφαλμένα προς

σύγκριση στοιχεία, με αποτέλεσμα η αξιολόγηση ως προς το κριτήριο αυτό να είναι εξαρχής ακυρωτέα, δεν παρεμποδίζει το γεγονός ότι εκ των πραγμάτων και κατόπιν λήψης υπόψη αυτή τη φορά των ορθών στοιχείων, η βαθμολογία του δεύτερου προσφεύγοντος ορθώς έμεινε ίδια, ακριβώς διότι η αναλογική συσχέτιση με την ελάχιστη απαίτηση και με τις άλλες προσφορές, αριθμητικά και μαθηματικά δεν μετεβλήθη κατά τρόπο που εν τέλει οδηγεί σε άλλο αποτέλεσμα. Το ότι στην προηγούμενη βαθμολόγηση έλαβε χώρα σοβαρό μεθοδολογικό και λογικό σφάλμα δεν επάγεται ότι η κατόπιν διορθώσεώς του νέα αλληλουχία αριθμητικών πράξεων πρέπει κατ' ανάγκη να ωφελήσει τον δεύτερο ή ακόμη και τον πρώτο προσφεύγοντα και δη σε μεγάλο βαθμό. Σημειωτέον επίσης, ότι εν τέλει η αναθέτουσα όχι μόνο συμμορφώθηκε ως προς το κριτήριο Β1 με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018, αλλά ειδικότερα επέλεξε και ειδικότερο τρόπο συμμόρφωσης, δηλαδή επιμέρους μεθοδολογία που οδήγησε στη μικρότερη διαφορά της βαθμολογίας του δεύτερου προσφεύγοντος ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα και τον πρώτο παρεμβαίνοντα. Και τούτο διότι δεδομένου πως η αναθέτουσα σε συμμόρφωση με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 όφειλε να λάβει υπόψη της τις επί των ορθών αριθμητικών μεγεθών, συσχετίσεις υπερκάλυψης από κάθε προσφορά της ελάχιστης απαίτησής και να τις συγκρίνει και να τις συνδυάσει με τη μεταξύ των προσφορών σύγκριση, ουδόλως εμποδιζόταν να λάβει υπόψη της μόνο το μέρος εκείνο των μεγεθών που βαίνουν επιπλέον του ελαχίστου, δηλαδή να αφαιρέσει από τα ληφθέντα υπόψη αριθμητικά στοιχεία την ποσότητα που αντιστοιχούσε στην ελάχιστη απαίτηση (δηλαδή από κάθε μέσο όρο να αφαιρέσει 1.108,58, επί παραδείγματι δηλαδή, ως προς τον δεύτερο προσφεύγοντα να μη λάβει υπόψη για την άνω του 100 βαθμολόγηση τον αυτό καθαυτό μέσο όρο των 3.511,44 μερίδων, αλλά το μέρος κατά το οποίο ο μέσος όρος αυτός υπερβαίνει την ελάχιστη απαίτηση του 1.108,58, δηλαδή κατά 2.402,86 μερίδες, αντίστοιχα δε ως προς τον πρώτο παρεμβαίνοντα αντί 34.995,85 μερίδων θα λαμβάνονταν, για την άνω του 100 βαθμολόγηση, οι 33.887,27 μερίδες κατά τις οποίες ο μέσος όρος του υπερβαίνει την ελάχιστη απαίτηση). Εξάλλου, κατ' ακριβολογία, όταν υπολογίζεται κατά ποιο βαθμό ένα μέγεθος «υπερκαλύπτει» ένα άλλο, λαμβάνεται υπόψη μόνο το μέρος κατά το

οποίο το υπερβαίνει (δηλαδή το 200 δεν υπερκαλύπτει το 100 κατά 200%, αλλά κατά 100%, αφού το υπερκαλύπτει κατά 100). Είναι προφανές ότι αν εν τέλει η αναθέτουσα δεν λάμβανε υπόψη της, όπως έπραξε τελικά, τον βαθμό εκείνο στον οποίο κατ' ακριβολογία οι προσφορές καλύπτουν την ελάχιστη απαίτηση, αλλά τον βαθμό εκείνο κατά τον οποίο την υπερκαλύπτουν, θα ωφελείτο κάθε προσφορά με μεγαλύτερο μέγεθος έναντι κάθε άλλης υποδεέστερου μεγέθους και θα ζημιωνόταν έναντι αυτών που την υπερβαίνουν, δηλαδή θα ωφελείτο ως προς τη βαθμολογική διαφορά, ο πρώτος παρεμβαίνων έναντι των λοιπών δύο μετεχόντων, ο πρώτος προσφεύγων έναντι του δεύτερου προσφεύγοντος, αλλά εις βάρος του ως προς τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ενώ εν τέλει ο δεύτερος προσφεύγων θα ζημιωνόταν ως προς τη βαθμολογική του διαφορά (που θα αυξανόταν) έναντι αμφοτέρων των λοιπών μετεχόντων. Και τούτο κατ' αναγκαία λογική, διότι όσο μεγαλύτερος είναι ο βαθμός στον οποίο μια προσφορά υπερκαλύπτει τα ελάχιστα τόσο περισσότερο ευνοείται από τη λήψη υπόψη μόνο της καθαρής υπερκάλυψης και όχι της εν γένει κάλυψης του ελαχίστου (δηλαδή της ποσότητας που περιλαμβάνει και το ελάχιστο μέγεθος και δεν συνίσταται στην καθαρή διαφορά του οικείου μεγέθους κάθε προσφοράς από το ελάχιστο). Αυτό διότι όσο μικρότερη είναι η από ένα μέγεθος υπέρβαση ενός άλλου ελαχίστου μεγέθους, τόσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό στο οποίο το ελάχιστο μέγεθος αντιστοιχεί στο υπερβαίνον αυτό μέγεθος (δηλαδή εν προκειμένω, για τον δεύτερο προσφεύγοντα δεν θα λαμβανόταν υπόψη η κατά περίπου 316% κάλυψη του ελαχίστου, αλλά η κατά 216% υπερκάλυψη αυτού, ενώ αντίστοιχα για τον πρώτο παρεμβαίνοντα αντί της περίπου 3156% κάλυψης θα λαμβανόταν υπόψη η κατά 3056% υπερκάλυψη, είναι δε σαφές ότι η συγκριτική απώλεια είναι πολύ μεγαλύτερη για τον δεύτερο προσφεύγοντα από ο,τι για τον πρώτο παρεμβαίνοντα). Τούτο όμως ούτως ή άλλως δεν προβάλλεται από τον πρώτο παρεμβαίνοντα, αφού εξάλλου μόνο αυτός θα είχε έννομο συμφέρον προς τούτο.

35. Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντος κατά του ίδιου κριτηρίου αξιολόγησης (B1) προκύπτει ότι

απαραδέκτως, όπως ορθά δηλαδή ισχυρίζεται ο δεύτερος προσφεύγων με την παρέμβασή του, αμφισβητεί για πρώτη φορά τα στοιχεία που εξαρχής δηλώθηκαν από τον δεύτερο προσφεύγοντα, επί της ειδικότερης βάσεως ότι αφορούν υπηρεσίες παραγωγής γευμάτων και όχι μαζικής σίτισης. Και τούτο διότι με την προτέρα προσφυγή του ουδόλως προέβαλε αυτό το ζήτημα, ενώ και η Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 ουδόλως εισήλθε στο ζήτημα αυτό ούτε η κατόπιν αυτής αναπομπή είχε σχέση με το ζήτημα αυτό ούτε η ακύρωση της τότε προσβαλλομένης υπεισήλθε στο ζήτημα αυτό. Αντίστοιχα δε, η αναθέτουσα ουδόλως το πρώτον μετά την παραπάνω Απόφαση ΑΕΠΠ έλαβε υπόψη της νέα στοιχεία υπέρ του δεύτερου προσφεύγοντος, τα οποία δεν είχε λάβει προηγουμένως υπόψη. Η δε διόρθωση στην οποία προέβη όσον αφορά τα ληφθέντα υπόψη μεγέθη κατ' αναπομπή από την παραπάνω Απόφαση αφορούσε το γεγονός ότι με βάση τις εξαρχής ληφθείσες υπόψη συμβάσεις, οι οποίες και τώρα αλλά και προηγουμένως ελήφθησαν υπόψη, η αναθέτουσα άθροισε τις ονομαστικές ποσότητες που ανέφερε η κάθε σύμβαση (ανά ημέρα δηλαδή της διάρκειάς της) χωρίς να λάβει υπόψη της τη διάρκεια αυτής άρα και τον αριθμό των συνολικών μερίδων που όντως παρασχέθηκαν και κατά συνέπεια και τον μέσο όρο αυτών εντός της τριετίας, δηλαδή το πηλίκο της διαίρεσης του αθροίσματος των παρασχεθεισών μερίδων εντός της τριετίας δια του αριθμού των ημερών στις οποίες η τριετία αυτή αντιστοιχεί. Οι δε συμβάσεις που ελήφθησαν υπόψη για την εξαγωγή των ορθών πλέον μεγεθών που αφορούν τον δεύτερο προσφεύγοντα ήταν οι ίδιες που είχαν υποβληθεί και αξιολογηθεί κατά την έκδοση της προηγούμενης προσβαλλομένης, για να κριθεί η εκ μέρους του πλήρωση της ελάχιστης απαίτησης μερίδων και το τότε σύνολο μερίδων τριετίας και επομένως, η βάση επί της οποίας ορθώς πλέον υπολογίσθηκαν τα νυν συγκρινόμενα μεγέθη, δηλαδή οι οικείες συμβάσεις, είναι οι ίδιες επί της οποίες και προηγουμένως υπολογίσθηκαν τα εσφαλμένα μεγέθη, το δε σφάλμα που εντοπίστηκε από την προηγούμενη Απόφαση ΑΕΠΠ είχε εμφιλοχωρήσει στη μεθοδολογία της αναθέτουσας και όχι στην καταρχήν λήψη υπόψη των συμβάσεων αυτών ως βάσης για την εφαρμογή της μεθοδολογίας. Άρα, το πρώτον πλέον ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει νέο ισχυρισμό κατά στοιχείου εξαρχής και ήδη δια της προτέρας προσβαλλομένης ληφθέντος

υπόψη, γνωστού σε αυτόν και ουδέποτε προβληθέντος με την προηγούμενη προσφυγή του, το οποίο στοιχείο δεν μετεβλήθη ούτε για πρώτη φορά πλέον ελήφθη υπόψη και δεν αποτέλεσε ούτε αντικείμενο της πρότερης Απόφασης ΑΕΠΠ ούτε της κατόπιν αυτής αναπομπής. Επομένως, ο οικείος ισχυρισμός του είναι απορριπτέος. Ομοίως απορριπτέος είναι και ο εκ μέρους του ισχυρισμός ότι ο υπολογισμός των μερίδων τριετίας του πρώτου παρεμβαίνοντος είναι ασαφής και αόριστος, αντίθετα, ασαφής και αόριστος είναι ο ισχυρισμός του αυτός, αφού ουδόλως αιτιάζεται γιατί ο υπολογισμός αυτός είναι εσφαλμένος, καίτοι η προσβαλλομένη παρέθεσε τα αναλυτικά ανά έτος στοιχεία κάθε προσφέροντος και τα άθροισε και κατόπιν τούτου ορθώς τα διαίρεσε δια του αριθμού των ημερών της τριετίας για να εξαγάγει τον μέσο όρο. Εξάλλου, το βάρος απόδειξης του ισχυρισμού του τον έχει ο προσφεύγων, ο οποίος ουδέν συγκεκριμένο και ειδικό αιτιάζεται ούτε εξηγεί σε ποιο τυχόν έτος εντοπίζει σφάλμα ή ασαφή και δυσεξήγητο υπολογισμό, ώστε τούτο να δύναται να αξιολογηθεί από την ΑΕΠΠ. Κατά τα λοιπά οι ισχυρισμοί του πρώτου προσφεύγοντος κατά του ως άνω κριτηρίου αξιολόγησης περί απόλυτης μεγιστοποίησης της διαφοράς, ερείδονται και αυτοί όπως και οι ως άνω ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και είναι για τους ίδιους λόγους με τους όμοιους ισχυρισμούς του δεύτερου προσφεύγοντος απορριπτέοι, ενώ εξάλλου κατά τα ανωτέρω δεν προκύπτει πλέον και κατόπιν της κατ' αναπομπή νέας βαθμολόγησης ούτε εις βάρος του παραβίαση της Απόφασης ΑΕΠΠ 328/2018 ούτε υποβαθμολόγησή του σε σχέση με τον βαθμό στον οποίο πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις κατά το πρώτον πλέον ορθώς ληφθέντα υπόψη στοιχεία και με τον βαθμό στον οποίο συγκριτικά πληροί αυτές σε σχέση με τους λοιπούς μετέχοντες.

36. Επειδή, επομένως, οι λόγοι αμφοτέρων των προσφυγών που στρέφονται κατά της αξιολόγησης στο κριτήριο Β1 πρέπει να απορριφθούν, αφού η κατ' αναπομπή βαθμολόγηση προκύπτει ότι τελεί σε συμμόρφωση με την Απόφαση ΑΕΠΠ 328/2018 κατά το σύνολό της. Πρέπει αντιστοίχως να γίνουν δεκτές και οι τρεις παρεμβάσεις κατά το μέρος με το οποίο έκαστη

στρέφεται κατά του συναφούς λόγου της πρώτης και της δεύτερης προσφυγής.

37. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνουν εν μέρει δεκτές αμφότερες οι Προσφυγές και δη κατ' εν μέρει αποδοχή του πρώτου λόγου έκαστης εξ αυτών, σύμφωνα με τα ειδικότερα καθοριζόμενα στη σκ. 23. Να γίνουν δε αντιστοίχως δεκτές η παρέμβαση του δεύτερου προσφεύγοντος κατά το σκέλος κατά το οποίο απορρίπτεται η προσφυγή του πρώτου προσφεύγοντος καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του ιδίου, ως και η παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος κατά το σκέλος κατά το οποίο απορρίπτεται η προσφυγή του δεύτερου προσφεύγοντος καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του ιδίου. Να γίνει δεκτή εν μέρει η παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντος κατά το μέρος της με το οποίο αιτείται την απόρριψη του δεύτερου και τρίτου λόγου της πρώτης προσφυγής και του δεύτερου λόγου της δεύτερης προσφυγής, ως και την απόρριψη κάθε επιμέρους ισχυρισμού του πρώτου λόγου αμφοτέρων των προσφυγών, οι οποίοι απερρίφθησαν. Να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη κατά το μέρος της που αφορά τη βαθμολόγηση του κριτηρίου Α1 και δη κατά το ειδικότερο μέρος της και τις επιμέρους παραλείψεις της που υποδεικνύονται στη σκ. 23. Να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα προκειμένου αυτή να προβεί σε κατόπιν άρσεως των παραπάνω παραλείψεων, νέα συγκριτική βαθμολόγηση επί του κριτηρίου αξιολόγησης Α1, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στη σκ. 23.

38. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα των ανωτέρω πρέπει να επιστραφεί στον πρώτο προσφεύγοντα το παράβολο ποσού 15.000 ευρώ και στον δεύτερο προσφεύγοντα το παράβολο ποσού 15.000 ευρώ, που έκαστος κατέβαλε για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία « ...» και διακριτικό τίτλο «...».

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...».

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...».

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και διακριτικό τίτλο «...».

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση του του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...».

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 124/58/31-5-2018 (θέμα Β5-Οικονομικά) και υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΠΘ/ΣΥΓΚ/47048/2564/31-05-2018 Απόφαση της Συγκλήτου ΔΠΘ, με την οποία εγκρίθηκε το από 25- 05-2018 4^ο πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης κατά το μέρος της που προσδιορίζεται στις παραπάνω σκ. 23 και 37.

Αναπέμπει στην αναθέτουσα προκειμένου αυτή να προβεί σε όσα ορίζονται στις σκ. 23 και 37.

Ορίζει την επιστροφή σε έκαστο προσφεύγοντα του παραβόλου που ο καθένας κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής του.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 13 Ιουλίου 2018 και εκδόθηκε την 26^η Ιουλίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ